

Rafiq Yusifoğlu

ZƏFƏR DASTANI

Bakı - 2021

Redaktor:

Məhərrəm Qasımlı

Rafiq Yusifoğlu. Zəfər dastanı. Şeirlər. Bakı, ADPU nəşriyyatı,
2021. - 280 səh.

“Zəfər dastanı” müasir ədəbiyyatımızın görkəmli nümayəndələrindən biri, şair, ədəbiyyatşünas, Azərbaycan Respublikasının Əməkdar mədəniyyət işçisi, filologiya elmləri doktoru, professor, “Qızıl kəlmə”, “Qızıl qələm”, “Vətən”, “İlin ən yaxşı kitabı”, “Araz” və s. ədəbi mükafatların laureatı Rafiq Yusifoğlunun oxucularla yeni görüşüdür. Kitaba onun son illərdə qələmə aldığı qələbə müjdəli təzə şeirləri daxil edilmişdir.

© $\frac{194769236}{1957(H)2021}$ - Qrifli nəşr

© **Rafiq Yusifoğlu**

MİN ŞÜKÜR, HAQQA DOĞRU GEDİR ÖMÜR KARVANIM

ALLAHIM

Könül bağladığım neçə insanı,
Dostlar cərgəsindən pozdum, Allahım!
Sənin göndərdiyin işarətləri,
Yüz yerə, min yerə yozdum, Allahım!

Məndən əsirgəmə mehri, ülfəti,
Göstərdiyin yoldan dönmərəm qəti,
Axır ki, dərk etdim bu həqiqəti:
Düşmənim özüməm, dostum Allahım...

14.09.2019

YA RƏBB, ÜMİDİMİZ TƏK SƏNƏ QALIB

Qalib gözümüzdə arzu-kamımız,
Bayquş səsi gəlir ulu torpaqdan.
Qəflət yuxusuna getdik hamımız,
Seçə də bilmirik qaranı ağdan...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Hamı öz işində, öz dərd-sərində,
Öküzün gümanı alafa qalıb...
Göylərə baş çəkən evlər yerində
Üfunət qoxulu kalafa qalıb...

Bir söz var dilimdə, desəm qan olar,
Biçmədi, həmişə ölçdü babalar.
Qəlbində yurd dərdi öldü analar,
Qəlbində yurd dağı köçdü babalar...

Ruhların haqqı var bizi qınaya,
Alova dönmədi, söndü cavanlar.
Uşaqlar çevrildi ata-anaya,
Babaya, nənəyə döndü cavanlar.

Sozalırsən son ümid işıqları da,
Bir qoca didərgin xəyala dalıb:
“Qınaya bilmirik uşaqları da,
Hər öz başının hayına qalıb.”

Axı hardan gəldi, bu dərd, bu bəla?
Niyə gün görmədik, sazağa düşdük?
Zaman öz atını çapdı dördnala,
Hər il doğma yurddan uzağa düşdük...

Ayrılıq həsrəti bağrımı dəldi,
Ürəkdə səngimir bu yurd göynəyi...
Bu Lazım it oğlu nə özü gəldi,
Nə də şiltik-şiltik qanlı köynəyi...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Təşnə ümidlərim tamarzı qalıb,
Bizə gəl-gəl deyən xeyli bulaq var.
Dərd bizi Məcnun tək çöllərə salıb,
Ah çəkir, hönkürür Leyli bulaqlar...

Ayağa durmaqla yoxdur bir işi, –
Nadanı bizləyə-bizləyə qalaq?!
“Sahibül zamanmı” bu Lazım kişi,
Yolunu gözləyə-gözləyə qalaq?...

Niyə həqiqəti duya bilmirik?
Tutmuruq tarixin daş yaxasından?
Qəflət yuxusundan doya bilmirik,
Ya Rəbb, oyat bizi div yuxusundan...

Ağ gün arzumuzu kəfən etdilər,
Ya Rəbb, qoyma sola ümidlərimiz.
Yurd dərdli insanlar ölüb getdilər,
Qoyma şəhid ola ümidlərimiz...

16.04.2020

**ÇOX ŞÜKÜR Kİ,
DÜNYAYA İNSAN
KİMİ GƏLMİŞİK**

Lal oluruq dayandıqca
ulduzlarla göz-gözə,
Ay nur saçır,
qızıl günəş – kainatın altunu...
Bu dünyanı dərk eləmək

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

nəşib olmaz hər kəsə, –
Yaradan var ərşi-kürşü,
göyün yeddi qatını!

İnsan oğlu gərək bilə
hər anının qədrini,
Qoxla hər gün ətir saçan
çiçəklərin ətirini,
Halalıqla yoğur, şair,
şeirinin hər sətrini, –
Adam gərək unutmaya
öz əslini, zatını...

Yer yerində dinc durur ki,
fırın-fırın fırlanır,
Gah o üzü, gah bu üzü
şəfəqlərdən nurlanır,
Sevir deyə köksüm altda
ürəyim qürurlanır,
Həyatıma min rəng qatır
həyatımın qadını...

Arzulardı soyumayan
ocağımız, közümüz,
Sevgi ilə yoğrulubdur
söhbətimiz, sözümüz,
Gözəlliyin qarşısında
şəfəqlənib gözümüz,
Tanımışıq insanların
doğmasını, yadını.

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Sirli dünya öz sirrini
verərmi heç acizə? –
Bu kainat başdan-başa
möcüzədir, möcüzə!
Şımşək çaxır, yağış yağır,
çaylar axır dənizə,
Dünya dünya olan gündən
zaman çapır atını...

Əriyirik gilə-gilə
arzuların odunda,
Biz qalmağa çalışırıq
doğmaların yadında,
Həyat eşqi çağlamasa
köksümüzün altında,
Kim sağalda bilərdi ki,
qəlbimizin çatını?

Bir günəşin işığını
milyon yerə bölmüşük,
Dərd çəkmişik, sevinmişik,
ağlamışığıq, gülmüşük,
Çox şükür ki, bu dünyaya
insan kimi gəlmişik,
Çox şükür ki, biz bilirik
yaşamağın dadını!

07.01.2021

HAQQA DOĞRU

Aşıb keçdim nə qədər
sədd çıxsada önümə,
Ulu yaradan yazıb
mənim alın yazımı.
Min şükür, ağrılardan
sıyrılan bu günümə! –
Bənövşəsi açılıb
yetmişinci yazımın...

Həmdəmə, dostum oldu
bütün qəlbi sınıqlar,
Öz yolundan azmadım, –
sevgi idi sarvanım!
Min şükür, sındırmadı
məni ağır sınaqlar,
Min şükür, haqqa doğru
gedir ömür karvanım...

07.03.2020

GƏRƏK YER KÜRƏSİ VƏTƏNƏ DÖNƏ

Köksündə ürəyi çevrilib daşa,
İnsan olduğunu insan unudub.
Qənim kəsilibdir qardaş qardaşa,
Bizə Yaradanın qəzəbi tutub...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Havaya buraxdıq hisi, pasağı,
Aydın da üzündə ləkə çoxalıb.
Günəşin önünü kəsib hasarlar,
Ana yurdumuzda kölgə çoxalıb....

Suya zəhər qatdıq, göylərə tüstü,
Yerdə insan üçün hava, su çatmır.
Küləyin önündə bəndlər qurmuşuq,
Anamız torpağın havası çatmır...

Bütün canlılara Yer vətən olsa,
Görərik dünyanın əvəzi yoxdu.
Elə yüklənib ki, bu yer kürəsi,
Daha fırlanmağa həvəsi yoxdu....

Sevgidir qoruyan bəşəriyyəti,
Vicdandır, ağıldır hər dərdə dəva.
İnsan olduğunu dərk etsə insan,
Gülşənə çevrilər torpaq, su, hava...

Didərgin salmışıq onu ürəkdən, –
Gərək ilahi ruh bədənə dönə!
İnsanı kiçildər kiçik vətənlər,
Gərək Yer kürəsi vətənə dönə...

04.04.2020

**ZAMANIN YANAN
KÖRPÜLƏRİ VƏ
HƏSRƏT SELLƏRİ**

İşı çalxanmaqdı qədim nehrənin,
Ürəkdən gələn yaş gözü göynədir.
Geriyə yol yoxdu, zaman nəhrinin
Yanan körpüləri bizi göynədir ...

Könlüm viranədir, dağılıb huşum,
Nələr qazanmışam mən yetmiş ilə?
Şəkilə çevrilib əllim, altmışım,
Nəfəs-nəfəsəyəm mən yetmiş ilə...

Dadmışıq taleyin ömür payından,
Arzular beşiyi olub qəlbimiz.
Adlayıb zamanın neçə çayından
Üzü gələcəyə can atmışıq biz...

İçimdə bir körpə uşaq ağlayır, –
İnsanın xoş günü keçmişindədi.
Zamanın çayları, coşur çağlayır,
Ömür dəyirmanı öz işindədi...

Həsrət ayazında bir sazaq idim,
Bu da son, indidən dərd məni alıb...
Əllidən, altmışdan yüz uzaq idi,
Yetmişdən üç addım məsafə qalıb...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Geriyə dönərmə ömrün axarı,
Meydan oxusaq da biz dağa, daşa?
Onsuz da dünyanın yoxdu axırı,
İstər əlli yaşa, istər yüz yaşa!

Dərd abıra salıb neçə arsızı,
Xoşbəxt günlərimiz arxada qalıb.
Anamın gözündə qalan arzusu
Qəlbimi ağrıda-ağrıda qalıb...

Vətənsiz bir ömür ömür-gün deyil,
Zaman arzumuzu verdi yellərə...
Dönmək istəsək də, bu mümkün deyil
Atalı, analı xoşbəxt illərə...

Özüm tək qaçqındı könül dincliyim,
Hələ də ürəyim dərd közündədi...
Dəcəl uşaqlığım, qaynar gəncliyim
Yanan körpülərin o üzündədi...

Ağrı elə ağrı, dərd elə dərdi,
Onun qocamanı, körpəsi yoxdu.
Zamanın dəyişməz qanunu sərti,
Həsət sellərinin körpüsü yoxdu...

27.12.2019

AÇILAN SƏHƏRLƏR, PARLAQ ULDUZLAR

*“Bu nəhəng şair, dəyərli alimimizlə
mən hər görüşəndə ondan nəsə öyrənirəm.
O, açılan səhərlər, parlayan ulduzlar kimi
həmişə təzədir. Allah möhkəm can sağlığı
versin. Həmişə yazıb yaratsın”...*

Əşrəf Veysəlli

Əgər düşüncələr gəlirsə haqdan,
Sözün ləngərindən dəre tərənir...
Dağın sinəsinə çəkilən dağdan
Axı nə xəbəri dəre-təpənin?

Nələr görməmişik gözü böyüdən? –
Yurdsuzluq qəlbimi ağrıdır, qardaş...
Şairi böyüdən, sözü böyüdən
İçindəki dərddir, ağrıdır, qardaş...

Deşir qulağımı bayağı səslər,
Hamı kül üfürür xalqın gözünə.
Adının önündə “xalq” olan kəslər
Necə çıxacaqlar xalqın üzünə?!

Həsərət selləriylə dərd yumalıyıq,
Hikmət göylərində uçan nə gəzir?!
Hərəməz bir nəhəng dərd yumağıyıq,
Onu çözləyib açan nə gəzir...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Yarasa gözlülər inləyir dərddən,
Qaranlıq bəbəklər qığılçım udur...
Bərq vuran ulduzlar dərd qaynaq edən
Şair qələminin qığılçımıdır...

Zaman da üyütmür bu namərdləri,
Yatan ürəkləri döyündürürük.
Təzə sözumüzü köhnə dərdlərin
Yalın ayağına geyindiririk...

Gəlmişik ağrını söz eləməyə,
Ciyər para-para, qəlb cadar-cadar.
Bizim ömrümüzü təzələməyə
Təkcə Yaradanın qüdrəti çatar...

Haqq nuru məlhəmdi şair sözünə,
Yaradan göylərdən izləyir bizi...
Ay qardaş, nə vaxtsa haqqın üzünə
Açılan səhərlər gözləyir bizi...

20.12.2019

EL YADDAN ÇIXARMAZ ŞAİR OĞLUNU

"Dünyada ən bahalı xalça Təbriz xalçalarıdır. Bu xalçada rənglərin al-əlvanlığı ilə yanaşı, ilmələrin zərifliyi və həddindən artıq çoxluğu adamı heyrtləndirir. Mən Sizin hər şeirinizi oxuyanda eynən zərif ilməli al-əlvan Təbriz xalçaları gözüm önünə gəlir, bir də ingilis şərqşünası Gibbin böyük Füzuli haqqında dediyi: "Füzuli Şərqi ən səmimi və ən həssas şairidir" sözlərini xatırlayıram. Bu hiss məndə Sizin hər şeirinizi oxuyanda yaranır. "

Ali Hakim

Sənət meydanında bəhsabəhs düşüb,
Hamının yazmağa gəlib həvəsi.
İlham pərisinə könül bağlayıb,
Bunun nəticəsi, onun nəvəsi...

Şeir göylərini tutub duman, çən,
Bir müdrik sənətkar baxıb güzgüdən,
Deyir: – Pay ummasın gərək özgədən,
Şair qəlbindəki nura güvənsin!

Alma ağacında heyva, nar olmaz,
Söyüd budağında əsla bar olmaz,
Hər şeir yazandan sənətkar olmaz,
İlahi sevgidi sözün nüvəsi...

Vecinə də almır dünya malını,
O, ağrıdan çəkib şeir balını,
Sözdən toxuduğu əlvan xalını,
Didikləyə bilməz xəbis güvəsi...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Hələ köksündədir namərd qurşunu,
Keçib ürəyindən sevgi qoşunu,
Hikmət zirvəsinə hər söz qoşanın
Onunla qalxmağa çatmaz nəfəsi...

Verib körpələrə sözün noğulunu,
Sevdalı qızların alıb ağlını,
El yaddan çıxartmaz şair oğlunu, –
Dünyaya tək gəlib, yoxdu əvəzi...

19.04.2020

HƏYAT EŞQİ

Gözəlliyə, sədaqətə baş əyən
İnsan oğlu sevə bilməz rıyanı.
Qəlbimizə iman nuru düşəndən
Çin elədik neçə şirin röyanı!

Sinəsində çiçək bitən daşa bax,
Ürəkdəki sevgiyə bax, yaşa bax!
Haqqımızdı insan kimi yaşamaq,
Kim görüb ki, bu həyatdan doyanı?

Həsərət odu sinəmizi dağlayır,
Ümid bizi bu dünyaya bağlayır,
Ay çıxanda sevgi seli çağlayır,
Gün çıxanda ürək nura boyanır.

Rafiq Yusifoğlu. Zəfər dastanı

Könlümüzü gözəlliyə verəndə,
Təbəssümü çiçək kimi dəyəndə,
Qönçələyən budaqları görəndə
Qəlbimizdə həyat eşqi oyanır.

Yusif oğlu, gördün ağrı, qaranı,
Ürəyində hikmət nuru yaranıb,
Bu dünyada qədrini bil hər anın,
O dünyada vaxt onsuz da dayanır...

27.02.2020

DÖNDƏRİR

Təmiz saxlayasan gərək ağzını,
Küləyə nə atsan, üzə döndərir...
Həyat bir sehrli bumeranq kimi
Kimə nə vermişik, bizə döndərir.

Gəzdim yamaqları, yaşıl düzləri,
Düşübdür hər yana ömrün izləri,
Dağlar lalələri, tər nərgizləri
Yoluma dikilən gözə döndərir...

Güllər ətir qatır əsən küləyə,
Günəşdir dünyanı zərə bələyən,
Ən uca dağları dəyə eləyən
Nəhəng kötükləri közə döndərir...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Elə ki, adlayır ömür yarıdan,
Ürək zillət çəkir köhnə yaradan,
Şairi öldürmür Ulu Yaradan,
Ömrünü nağıla, sözə döndərir...

16.04.2020

KİM BAŞ AÇA BİLİB

Kim baş açə bilib sirli dünyadan?
Bu qədər məkrli, kirli dünyadan?

Əlini boş qoyur, kim ki əl açır,
Verdiyi dərdlərin yoxdur əlacı...

Yazda gəl-gəl deyib, bizi çağırır,
Payızda saralır, qışda ağarır...

Onu duyan mənəm, anlayan mənəm,
Elə yandırıb ki, çətin ki, sönəm,
Üzü üzlər görüb, gözü cəhənnəm,
Elə bilməyin ki, naşdır dünya.

Vurğundur ağ üzə, açıq alına,
Axı o neyləsin gönü qalına?
Cahili qul edir dünya malına,
Müdriki gözü tox yaşadır dünya...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Halallıq olanda şoru bal dadır,
Nadanın başında iti baltadır,
Gələnə “xoş gəldin” – deyib aldadır,
Gedənin dalınca daş atır dünya...

Məni məftun edən yeri, göyüdür,
İmanı olanı müdrik böyüdür,
Axırda hamını dən tək üyüdür,
Sehrli dəyirman daşdır dünya...

31.12.2020

VAXTIM OLMAYIB

“Heç qocalmamısınız” deyən bir gözələ

Titrək ayaqlarım yer tutan gündən
Gəzib dolanmışam bu yer üzünü...
Mənə də pay düşüb toydan, düyündən,
Duymuşam həsrətin qaynar közünü...

Yolumu salmışam neçə gülşəndən,
Göz yaşım şəh olub çiçək gözündə.
Qəlbimə ilk sevgi nuru düşəndən,
Sərgərdan qalmışam bu yer üzündə...

Zirvəyə qalxanda durub sübh çağı,
Görmüşəm yamacda xeyli bulaq var.
Məcnun tək gəzmişəm səhranı, dağı,
Mənə gəl-gəl deyib Leyli bulaqlar...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Gecələr gözümə getməyib çimir,
Gözəl mənzərələr durub qarşımda.
Görəndə dənizdə ay necə çimir,
Sevgi şimşəkləri çaxıb başımda...

Heyrətlə baxmışam qövsi-qüzehə,
Məni əfsunlayıb neçə mənzərə...
Çiçəyin gözündə bərq vuran şəhə
Baxanda ürəyim bələnib zərə...

Yad əldə dinməyib qəlbimin simi,
Daşı da sevgilə dindirmişəm mən.
Sevgi əzabını ac arı kimi
Şirin nəğmələrə döndərmişəm mən.

Nanə yarpağına dönübdür ürək,
Dincliyim dumana bürünüb, itib.
Hər yağış yağanda çöldə gül-çiçək,
Qəlbimdə təptəzə sevgilər bitib...

Könlümdən keçib ki, gələndə bahar
Güllərin ovcunda şəbnəm içim mən.
Məni xoşbəxt edib şirin əzablar,
Sevgi qoşunları keçib içimdən...

Məcnun tək sevmişəm payızı, qışını,
Vəzifəm olmayıb, taxtım olmayıb.
Sevib-sevilməyə qarışıb başım,
Mənim qocalmağa vaxtım olmayıb...

02.02.2020

YAĞIŞ VƏ GÜNƏŞ

“Yağış yağır, gün qurudur”

Ramiz Rövşən

Yağışı qurutmaq istəmir günəş,
Havada döndərir qövsi-qüzehə.
Çiçəkli çəmənlər, düzlər yaradır
Şəfəq firçasını batırıb şəhə...

Nəfəsə çevrilir hava axını,
Şəfəqlə rahatlıq tapır təbiət.
Işıq torpaqla, suyla yoğurub,
Gözəl mənzərələr yapır təbiət...

Damlanı bələyib gün şüasına
İlahi gözəllik yaradır Allah. –
Səni dərk etməyə yetməz gücümüz,
Yanında üzümüz qaradır, Allah!

Sən quran dünyanın dörd sütunudu,
Günəş şəfəqləri, torpaq, hava, su...
Ay Allah, bu dünya necə gözəldi!–
Kükürəyir içimdə sevgi havası...

30.03.2020

**ARXA PLANDAKI
QARLI DAĞ**

*Bu səhər oğlum mənə Amerikadan bir
şəkil göndərib. Altında isə bu sözləri yazıb:
“Arxa plana baxsan, qar görəcəksən...
Bizim küçə...”*

Küçəniz uzanır zirvəyə sarı, –
Şəkili böyüdüb dağlara baxdım...
Düşüb aramıza hicran hasarı,
Sinəmə çəkilən dağlara baxdım...

Mənim xəyalımdan nələr keçmədi? –
Sanki başı qarlı Kəpəzə qalxdım.
Elə bil gözlərim bir cüt çeşmədi,
İçindən Bərgüşad, Həkəri axdı...

Ayrılıq əzabı çəkir dağ mənə,
Həsrət şəhə dönüb ləçəyə düşür...
Arxa plandakı qarlı dağ mənəm,
Şəfəqi sizin də küçəyə düşür...

28.12.2019

**TALEYİN SAHİBİ
ALLAH ÖZÜDÜR**

*“İçin- için qovruluram hər gecə,
Uzandığım yorğan- döşək odlanır.
Bu dünyada qalan ömrüm beləcə
Cavan ölən dostlarımdan utanır.”*

Əşrəf Veysəlli

Sən elə dayaq dur şair ruhunla,
Düşmənləri bizə güldürmə, yaşa!
Ölən ölüb gedib, öz ah-ufunla
Qalan dostları da öldürmə, yaşa!

Qıyma həsrət qalsın dəyirman una,
Nə cavab verərik elə, ulusa?
Su tökmə ölümün dəyirmanına,
Çox şükür, hələ ki camı sulusan!

Uyma Əzrayılın şirin sözünə,
Sən getsən, başını salıb aşağı –
Açarı tək səndə olan xəzinə
Üzünə bağlanmaz oğul-uşağın?!

Xalqa əmanətdi ömrün qalanı,
Ay kişi, sən kimə uyub gedirsən?
Salbayla vururdun göydə ilanı,
Yurdunda ilanlar qoyub gedirsən?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Oğulsuz sönməzmi yurdun çırağı?
Gorgahımız var ki, gora qaçırsan?
Yaxşı kişilərin azalan çağı
Başını götürüb hara qaçırsan?

İçimi göynədən həsrət közüdür,
Mən də sən dərdəyəm, soruşma, qardaş!
Taleyin sahibi Allah özüdür,
Sən onun işinə qarışma, qardaş!

29.12.2019

PAYIZ YAĞIŞLARI

Yad əllər eşqimin barını dərdi,
Şairə nə gəlsə, sözündən gəlir...
Dünyanın bir illik ağrısı, dərdi
Payzın saralmış gözündən gəlir...

Yağışın altında əsir budaqlar,
Meşə xiffət çəkir, gedib özündən...
Dəymə-düşər olub qızıl yarpaqlar, –
Yel əscək, ağacın düşür gözündən...

Damlalar bərq vurur kolun üstündə,
Zəif mehdən belə titrəyir budaq.
Yağışdan islanan yolun üstündə
Həsrət möhürünə dönür hər yarpaq...

Ağaclar az qalır od tutub yana,
Həsrət buzlarını əritmək olmur.
Ağaclar bir yana, kolları bir yana,
Hönkürən qəlbi də kiritmək olmur...

04.12.2019

SÜRÜŞMƏ

Xiffət çəkən dinclik, sevinc taparmı?
Xəbərin var ürəyimin çatından?
Çapıb məni haralara aparmır? –
Düşəmmirəm qəmin köhlən atından...

İnanmıram hər yetənə yar uya,
Yarımadıq, ömür çatdı yarıya,
Ürəyimə düşən dərin yaraya
Fayda varmı cəvahirdən, altundan?!

Duymursanmı bu nə qar, nə yağışdır? –
Hikmət nuru taleyə bir naxışdır,
Açgöz insan, bir özünü yığışdır! –
Səda gəlir göyün yeddi qatından!

Sel kükrəyir, dağ sürüşür, nəfəs də!
Alnımıza yazılıbmış bu qədər!
Günahımız gör böyükmüş nə qədər, –
Yer də qaçır ayağımız altından...

05.12.2019

DALĞA VƏ İNSAN

Yellənə-yellənə, dartına-dartına,
Nə qədər qalxsa da, dənizin sırtına, –
Yenidən qayıdır əslinə-kökünə,
Yenidən ən adi su olur firtına...

Küləklər onlara dil verib şişirdir,
Sonra da ucalıq taxtından düşürdür...

Dənizin çiyində dönsə də bir dağa,
Dartınıb özünü versə də qabağa,
Axırda dərk edir, tanıyır özünü,
Duyur ki, su imiş ən nəhəng dalğa da...

İnsan da belədir, ucalır, ucalır,
Çiyində durduğu bir eldən güc alır.
Elə ki, unudur əslini, kökünü,
Camaat tanıyır hiyləgər tülkünü...

Təkəbbür taxtından el onu devirir,
Yenidən adi bir adama çevirir....

Coşanda, uyanda küləyin felinə,
Dalğanın əlindən yel çəkər əlini.
Elə ki, xor baxır öz doğma elinə,
Lovğanın əlindən el çəkər əlini...

19.04.2020

GƏLİR

Öyrənmişik baş yeməyə yamanca,
Səhər-səhər qarşımıza xaş gəlir.
Yeyib-içmək ömrümüzün mənası,
Axşam üstü kabab gəlir, aş gəlir.

Gecə-gündüz işindədi çənələr,
De, nə qədər dağlı qalsın sinələr?
Bir-birini əvəz edir sənələr,
Yay tükənir, payız gedir, qış gəlir.

Qəlbimizdə əzizlədik qəmi biz,
Doğma yurda üzür xəyal gəmimiz,
Biz qocaldıq, cavan qaldı qəmimiz,
Dərd üstə dərd, yaş üstünə yaş gəlir...

Qulağımız uydu xaric səslərə,
Biz inandıq yalan dolu sözlərə,
Həqiqətdən ayrı düşən kəslərə
Nağıllara qulaq asmaq xoş gəlir...

Hamı kefə getmək üçün bəzənir,
Yaddan çıxıb Ağa çayı, Çayzəmi,
Bu gələn sel ayrı selə bənzəmir, –
Üstümüzə qaya gəlir, daş gəlir...

Hücum edir qəlbə həsrət alayı,
Hər gün yaram zoqquldayır, qanayır,
Babaların ruhu bizi qınayır,
Ürək hər gün söz oxuna tuş gəlir...

Öz nurunu itiribdir səhər də,
Dilim də söz tutmur daha qəhərdən,
Biz çal-çağır eləyəndə şəhərdə,
Qarabağın gözlərindən yaş gəlir...

17.05.2020

XİFFƏT

Payız, qış tanımır həsrət gülləri,
Şirin xatirələr bizi isidir.
Xiffət – nostalgiya ötən günlərin
İçimizdə qalan ayaq izidi...

Zənginə döndərir bizi əzablar,
Baxırıq nisgilli təbəssüm ilə...
Xiffətin içində sevgi, əzab var,
Doğma dərdimizlə xoşbəxtik hələ...

Həsrətin əlində qalıbdır yaxam,
Xiffət acı-acı gülümsəməkdə.
Xiffət bir dəfəlik əlindən çıxan
Gözəl günlər üçün qəribməkdə...

Bəzən xoşbəxt olur xəyalə dalan,
Xiffət sanki ümid pıyaləsidi...
Xiffət bir qəribin gözündə qalan
Vətən həsrətinin son şöləsidi...

Həsrətdir közərdən sevgi odunu,
Xiffət qarı deşən çiçək kimidir.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Xiffət içimizdə qəm buludunu
Yağışa döndərən şimşək kimidir.

O, zülməti yaran işıq səsidir,
Bizi tənha qoymur qarda, sazaqda.
Xiffət xatirələr xəzinəsidir,
Açarı bizdədir, özü uzaqda...

Başıma zamanın qarı ələnmiş,
Arxadan doğmalar səsləyir bizi...
Xiffət diyarında qəmə bələnmiş
Sevdalı bir mələk gözləyir bizi...

Ümid zəmisini döyür qar, dolu,
Özü yox olanlar qəlbimə köçür...
Keçmişə uzanan xiffətin yolu
Ağrılar körpüsü üstündən keçir...

Xiffət ürəyimi qəmə bələyir,
Ona nə əl çatır, nə də ün yetir...
Xiffət haray çəkir, aman diləyir,
İlan ağzındakı quş kimi ötür...

Yaralı bir nəğmə dinləyirəm mən,
Xiffət qəm sazının sarı simidir...
Xiffət uca dağlar ardına enən
Qürub günəşinin təbəssümüdür...

02.02.2021

KƏDƏR REKLAMI

Dünən ev dustağı görkəmində özümdən xəbərsiz çəkilən şəkillərimi paylaşib yazmışdım: “Bu gün təyyarədə olmalı idim, indi isə”... Dostların təskinlikverici rəyləri sırasında tanımadığım adamın "Nə kədər reklam olar" yazısı mənə qəribə gəldi...

Öz könül tarımın sarı simiyəm,
Əbədi hicrandan yaman qorxuram.
Qanadı qırlan durna kimiyəm, –
Boylana-boylana göyə baxıram...

Qara gözlərində kədər sayrışan
Bir topa buluda bənzəyirəm mən...
Qərrib görkəmimlə sonsuz həsrətin
Uca taxt-tacımı bəzəyirəm mən...

Məni duymaq üçün ən azı gərək
Həsrətin oduna qızınasan sən.
Ağrının, əzabın reklamı olmur
Onu sərgiləyib qazanasan sən...

Yuvası dağılan bir quş kimiyəm,
Üstümə ayrılıq yelləri əsib...
Dalğalar qoynunda qalan gəmiyəm,
Nəhəng aysberqlər yolumu kəsib...

Görmürsən gözümdən həsrət boylanır?
Çatdırmı bu dilsiz harayım sənə?
Dərdə sahib çıxan varmı dünyada,
Onu reklam edib sırıyım sənə?!

30.07.2020

SEVDALAR YOLÇUSU

İncimə bədxah əldə yanan hisli çıraqdan,
Deyilən haqsız sözü sən uda bilməsən də...
Vəfa, sədaqət umma heç vaxt zatıqırıqdan,
Yaxşılığı, pislili unuda bilməsən də...

İlhamı halalıqla yoğrulmayıbsa əgər,
Yaz da dirildə bilməz qoxusu itən gülü...
Nurunu azaldarmı sevgiyə yanan ülkər? –
Qoyarsanmı üşüyə köksündə bitən gülü?!

Heç vaxt inanmısan zövqsüzlərin zövgünə,
Çöpə gülən girdinin közü də xırdalanar.
Öz halal ilhamınla qalx bədxahlar fövqünə,
Xırdalara baş qoşan özü də xırdalanar...

Sevdalar yolçusunun işi uzundur, uzun,
Ümidlər qönçə tutur onun yaz nəfəsindən...
Sənət kəhkəşanında işıq saçan ulduzun
Nə qorxusu olacaq köpəklərin səsindən?!

20.01.2021

Məni alovlara çatsanız belə,
Yolumu kəsməyə yetməz gücünüz, –
Qəlbimi murada yetirəcəyəm.
Yazan əllərimdən tutsanız belə,
Xəzana dönəcək yenə içiniz, –
Qayada çiçəklər bitirəcəyəm...

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Məni canavara atsanız belə,
Mütləq qayıdacam,
Ancaq dalımca
Canavar sürüsü
gətirəcəyəm...
Şeir dünyasından,
sənət mülkündən
Sizi ilim-ilim itirəcəyəm...

07.04.2020

**FƏXRİ ADIM,
MÜKAFATIM**

Qəlbimi nurla dolduran
Yurdumun dağı, düzüdü.
Dünyanı gözəl göstərən
Hikmət, bəsirət gözüdü...

Adi daşdı bil, altun da!
İlanlar var gül altında,
Mənim qəlbim kül altında
İşaran həsrət közüdü...

Şahə qalxıb ilham atım,
Gərək zirvələrə çatım!
Fəxri adım, mükafatım
Azərbaycanın özüdü...

22.11.2019

**GÖZƏL,
YAŞAMAQ GÖZƏL**

Gözəl,
yaşamaq – gözəl!
Gözəl yaşamaq, –
gözəl!

Ən böyük mükafatı
Tanrı veribdir bizə. –
Sevgi bəzəkdir qəlbə,
İşıq bəzəkdir gözə...

Hərdən gedirsən huşa,
Ömür getməyib boşa,
Bu dünya başdan-başa
Möcüzədir, möcüzə!

Bacar, dünyadan bac al!
Hər an ol ruhu uca! –
Göylərdə uça-uça
Dənizdə üzə-üzə! –

Şükür, yaşa dolmusan,
Bulud kimi dolmusan,
Dünyagörmüş olmusan
Dünyanı gəzə-gəzə...

Xoşbəxtsən öz elində,
Eşq kükrəyir könlündə,
Qərq olsan qəm selində,
Sənə uzanar yüz əl!

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

İşin sübhə – danladı,
Dünyanı tam anladın,
Yetmişi tamamladın, –
Daha nə qaldı yüzə?!

Gözəl,
yaşamaq – gözəl!
Gözəl yaşamaq, –
gözəl!

02.01.2020

**DƏYİŞMƏYİB
DÜNYA MƏNİ**

Mən dünyanı dərk eləyəm
Uşaq qəlblə bir qocayam.
Təriflərdən çox ucayam,
Təltiflərdən çox ucayam...

Nə versən gözü doymayan
Çox çətin ki, duya məni...
Dünya malında gözüm yox,
Dəyişməyib dünya məni...

Qəlbimdə sevgi kükrəyir,
Yoxdu həyatda bənzərim!
Həmişə üstümdə olub,
Ulu Tanrının nəzəri!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ömrüm boyu dost olmuşam
Çəmənlə, güllə, çiçəklə!
Allah məni təltif edib
Duyan, sevən, bir ürəklə!

O adamlar bədbəxtədi ki,
Gözündə sevgi sayrışmır...
Allahın sevdiyi kəsə
Bəndə təltifi yaraşmır...

01.12.2019

**DAVAM EDİR
ÖMÜR HƏLƏ**

Körük təzə fısıldayır,
Közərməyib kömür hələ...
Döyməyin mənası yoxdu, –
İsinməyib dəmir hələ...

Seçilmir baharım, qışım,
İnləyir torpağım, daşım,
Başını itirən başım
Qəlb deyəni demir hələ...

Tüstülənib sönsə ocaq,
Ürək tufan qoparacaq,
Nə qədər su aparacaq
Görəsən bu xəmir hələ?!

Ürək dözər hər gün aha?
Könül vermə hər günaha...
Yenə min şükür Allaha,
Davam edir ömür hələ...

14.07.2020

HƏR ŞEYİN TEZİ, GECİ VAR

Adamlar cürbəcür olur,
Ağıllısı var, gici var.
Yüz yağışdan quru çıxan
Fırıldağı var, bici var...

Sevgi mum edər dəmiri,
Həsrət köz edər kömürü,
Yalanın qırx gündü ömrü,
Həqiqətin fil gücü var...

Bahar gələndə qış gedər,
Sevgi gələndə huş gedər,
Neçə dəyirman işlədər, –
Göz yaşında sel gücü var...

Bitmir fələyin oyunu,
Tamıd qurdu, qoyunu,
Vüsəlın qıl kimi boynu,
Ayrılığın ülgücü var...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bir təmizcə ad bəsimdi,
Ürəyim qırılmış simdi,
Hamı biləcək kim kimdi, –
Hər şeyin tezi, gecə var...

23.11.2019

Ötən günlər geri dönməz,
Kaman dartılıb, ox gedib...
Quyu su tökməklə dolmaz,
Varmı olacaq “yox” gedib?

Lovğalanma bizə gülüb,
Özün sağsan, ruhun ölüb...
Sənin kimilər çox gəlib,
Sənin kimilər çox gedib...

Sevgidir dərdimə əlac,
Gəl-gəl deyir meşə, yamac...
Mənim kimilər ruhu ac,
Gözü həmişə tox gedib...

22.11.2019

HARDASAN

Könül yuvamdan perikən,
Didərgin arzum, hardasan?
Əlacsız qalan dərdimi
Mən kimə yazım, hardasan?

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Hicran qatarı ləngimir,
Dost, aldadırsan sən kimi?
Həsərət çovğunu səngimir,
Baharım, yazım, hardasan?

Daha gözüm də pis görür,
Sinəmdən vulkan püsgürür,
Bu ağrımı, bu nisgili
Car çəkən sazım, hardasan?

Kimdi bağlayan qolunu?
Görmürsən qarı, dolunu?
Hamı gözləyir yolunu,
Ölmüsən, Lazım, hardasan?

20.03.2020

**GÜMANIM SƏKSƏNƏ
QALDI**

Dərd xəncəri didərginin
Saplanıb köksünə qaldı.
Bizi yurda qaytar, Allah,
Ümidlər tək sənə qaldı...

Yox yurdumdan xəbər-ətər,
Niyə gəlmir bir şad xəbər?
Qırx üçdən yetmişə qədər
Səksənə-səksənə qaldım...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Vüsal şimşəyi çaxmadı,
Sevinc selləri axmadı,
Yetmişdən bir şey çıxmadı,
Gümanım səksənə qaldı...

22.12.2019

BİZ OLMAYAN YERLƏR

“Gedək biz olmayan yerə”...

Ramiz Rövsən

Bizi bezdirib yamanca
Əhdi düz olmayan yerlər.
Ümid yeri, pənah yeri
Çörək, duz olmayan yerlər!

Qaçıb ağzımızın dadı,
Sönüb qəlbimizin odu,
Bizi çəkir dedi-qodu
Söhbət, söz olmayan yerlər...

Kədər gerçək, sevinc yalan,
Yurdum, yuvam olub talan,
Bəxtəvərmi bizsiz qalan
Ocaq, köz olmayan yerlər?

Nə qədər olar dərd, fikir?
Gözümü zülmət çökür,
Bizi maqnit kimi çəkir
Təzə iz olmayan yerlər.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qısa bir ömrü zay etdik,
Yurdu yağıya pay etdik,
Biz olan yeri bay etdik,
Qaldı biz olmayan yerlər...

01.04.2020

**SABAHLA
NƏFƏS-NƏFƏSƏ**

*“Rafiq müəllim, var olun ki, bizim gələcəyimiz olan
uşaqlarla bir yerdəsiniz həmişə...”*

Kamran Qarayev

Doğrudan da,
çox xoşbəxtəm
Uşaqların arasında...
Ona görə öz yerim var
Təmizlərin sırasında...

Keçmişim keçmişdə qaldı,
Ümidim gələcəyədi...
Üzüm solan yarpağa yox,
Qönçələyən çiçəyədi...

Saf uşaqlar arasında
Düşürəm təzə həvəsə.
Bəxtəvərəm, gələcəklə
Durmuşam nəfəs-nəfəsə...

23.12.2019

ÇIXIRIQ

Meyvə kimi hər baharda
Çiçəkdən, güldən çıxırıq...
Ot kökü üstündə bitər, –
Obadan, eldən çıxırıq...

Sellər kimi daşa-daşa,
Çırpılıriq dağa, daşa,
Zaman xətt çəkir yaddaşa,
Gözdən, könüldən çıxırıq.

Həyat dərya, biz gəmiyik,
Dodaqlarda söz kimiyik,
Öləziyən kəz kimiyik,
Sıyrılib küldən çıxırıq...

Əzrayıla uyan kimi,
Yaşamaqdan doyan kimi,
İlan qabıq qoyan kimi
Biz də şəkildən çıxırıq...

14.02.2020

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Libasını dəyişsə də,
Riya həmin ki riyadı.
Kölgəsində itlər yatan
Qaya həmin ki qayadı...

Açılan gül solasıdı,
Deyilən söz qalasıdı,
Dünya sirlər qalasıdı,
Həyat bir şirin rəyadı...

Qarışqaya bax, filə bax,
Körpülər yuyan selə bax,
Qayada bitən gülə bax,
Üzü günəşə boy atıb...

Hamı susur qorxusundan,
Çəkinir qan qoxusundan,
Bizi qəflət yuxusundan
İndiyəcən kim oyadıb?

Ötən günlər düşür yada,
Doğmalar çevrilib yada,
Kim qalıb ki, bu dünyada?
O dünyadan kim qayıdıb?

20.02.2020

BAXMIR

Mayası haram olanlar
Ələ baxır, üzə baxmır...
Keçilməyən sıldırımında
Saldığın ilk izə baxmır...

“Ustad”a çevrilib naşı,
Tərifdən ayılmır başı,
Dövrə vuran şahlıq quşu
Ona baxır, bizə baxmır...

Al qumaş sayır bezini,
Sırıyır ucuz sözünü,
Qorxur ki, görə özünü,
Yerə baxır, gözə baxmır...

Ancaq hər şeyi el görür,
Görməli işi yel görür, –
Nadan bozaran kül görür,
İşıldayan közə baxmır...

Qaralıb topağım, göyüm,
Göynəyirəm göyüm-göyüm,
İstəyirəm nəsə deyim,
Söz də küsüb, sözə baxmır...

06.04.2020

**PAYIZIN VİDA
NƏĞMƏSİ**

Yağır payız yağışları,
Ağaclar, kollar islanıb.
Saralıb, solan yarpaqlar
Nəmişlikdənmi “paslanıb”?!

Kirpiyə bənzər budaqdan
Soyuq damlalar asılıb.
Sanki payızın əliylə
Vida nəğməsi yazılıb...

Dözə bilmir ayrılığa
Kövrəlibdir yerim, göyüm...
Xəzəl közlər ocağında
Göynəyirəm göyüm-göyüm...

Titrəyən sarı yarpağın
Bənzəri var sarı simə...
Yenə yol çəkir gözlərim,
Ürəyim düşüb tilsimə...

Uçuşan yarpaq ümidlər
Düşüb yellərin cənginə...
Təbiət də qəlbim kimi
Boyanıb həsrət rənginə...

14.11.2019

Başlanıb yarpaq tökmü,
İndi neyləyim mən fağır?
İçimə də, çölümə də
Payız yağışları yağır...

Qopub tökülür üstümə, –
Xəzəllər həsrət alayı...
Yaz yağışı ayrı şeydi,
Payız yağışı “alayı”...

21.11.2019

GÖZÜ GÖTÜRMƏYƏNLƏR

İnsan gərək qəlbində
Sevgi nuru bəsləyə! –
Gözəl işləri heç vaxt
Vurmaya görməzliyə...

Özgənin sevincindən
Pay götürə özünə.
Gözəllikdən zövq ala,
İşıq gələ gözüünə...

Heç xəbəri də olmur,
Üzə sonradan çıxır! –
Gözü götürməyənin
Gözü sıradan çıxır...

Çünki bəbəklərinə
Enir xəbislik toru...
Göz yaxşını görəndə
Artır işığı, nuru...

22.04.2020

SAFLIQ

Heç özüm də bilmirəm
Nə imiş qəbahətim?
Heç zaman taleyimdən
Olmayıb şikayətim.

Kimi dindirirəmsə,
Mənə deyir:
– Çox safsan...
Xəbislərin əlinə
Düşən hazırca ovsan...

Hə olsun coşqun çaysan,
Nə olsun qaynar odsan. –
Saflardan qaçaq düşür
Fəxri ad,
orden,
ad-san...

Lap təpəmdən çıxardır
Kinayələr tüstümü.
Vallah, çaşıb qalmışam,
Məgər saflıq pisdimi?

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

– Ay qardaş, hər şeyim var,
Sən niyə nainsafsan?
Gülür:
– Ta sözüm yoxdu,
Safsan e, qardaş,
safsan!

Necə canım qurtarsın
Adamların dilindən?
Bilmirəm hara qaçım
Bu saflığın əlindən?!

23.04.2020

QALIR

Xoşbəxtsən, hələ qəlbində
İnam qalır, güvən qalır...
Nəyin var, nə itirəsən? –
Atın qalır, dəvən qalır?!

İncimə gönü qalından,
Nələr keçir xəyalından?
İnsana dünya malından
Qismət olsa, kəfən qalır...

Ocağın boş qalmayacaq,
Əkdiklərin solmayacaq,
Fəxarətlə arxaya bax,
Oğlun, qızın, nəvən qalır.

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Quşu vurmusan gözündən,
Ocaq çatıblar közündən,
Narazı qalma özündən –
Xalqa azmı töhfən qalır?

Yusiföglü, uyma yada,
Hər an düşəcəksən yada,
Qəm eləmə, bu dünyada
Səni çoxlu sevən qalır...

18.08.2020

**MƏN MƏHƏBBƏT
SELİYƏM**

Məni dillərə salan
Dinc durmayan dilimdi...
Gözlərimi göynədən
Öz qorum, öz külümdü...

Söz salarmı fikrə dən?
Pay umular fitrədən?
Ürəkləri titrədən
Mənim bənim, zilimdi...

Yenə sərvət, yenə var?
Ulağa çul, ya navar?! –
Alim olmağa nə var,
Adam olmaq zülümdü...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Gedər küləklə gələn,
Özünə gülsün gülən,
Mənim qədrimi bilən
Öz obam, öz elimdi.

Düşsə əgər gülə nəm,
Kəsb etmərimi gül önəm?
Mən sonuncu gülənəm, –
Qəhqəhə yaz selimdi...

Divanəyəm, dəliyəm,
Əsən sevgi yeliyəm,
Mən məhəbbət seliyəm,
Ürəklər mənzilimdi...

19.01.2021

Əlimizdən nə iş gəlir ki,
gümanımız kinayəli sözüdi...
Xalqın dilində danışa,
Xalqın dilində yazsa,
Xalqın dərdinə
şərik ola bilməyən
Xalq şairlərimiz,
Xalq yazıçılarımız,
Xalq artistlərimiz,
Xalq elçilərimiz, –
Xalqın “gümanı” sizədi...

21.12.2019

NAĞIL

İnsan xoş günündə
dini-imanı unudur,
İnsan dar məqamda
üzünü Allaha tutur...
İnsan bir şirinin xətrinə
yüz acını udur...
Hansı yaşda olsa belə,
uşaq kimi nağıllara inanır, –
əslində insanı yaşadan da
elə budur...

19.04.2020

Qubadlı da
yoxdu ki,
nə vaxtsa
heykəlimi qoyalar
evimizin qənsərindəki
dağın üstündə...
Bilmirəm nə qədər
qəm heykəli olub
qalmalıyam
sinəmdəki
dağın üstündə?!

25.10.2019

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Məni kim qaldıra bilər? –
Elə bil ki, duz yüküyəm.
Ruhum orda, özüm burda,
Qəlbim bölünüb ikiyə...
Tənhalıq, qəriblik dərdi
Dilimi qısa eləyib,
Bənövşələr ulu yurdda,
Mən burda boynu büküyəm...

12.03.2020

**GÜN İŞIĞI
VƏ QAYÇI**

Su ilə söndürmək olmaz
yanan həsrət ocağını,
Marten necə əvəz edə
isti ana qucağını?
Mənim yurda olan sevgim
bənəyir gün işığına,
Qayçıyla kəsmək olarmı
günəşin zər saçağını?

20.03.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Canının istisi
azalır torpağın,
Təzə yaz gəlincə
o, çətin oyana!
Budaqda titrəyən
saralmış yarpağın
Yolu yox
payızdan o yana!

01.01.2020

Köksümü ötürüb,
yaralı xatirələrimi götürüb,
xəyalların səyyar qanadına
minmək istədim.
Ancaq nə illah elədimsə,
yatmış duyğuları
yuxudan oyada bilmədim...
Yetmiş yaşımı və
bəlalar çəkmiş
başımı götürüb,
uşaqlığıma dönmək istədim,
ancaq zamanın yanmış körpüləri
yolumu elə kəsdi ki,
heç 50-yə, 60-a da
qayıda bilmədim...

04.01.2020

ŞƏKİL ÇƏKDİRMƏK İSTƏYİ

Uşaqlığımız, gəncliyimiz
bizi tərək eləyib gedir
göz açıb yumunca...
Elə buna görə də
çəkdiyimiz şəkillər
bizi özünə çəkir yamanca...
Ayrılığından qorxduğumuz
sevimli insanları həmişəlik
özümüzə bağlamaq istəyirik...
Bir də geri dönməyəcək
anlarımızı, dəqiqələrimizi
kağızın üstündə dondurub
saxlamaq istəyirik...
Şəkillərimiz olsa da,
biz görkəmdə,
biz biçimdə,
Əslində biz yoxuq
onların heç birinin içində...
İlan qabıq qoyub
çıxdığı kimi
biz də şəkillərimizdən
sıyrılb çıxırıq,
o məqamdan,
o andan
ayrılıb çıxırıq...
Şəkil çəkdiririk
gah bu ağacın dibində,
gah o dənizin,

bu gölün sahilində,
illərin hər bir fəslində...
Özündən başqa hər şeyi,
hamını görən insanın
şəkil çəkdirmək həvəsi
özünə kənardan baxmaq
istəyidi əslində...

28.10.2019

QOCALMAQ SƏADƏTİ

İnsan gərək söz deməmiş
bir az düşünə.
İnsan gərək qarışmaya
Yaradanın işinə. –
Bilmirəm bəzi cavanları
kim hazırlayıb,
yaşlılara qarşı
“səlib yürüşü”nə?
Onlara “mane olan” qocaları
yollarının üstündən
kənara atmaq istəyirlər.
Maneəsiz, kəsə yollarla gedib,
arzularına tez çatmaq istəyirlər.
Elə danışır ki,
guya qocalmaq günahdı,
Ömrün müdriklik zirvəsinə
ucalmaq günahdı...
Unudurlar ki,
Ağsaqqal məsləhətinə

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

qulaq asanın
başı ağrımaz.
Unudurlar ki,
böyük üzünə ağ olanın
üzü həmişə qara olar,
saçları isə ağarmaz...
Qocalar alnıaçıq,
üzüağ çıxıblar
min sınaqdan, çətindən.
Qocalara lağ eləyəni
Allah məhrum eləməmzi
qocalmaq səadətindən?!

05.03.2020

**MÜKAFAT VƏ
İSTEDAD**

Əkib-becərməklə
işləri olmasa da,
ən yaxşı meyvələri
onlar dərir. –
Bu acgöz adamlara
nə versən,
deyirlər ki, azdı...
Yaxşı ki, istedadı
məmurlar yox,
Allah verir –
Yoxsa bizə onun
bircə zərrəsi də
çatmazdı...

27.02.2020

MƏNİM UĞURLARIM

Uzun illərdən bəridir ki,
öz işlərimi görürəm
başımı salıb aşağı.
Məni heç zaman
azmağa qoymur
qəlbimin iman nuruyla
yoğrulan işığı...
Nə yaxşı ki,
vaxtım da qalmır
dedi-qoduya...
İçimdəki təmiz niyyət
qalib gəlmək gücündədir
xəbisliklə silahlanan
orduya!
Ancaq mənim
bu xasiyyətim
bəzi adamların
hikkə ocağına
benzin əndərir. –
Mənim uğurlarım
mənim bədxahımdı,
“dostlarımı” da
düşməyə döndərir...

11.03.2020

ZAMANIN GERİYƏ YOLU YOXDU

İndi ata-ana olan övladlarımın
uşaqlıq şəkillərinə baxıram...
O ötən xoşbəxt günlər üçün
burnumun ucu göynəyir;
o uşaqlar üçün
yamanca darıxıram...
Zaman –
Tanrının yayından
qopan yel qanadlı oxdu,
Zamanın üzü gələcəyədi,
zamanın geriyə yolu yoxdu...
Üzü günəşə gedirəm
Məni geriyə səsləsə də
xatirələr ölkəsi.
Üzümdə gələcəyin işığı,
Arxamda
keçmişin kölgəsi...

04.08.2020

Alatoranda üzürəm
qızaran üfüqlərə sarı. –
İndicə dənizdən boylanan
Günəşin şəfəqləri olacaq
qızılı, sarı...
Yurd salsa da içimdə
həsrət sazağı,

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

saçlarımda illərin qarı,
Yenə də sevdalı könlüm
unuda bilmir
ömrümü əbədi tərək eləyən
baharı...
Yapışib günəşin
alpinist kəndirinə bənzəyən
zər saçlarından,
ömrün qaranlıq hücrəsindən
qalxmaq istəyirəm
ışıqlı zirvələrə sarı...
Qocalıq olsa da,
qarşımda ucalan
gözəgörünməz barı,
həyat eşqi qəlbimi
heç zaman
tərək eləməyər barı!...

13.08.2020

Yenə şimşək kimi çaxa,
yağış kimi yağa bilsəm də,
Daha qönçə dodaqlardan
ətirli söz dərək bilmirəm.
Gəncliyimə bu günün gözüylə
baxa bilsəm də,
bu günümü gəncliyimə
göstərə bilmirəm...

26.05.2020

XİFFƏT BURULĞANI

Bir ayağı burda,
bir ayağı görda olan qocaları
gələcək yamanca üşüdür,
yamanca qorxudur...
Ötən günlər isə
onlar üçün əlçatmaz,
ünyetməz,
şirin bir yuxudur...
Yaxamızı vermişik
içimizi güvə kimi yeyən
xiffətin əlinə,
itirdiyimiz doğmaların, əzizlərin
yanına qayıtmaq üçün
arabir özümüzü vurmaq istəyirik
xatirələr selinə...
Zamanın isə
geriyə yolu yoxdu;
qalmışığı həsrət burulğanında
devikə-devikə,
yana-yana,
alışa-alışa...
Keçmişin nə ayağı var
yanımıza gələ,
nə qulağı var bizi eşidə,
nə dili var danışa...
Xəyallar dünyası
qocalar üçün
şipşirindi,
şəkərdi, baldı...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ah çəkə-çəkə deyirlər ki,
nə qaldı keçmişdə qaldı...
Keçmişin isə
ayaqları şikəst,
qulaqları kar,
gözləri kor,
dili laldı...

27.12.2020

**DƏNİZ MƏNİM
DOSTUMDUR**

Dəniz mənim ən sadıq dostumdur;
Bircə o, ləyaqətlə çıxıb
zamanın sınağından...
Hər səhər görüşünə gedəndə
Qorxmuram havanın
küləyindən, soyuğundan,
Çəkinmirəm heç kəsin
tənəsindən, qınağından...
Çox şükür
bu dolanbac ömür yollarında
adım hələ də təmiz qalıb. –
Mehribanlıq görəndə kövrəlir,
Kobudluq görəndə
sərtləşirəm...
Əlli illik dostlarımdan
bircə dəniz qalb, –
Ona görə hər gün yanına gedib,
onunla dərdləşirəm...

28.12.2020

İLİN İLK SÖHBƏTİ

–Salam, Xəzər!
Çox şükür ki,
bu il də təzələndi
aramızdakı köhnə
sevgi nağılı!
–Ən sadıq, ən etibarlı
sevgili sən imişsən,
Xoş gördük,
Rafiq Yusifoğlu!

01.01.2021

ÜMİD GÜNƏŞİ

İtirə-itirə gəlsək də,
ruhdan düşmə, –
hər gün keçmişini xatırlayıb,
bu qədər dolmasın gözün...
Daim irəliyə bax, irəliyə,
Geridə qalmasın gözün...
Zaman daim öz işindədi;
bir an da,
bir saniyə də
dayanmır...
Bədbəxtdi
kimin ki, qəlbindən
hər səhər ümid günəşi
boylanmır...
Ümidini keçmişə bağlasa,

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sabaha deməyə
nə sözü olardı insanın?
Daim geri baxmaq
lazım olsa idi,
Arxada da
gözü olardı insanın...

06.06.2020

ŞAİRLƏR GÜNÜ

Bu gün şairlər günüdür
deyirlər, –
Şairlik əzablı,
şairlik məşəqqətli,
şairlik çətin...
Şairlər ağrıyan
vicdanı bəşəriyyətin,
Şairlər döyünən
ürəyidi millətin...
Kim şairlər qədər
dueldə öldürülüb,
Kim şairlər qədər
sürgün olub ki?
Bu gün şairlər günüdür
deyirlər –
Nə vaxt şairlərin günü
bir gün olub ki?!

05.06.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sinəmizdə həsrət, ağrı,
Söz – qəlbin ağlar gözüdü...
Göynədir, yandırır bizi,
Söz – yanan qəlbin közüdü...

Dərd qəlbimdə yuva salıb,
Sevinc ilim-ilim itib...
Elə bil ki, gözlərimdə
Qəm meyvəli ağac bitib.

Dərdim bir az utancaqdı,
Lütmü çıxsın el içinə?
Çılpaq dərdlərin əyninə
Mən sözdən libas biçənəm...

2020

Bəbəklərimə baxanda
Gələcəyimi görüblər,
Verilən ilk xeyir-dua
Mənə hər an gərək olub...
İlk şəklimi çəkdirəndə
Əlimə yarpaq veriblər,
Elə o zamandan qəlbim
Yarpaq kimi titrək olub...

2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Görmüşəm dağı, dənizi
Görmüşəm qarı, yağışı.
Gözüm dünyadan böyükdür, –
İçinə dünya sığışır...

08.08.2020

Yüz il ömür arzulayan
Dostlarıma salam olsun!
Kaş bu sənət dünyasında
Öz bürcüm, öz qalam olsun!

Əbədi mürgüyə gedən
Çətin ki, bir də oyana!
Tutaq ki, yüz il yaşadım, –
Yol varmı yüzdən o yana?

02.01.2021

Dünyanın ən ağıllı adamı
öz əkdiyi ağacın meyvəsini
dərmək istəyəndi...
Dünyanın ən ağılsız adamı
hamını özü kimi
görmək istəyəndi...

05.04.2020

CƏNNƏT PLANETİ

Tale bizə yar olanda
Elə bil ki, bal dadırıq.
“Zənginik”, “xoşbəxtik”, – deyə
Özümüzü aldadıırıq...

Kim qurtula bilib, söylə
Əcəlin sərt dişlərindən?
Kim baş açə bilib axı
Kainatın işlərindən?

Bəndə düşüb əcəb bəndə, –
Ümid zərdə, altındamı?
Cənnət yerin üstündəmi,
Cənnət yerin altındamı?

Adəmi verib güdaza, –
Bu dünya qəza yeridi...
Sən yerdə cənnət arama,
Yer üzü cəza yeridi...

Bəşəri sınağa çəkmək
Bir əsrarlı plan idi...
Allahdan başqa kim bilər
Varmı Cənnət planeti,
Yoxmu Cənnət planeti?!

20.09.2020

SÜBH ÇAĞI

Sübh çağı göy üzündə
Gör nə qədər bulud var!
Səma sanki dənizdir,
Dalğaları buludlar...

Günəşin şüasıyla
İşıqlanır üfüqlər.
Göy üzünü saraldıb,
Sarı-sarı şəfəqlər...

Karvan-karvan buludlar,
Elə bil ki, paslanıb...
Yağış yağıb, küləyin
Qanadları islanıb...

O, daha uça bilmir,
Sakitcə qonur yerə...
Qəlbimi ovsunlayır
Bu ilahi mənzərə...

23.08.2020

ZİRVƏDƏ YOL BİTİR

İnsan ömrü boyu
Özünə zülm edir.
Düşüb arzuların
Arxasınca gedir.

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Uca zirvələrə
Zilləyib gözünü,
Oda-közə vurur
Həmişə özünü...

Axır ki, zülmə
İstəyinə yetir.
İndi hara getsin? –
Zirvədə yol bitir...

Dərindən ah çəkir,
Dönüb sola, sağa...
Keçdiyi yollara
Qalır baxa-baxa...

Düşüncə başında
Qara bulud olur.
Dünyanı dərk edən
Bəbəkləri dolur.

Ah çəkir dərindən,
Sanki şimşək çaxır...
Qara gözlərindən
Sellər, sular axır...

Çevrilib yumağa
Ən qüdrətli düha.
Yollar bitdi daha...
Ömür bitdi daha...

01.05.2020

ETİBARLI DOST

Vəfasızların
Dərdini çəkmə!
Qəm dəryasının
Dibinə çökmə!

Günahkar sayma
Heç vaxt özünü.
Buludlar kimi
Sıxma gözünü...

Öz taleindən
İncimə, küsmə!
Sel kimi axma,
Yel kimi əsmə!

Onsuz da hər şey
Gəldi-gedərdi.
Etibarlı dost
Təkcə kədərdir...

01.05.2020

Budaqlarda gilələnən
yağış damlaları
illərin şəhə dönən qəmidi...
Ağaclar narkoz altında
yatırılan xəstələr kimidi...

2020

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Şirindir, sehrlidir
Bu dünya nağıl kimi...
Müqəddəs bir yer varmı
Vətən torpağı kimi?

Mən hər gülü dərmədim,
Yada könül vermədim,
Gözəl bir yer görmədim
Nəbi oylağı kimi...

Həmişə həvəsliyik,
Ömrün bahar fəsliyik,
Biz Koroğlu nəsliyik,
Qorxudur yağı kimi?

Çözülməyib hələ sirr,
Zaman uçur, tələsir...
Ürəyim tir-tir əsir
Nanə yarpağı kimi...

Doğma Vətən torpağının
Havasını uddum, uddum...
İnsan kimi yaşamağın
Ləzzətini daddım, daddım...
Ruhdan düşmə, namərd görüb,
Davam elə öz yoluna, –
Paxıllıq edənin varsa,
Sən öndəsən neçə addım...

16.03.2021

QARATOYUQ NƏĞMƏLƏRİ

*Sübh gəzintisi zamanı qaratoyuq
nəğməsi eşidib çox duyğulandım...*

Uşaq vaxtı deyərdim ki,
Sanki batıb qıra toyuq.
Cücə boydadı, biz ona
Niyə deyək qaratoyuq?

Dimdikləri də sarıdı
Cücənin dimdiyi kimi! –
Nədən unuda bilmirəm
O günü indiyə kimi?!

Tutumuzun budağında
Yenə yuva qura toyuq.
Yerdə səkə, çəmənlikdə
Eşələnə qaratoyuq...

Qıqqıldayıb hey hoppana
Ora toyuq, bura toyuq.
Qış gələndə yem axtara,
Dimdik vura qara toyuq, –
Qaratoyuq.

Çəkib dimdik qılıncını,
Cücüləri qıra toyuq...
Özü kömür rəngindədi,
Məni salıb qora toyuq. –
Qaratoyuq...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Oxudun, ürəyim əsdi,
Səsin nə gözəl, incədi!
Qartoyuq, qaratoyuq,
Söylə, işlərin necədi?

Bir zaman sənin dalınca
Qaçmadığım dağ yox idi...
Mənim qapqara saçımda,
Bircə dənə ağ yox idi...

Ürəyim qurtara bilmir
Xatirələrin cəngindən.
Gözümdə qalan arzular
Rəng alıb sənin rəngindən...

Həzin-həzin oxuyursan,
Qara bulud tək dolmuşam.
Ya sənin səsin dəyişib,
Ya da mən kövrək olmuşam...

Ümid körpülərim uçub,
Çağlayan həsrət selindən.
Sən də qaçqınsan elə bil
Oxuyursan dərd əlindən...

28-30.04.2020

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Təmizlik hava, su kimi
Gərəkdir bu yer üzünə.
Natəmizlərin əlindən
Yer də tapmır Yer özünə...

Közü sönüb ocağın da,
Yanırıq dərd qucağında,
Qışın bu oğlan çağında
Biz həsrətlik qar üzünə...

Dərdləri çoxdu dünyanın,
Gözləri toxdu dünyanın,
Etibar yoxdu dünyanın
Hurisinə, pərisinə...

Tükənmək bilmir oyunlar,
Neyləyim nazik boyunla?
Dostluq edir qurd qoyunla,
Girib quzu dərisinə...

Dərd könlümdə yuva qurdu,
Kimə tapşırım bu yurdu? –
Tanıda bilmirəm qurdu
Mən bu qoyun sürüsünə...

Qəlbim bir quşdur cələdə,
Köməyim yoxdur hələ də,
Onsuz da yaxşı bələdəm
Bu dünyanın hər üzünə...

11.01.2021

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

İtib çörəyimin duzu,
Yox qəhvənin, çayın dadı.
Niyə bizə şirin gəlir
Özgə verən payın dadı?

Baş kəsir insan qərəzi,
Kim sağaltsın bu mərəzi?
Pozulub mizan-tərəzi,
Qaçıb yazın, yayın dadı...

Yenə hiylə işə keçir,
Yağlı tikə şişə keçir,
Əvvəl-axır dişə keçir, -
Günah qurdda, qoyundadı?

Möhtacıq yek verən zərə,
Könül yaxır bu mənzerə...
Qınamıram, indi hərə
Öz başının hayındadı...

11.01.2021

İtirəndə yaddaşı,
Doğmalar da yadlaşır...
Dost kəsək tullamasa,
Neyləyəcək yad daşı?

07.03.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bəzən qınaqlardan
qorxduğumuz üçün
Mil çəkirik
içimizdəki qönçə
arzuların gözünə!
Bizə kənar da düşmənlər
lazım deyil,
özümüz su ələyirik
öz ocağımızın közünə...

07.03.2020

**ƏL ÇƏK DA
YAXAMDAN**

Qapıdan qovuram,
Bacadan gəlirsən...
Aşağı atıram,
Ucadan gəlirsən...

Canıma hopursan,
Qanıma hopursan...
Qəlbimi at kimi
Minirsən, çapırsan!

Sənindi varım da,
Sənindi yoxum da...
Ay kədər, nə olar
Əl çək da yaxamdan!

05.12.2019

Gileylənmə, bu ağrılar, əzablar,
Gülüm, kimin yaxasından əl çəkib?
Bu vaxtacan olubmu bir möcüzə? –
Ölüm kimin yaxasından əl çəkib?

2019

QARDAŞIM OQTAYIN XATİRƏSİNƏ

Gəlişinlə azaltsan da,
Bu dünyanın əzabını,
Ölüm, sənə ölüm olsun,
Döydün bizim də qapını!...

Qardaş, sən niyə aldandın
Əcəlin şirin dilinə?
Niyə qovuşmamış getdin
Öz yurduna, öz elinə?

Qəlbimizdə Qubadlının
Ağrısı, azarı qalıb...
Yollarımıza göz dikən
Bir ata məzarı qalıb...

Sən bizdən hünərli çıxdın,
Sən bizdə ürək qoymadın!
Burda, qərib qəbristanda
Anamızı tək qoymadın...

07.12.2019

BU YAĞIŞ

Selin suyun altında
bilmirəm neyləyim
mən fağır.
Bu yağış
tək məni islatmır,
Bu yağış
ötən ayların,
illərin üstünə yağır...
Bilmirəm ömrün
payızdır,
yoxsa qışdır?
Bilmirəm yer nədir,
Bilmirəm göy nədir?
Bu yağış elə bil
əbədi ayrılıq,
həsrət yağışıdır,
Bu yağış içimi
göyüm-göyüm
göynədir...

09.12.2019

İYNƏ VƏ BİÇAQ

İynəyə oturdublar
gələcəyimizi,
İynəyə...
Çölümüzün dərdini çəkirik,
İçimiz göynəyə-göynəyə...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

“Gələcəyimiz”
üstümüzə gəlir,
Bir əlində şpris,
Bir əlində bıçaq...
Rahatlığımız,
Dinliyimiz
düşüb qaçaq...
Bilmirəm hara köçək,
Bilmirəm hara qaçaq?
Bu qaçaşın
gözünü qan tutub,
Bu qaçaşın
heç nə görünmür gözünə...
Bıçağı bizə sancır,
İynəni özünə...

11.02.2020

QANLI KÖYNƏK

Qardaşım Bəxtiyarın əziz xatirəsinə

Şəkildə gülümsəyirsən,
Qəlbimi çat-çat edirsən.
Bəlkə bu ölüm yalandır,
Bəlkə zarafat edirsən?

Axı kimə güvənəsən? –
Zərbələr arxadan gəlir...
Sənin ipisti yarandan,
Mənim gözümdən qan gəlir...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Uydun saxta təbəssümə,
İnəndin üzə gülənə...
Bu qanlı köynək oxşamır
Nağıldan çıxıb gələnə...

Səndən yaman nigarandır,
Tez xəbər gətir anama.
Qanlı köynəyindən əvvəl
Özünü yetir anama...

14.02.2020

Torpağını yumşaldıbmı
Mənim çağlayan
göz yaşım?
Daha sənə bıcaq batmaz,
Rahat yat,
mərmər qardaşım...

Dünyanın bu pis vaxtı
Bizi saldın çətinə –
Alın yazın mübarək!
Əkdiyən bənövşələr
Gəlib ziyarətinə,
Qardaş, yazın mübarək!

14.03.2020

HAMI ÖLÜR

Tamarzıyıq dağ suyuna,
Ağzımızın tamı ölür...
Yurdunda bayquş ulayan
Elin arzu-kamı ölür.

Baş tutdu düşmən kələyi,
Səngimir həsrət küləyi,
Perikib uğur mələyi,
Şairin ilhamı ölür...

Qazıb atdılar kökümü,
Kim çəkər kədər yükümü?
Başlanıb yarpaq tökümü, –
Hamı ölür, hamı ölür...

05.08.2020

Təpədən dırnağa yanıb,
Kül olmuşam, közüm yoxdu.
Mənim dünyanın malında
Zərrə qədər gözüm yoxdu.

Hamı zəli, hamı gənə! –
Bu nəfs çətin ki, tükənə!
Dənizə hasar çəkənə
Daha mənim sözüm yoxdu.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Azdım dumanda, çiskində,
Meynələr qalıb pis gündə,
Bağda tənəyin üstündə
Bircə salxım üzüm yoxdu...

Gələ bilmir meh köməyə,
Kimi çəkim məhkəməyə?!
Üzünə üz söykəməyə
Daha mənim üzüm yoxdu...

07.06.2020

HAQQIN GÜCÜ

Adam var öz kefindədi,
Bu dünya deyil vecinə.
Qulağına pambıq basıb,
Səsini salıb içinə...

Adam da var qəlbi şüşə,
Hər gün saçına dən düşər,
Xəyalən dönər keçmişə,
Qoşulub həsrət köçünə...

Nə yatar, nə gecələyər,
Fironları heç eləyər,
Gec etsə də, güc eləyər,
Güc çatar haqqın gücünə?

05.12.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

“QA”, “QU”

Hər gün təzə nağıllarla
Aldadıq başımızı.
Hər gün yıxıb sürüyürük
“Aciz”, “qorxaq” qonşumuzu...

Xəyyaların qanadında
Hər gecə kəndə dönürük.
Zülmətdən işğa çıxan
Məlikməmmədə dönürük.

Simurq quşu, sən hardasan?
Nə istəsən, mən verərəm.
“Qu” söyləsən su verərəm,
“Qa” söyləsən dən verərəm.

Təki məni qanadında
Doğma yurdumuza apar! –
Əlindən bir iş gəlməyən
Nağılla təsəlli tapar...

07.06.2020

TƏRSLİK QANUNU

Həmişə şaxtadan,
çovğundan bezənlər
Günəşli hava,
bahar gözləyir.
Qar üzünə illər boyu
həsrət qalanlar isə

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

ümidlə qar gözləyir...
Nəyi çox arzulayırsansa,
O, səndən uzaq düşür.
Ürəyindən
çiçək dərmək keçəndə
Çəmənə qırov,
sazaq düşür...
Elə bil hansısa
gözəgörünməz qüvvə
xəyallar sultanından
acıq çıxır.
İmanı, iradəsi
güclü olanlar isə
həyatın sınaqlarından
həmişə üzü ağ,
alını açıq çıxır...

20.01.2021

Ürəkdəki
həsrət buzlarını
əridə bilmir
hər isti,
İnsan
ılıq bir təbəssümə,
utancaq bir sevgiyə
hərisdi...

20.01.2021

TƏSKİNLİK DÜŞÜNCƏLƏRİ

Bizi yüz yerə aparır
Sahilsiz fikir, düşüncə...
Həyat düşməsin gözündən,
Yadına ölüm düşüncə...

Dünyadan bəndə baş açmaz,
Bu qədər eləmə fikir.
Öz sevdalı ürəyinin
Bir sözünü etmə iki...

Çəkinmə sözdən-həkətdən,
Qəlbin istəyən tək yaşa!
Öz əlinlə arzuların
Kuzəsini vurma daşa.

Yüz fikir bir bərc ödəməz,
Bir belə üzmə özünü...
Ömür boyu biz görmüşük
Bu dünyanın hər üzünü...

O heç özü də baş açmır
Gəlirindən, çıxarından...
Kim saxlaya bilib axı
Zamanı öz axarından?

Hər çiyin tab edə bilmir, –
Zindandı ayrılıq yükü.
Bu dünyada kim qalıb ki?!
Bu dünya kimə qalıb ki?

21.01.2021

ƏZABLI GECƏLƏR

Həsərət tufanından köksüm qabarar,
Gecə harayıma ulduz, ay gələr...
Az qalar dünyanı sel-su apara,
Bulud gözlərimdən bulaq, çay gələr...

Ağrısız olmayıb bircə anım da,
Naləm səda verib göylərə çatır.
Mənim əlyazmalar poliqonumda
Nə qədər yaralı fikirlər yatır...

İşıqla yarılar zülmətin bağı,
Ulduzlar nurunu çilər dünyaya...
Gecələr içimi göynədən ağrı
Səhər nəgmə olub gələr dünyaya...

Əlimdə yellənən şimşək qamçılar,
Təşnə ürəkləri kama yetirər...
Mənim gözlərimdən düşən damcılar
Kağızın üstündə çiçək bitirər...

14.01.2021

NAR KİMİ SIXDIĞIM ÜRƏK

Səni inandırım nəyə əl basıb? –
Sərgərdan ruhumun bədəni yoxdu.
Divanə könlümü şax-şəvəl basıb,
Nə vaxtdı gələni, gedəni yoxdu...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Can candan ayırdı, bədən bədəndən,
Hərə öz başının hayında qalıb.
Yoxdur umacağım çıxıb gedəndən,
Eşq ömrün o biri tayında qalıb...

Meydan oxuyardım aya, günəşə,
İndi şairin də o canı yoxdu.
Sevdağünlörçün qəribsəmişəm,
Daha qəlb qapımın açanı yoxdu.

Hər gün pörşələyir söz ürəyimi,
Bülbül tək çırpınır qəlbim qəfəsdə...
Mən şeir yazmıram, öz ürəyimi
Nar kimi sıxıram vərəqlər üstə...

09.02.2021

HƏSRƏT TƏNDİRİ

Dərd qayçısı uzanır
ömrümün kəndirinə,
Ürəyimi boşaldıb
bir az dinclik tapıram...
Gecə-gündüz közərən
bu həsrət təndirinə,
Ağrılarla yoğrulan
söz kökəsi yapıram...

09.02.2021

GƏRƏK TƏMİZLƏYƏK DÜŞÜNCƏMİZİ

Nə vaxtdır ürəkdən gülmürük, Allah!
Yaxşı ki, ölənlə ölmürük, Allah!
Hamını, hamını bağışlasaq da,
Heç nəyi unuda bilmirik, Allah!

Sevən ürəklərə qəm ələyən var,
Sevdalı gözləri nəm ələyən var...
Məzlumun qisası zalımda qalmaz,
Fili qarışqaya yem ələyən var...

22.04.2020

TANRI QƏZƏBİMİ TUTUB BƏŞƏRİ

Bizim dünyamızda nə çox cihaz var?
Qorxunc sıldırımın ucundayıq biz.
Düşmür əlimizdən mobil cihazlar,
Bilmirik kimlərin ovcundayıq biz...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Günahsız fağırın gözü dağlanıb,
Səsimiz çıxmayıb, daşa dönmüşük.
Biz də ayağına cihaz bağlanıb,
Göyə buraxlan quşa dönmüşük...

Peşmansan kiməsə salam verəsən,
Bilirlər getdiyini küçəni belə.
Çətin ki, gizlicə çiçək dərəsən,
Görülər qəlbinin içini belə...

Bizi izləyirlər qarabaqara,
Düzlükdən dəm vurub, basırlar gopa.
Qorxmurlar dənizlər coşa, qabara?
Qorxmurlar dünyada qiyamət qopa?

Odlara tullayıb yazıq həkimi,
Müdür “Qalanvaqen”, “Cip” hayındadır.
İnsanlar qırılır qarışqa kimi,
Bu acgöz harınlar cib hayındadır...

Biz necə barışaq bu ömür ilə?
Doğma ola-ola yada dönmüşük.
Çox su aparacaq bu xəmir hələ,
Hamımız hörüklü ata dönmüşük...

Qalıbdır kasıbın unu tabaqda,
Harınlar ləzzətlə izləyir bizi...
Bir Allah bilir ki, hələ qabaqda
Daha nələr, nələr gözləyir bizi?!

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Deyəsən yaxındır dünyanın sonu,
Yer-göy üsyan edir, qalxıb ayağa...
Bəşər maskalanıb, qorxur ki, onun
Üzünə göylərdən tüpürçək yağa...

Aldandıq tamahın “bal nəfəsi”nə,
Yaxşıca alınıb köpümüz indi...
Biz qulaq asmadıq Haqqın səsinə,
Şeytan əlindədir ipimiz indi...

Vallah yaxındadır məhşər, yaxında,
Qarışiq salmışıq xeyiri, şəri.
Hamımız yatmışıq fil qulağında,
Tanrının qəzəbi tutub bəşəri...

Dünyada nə qədər qəlbi sınıq var,
Düşüb zalımların birə kürkünə.
Hələ qarışdadır ağır sınaqlar,
Şükür edəsiyik hələ bu günə...

14.04.2020

Miri getdi,
Piri gəldi,
nə dəyişdi ki?!
Biri getdi,
biri gəldi,
nə dəyişdi ki?!

2020

SABUN VƏ QIYAMƏT ELÇİSİ

*“Ay baba, Yer kürəsini sabunlayıb yumaq olsaydı,
canımız qurtarardı tez-tez əllərimizi sabunlayıb yumaqdan...”*

Nəvəmin sözlərindən

Heyrətdən çiçək də dönüb daş olar, –
Başına min oyun açıblar Yerin.
Bu acgöz, qanıçən, cəllad naşılar
Dünyanı nə hala salıblar görün?

Dəliyik, qanmazıq ya biz, ya bunlar! –
Maska taxanlara baxıb qımışdım...
Əlimi yusam da, bu gün sabunla,
Dünyadan əlimi çoxdan yumuşdum...

Bəs biz harda idik bu çağa kimi?
Bir şey duymurduqmu seldən, doludan?
Qına çəkilməklə tısbağa kimi
Qorunmaq mümkünmü gələn bəladan?

Vəlvələ yaradıb qorxu canında,
Yazıqdı, bədbəxtədi bu el, bu ulus...
Acgöz insanların nəfsi yanında
Toya getməlidir koronavirus...

Gəlir üstümüzə bir qorxunc bəla,
Onun səbəbini duyasan gərək.
Əlləri yumaqla iş bitmir, bala,
Dünyanın özünü yuyasan gərək...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Əsl üz görünər boya itəndə,
Haqqın öz meyarı, ölçüsü gələr...
Abır olmayanda, həya itəndə
Yerə qiyamətin elçisi gələr...

Səhraya çevrilib nə qədər gülşən,
Çiçək açılmasa, bülbül ötərmə?
Natəmiz əllərlə bu günə düşən
Dünyanı yumağa sabun yetərmə?!...

15.03.2020

**BİLMİRDİK AXIRI
BELƏ OLACAQ**

Natəmiz əlləri saldıqca işə,
Bizi dalanlara dirədi virus.
Nankor insanların kürkünə düşən
Bir qəddar, amansız birədi virus....

Daha fayda vermir fəğanlar, ahlar,
Boğulub kor oldum mən öz tüstümə,
Bir vaxt etdiyimiz gizli günahlar
İndi virus olub gəlir üstümə...

Küçəyə çıxmaq da olubdur yasaq,
Axır ki, başımız dəydi toxmağa.
Bir vaxt pis işləri maskalamasaq,
Məcbur olardıqmı maska taxmağa?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

İllərlə özümüz seçdik bu yolu,
Yada quyu qazan özü də düşər.
Həkim boğazından kəsilən pulu
Koronavirusa xərcləyir bəşər...

İndi yuxumuz da çəkilib ərşə,
Qaynar köksümüzdə sönüb od, ocaq.
Biz asi olanda aya, günəşə
Bilmirdik axırı belə olacaq?!

23.03.2020

TƏMİZ ƏLLƏR

Qəlbdən keçənləri əzrayıl duyub,
Virusla qorxudur ellərimizi...
Hər gün neçə dəfə sabunla yuyub,
Spirtlə silirik əllərimizi...

Düşmənin əmrinə olub müntəzir,
Çox daşlar atmışdıq biz dost dağına...
İndi küçələrdə viruslar gəzir,
Hamımız dönmüşük ev dustağına...

Çıxmağa qorxuruq el arasına,
Elə bil dönübdür ölkə yumağa,
Gedə də bilmirik dostun yasına,
Hər əl qadirdimi ləkə yumağa?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Təmiz arzuları apardı sellər,
Təbəssüm itəndə, qəm üzə çıxar...
Rüşvət virusuna yoluxan əllər
Çətin ki, sabunla təmizə çıxar...

Özümüz salmışıq borca dünyanı,
Daha insanlara hava, su çatmır.
Yarası qan verir qoca dünyanın,
Elə bil onun da havası çatmır...

Yağış əlac etmir solan güllərə,
Qəlbimdə nə qədər ağrı, acı var.
Bu çirkli dünyanın təmiz əllərə
Bilirsən nə qədər ehtiyacı var?!

25.03.2020

**TACLI VİRUS VƏ
TƏMİZ HAVA**

Təmizlik yaradır koronavirus,
Anlaya bilmirik onu biz amma.
Gəlib ki, məhv edə natəmizləri,
Gəlib ki, dünyanı sala nizama...

O, nə “mən öl” bilir, nə də ki “sən öl”,
Düşübdür hamının kürkünə birə.
Gəlib hasarları söküb dağda,
Azman cibgirlərin cibinə girə...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Vaxtı yox kimisə əzizləməyə,
Bu balaca varlıq əsir hirsindən.
Gəlib bu dünyanı təmizləməyə
Barıt tüstüsündən, zavod hisindən...

İnsanı səsləyir insan olmağa,
Deyir ki, öyünmə pul-para ilə.
Deyir ki, pis günə qoyduğun Yeri
Necə təmizləyim mən para ilə?!

Deyir: –Pis işlərin bədəlini sən
İndi öz taxtınla-tacınla ödə!
Bəlkə də gəlib ki, bu taclı virus
Bütün tiranları tacından edə....

O, təmiz olmağı, insan olmağı
Sağalmaz dərdlərə dəva gətirib.
Hava təmizlənilib o gələn gündən, –
Özüylə bir təzə hava gətirib...

Yaxşının öz yeri, pisin öz yeri,
Dünyada hər şeyin öz qiyməti var.
Allahın işinə qarışanların
Qiyamət günündə qiyaməti var...

30.03.2020

**GƏRƏK TƏMİZLƏYƏK
DÜŞÜNCƏMİZİ**

İnsan tək yaşamaq çıxıb yadından
Bu bəşər övladı lap ağ eləyir...
Biri yarasaya, biri siçana
Biri də ilana barmaq eləyir...

Hamı yadırğayıb əkib-biçməyi,
Hamı top düzəldir, bomba düzəldir...
Biri hara gəldi soxur burnunu,
Biri döş qabardır, omba düzəldir...

Deyirəm bəlkə də bu bir sınaqdı,
Bu virus məlhəmdə yaramız üçün?
Axı nə şeydi ki, iman dəyişmək,
Cinsini dəyişən yaramaz üçün?

Göydən daş yağmazmı dolu yerinə
Meydan oxuyanda bəndə göylərə?
Əgər belə getsə, robot gəlinlər
Ərə veriləcək robot bəylərə...

Calaq olunubdur yaxşı yamana,
Öküzü kəl edər gönü dəyişmək?!
Həsrətlik meyvənin ləziz tamına,
İndi dəbə minib geni dəyişmək...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qutab bişirən də kitab çıxardır,
Ucuz tamadalar məclisdə coşur.
Alim də, çoban da, qarpızsatan da
İndi şeir yazır, nəğmələr qoşur...

Hamı şan-şöhrətə salıbdır meyl,
Bu ana təbiət lap cana doyub...
Dünyanı bu günə viruslar deyil,
Dünyanı bu günə adamlar qoyub...

Qiyamət gözləyir bizi qabaqda,
Toya getməlidir bu virus hələ...
Allahın işinə qarışanları
Tanrı girinc edib bir virus ilə...

Gəl, koronavirus, dönüm gözüne,
Etdin lovğaların dilini gödək...
Bəlkə indi gələ ağı başına,
Hərə öz işinin dalınca gedə...

Bizi bu günlərə salan nə olub? –
Edilən günahı düşünməliyik.
Evdə qalmaq ilə iş bitmir hələ,
Biz evdə sabahı düşünməliyik...

Qayıdıb bu yolu təzədən keçək?
Bizə dərs olmadı Nuhun gəmissi?
Təkcə bu çirkələnmiş dünyamızı yox,
Gərək təmizləyək düşüncəmizi! –
Bəlkə xilas edə düşüncə bizi...

03.04.2020

**ÖLÜMƏ MƏHKUMDUR
HƏKİMSİZ ÖLKƏ**

Onun geyimi tək üzü də ağdır,
Tərtəmiz, ağ xalat götürmür ləkə.
Həkim el güvənən bir uca dağdır,
Ölümə məhkumdur həkimsiz ölkə...

Bir vaxt qu quşuna qaz deyənlərin,
Külək fəryadını ərşə daşıyır.
Mənə ucuz dərman yaz deyənlərin,
Ucuz cəmdəyini “Porşe” daşıyır...

Mərdlərə çatarmı namərdin ərki?
Ləkə vurarlarmı qəlbin pakına?
Elə bilirdilər ki, bu yazıq həkim
Borcluymuş bunların zati-pakına...

Susubdur bir yekəqarın yanında,
Üzünə çökübdür xəfif bir kədər.
Pula pul deməyən harın yanında
Olub hörməti də maaşı qədər...

Axırı belədir ağ edənlərin,
Yetmir köməyinə mülkü, sarayı...
Bir vaxt həkimlərə lağ edənlərin
Gözündən boylanır imdad harayı!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Həkim virusları almır eyninə,
Hamı evdə qalıb, o, işə gedir.
Elə bil kəfəni geyib əyninə,
Qorxunc əzrayılla döyüşə gedir...

Tərləyib eynəyi, göynəyir içi,
Görünməz eləyib duman işığı...
Xəstə cəmiyyəti sağaltmaq üçün
Hələ bəs eləmir iman işığı...

05.04.2020

QOCALARIN GİLEYİ

Rəhmət olsun Cəlilə, rəhmət olsun Sabirə!
Nə deyim ürəkdəki bu dözümə, səbirə?
Çölə çıxmaq qadağa olunan ahılları
Elə bil yavaş-yavaş öyrədirlər qəbirə...

Haqqı var hər bir kəsin yaşamaqdan doymursa,
Elə ölsə yaxşıdı kim həyatı duymursa.
Biz niyə fərq qoyuruq adamlara görəsən,
Əgər virus qocaya, cavana fərq qoymursa?

Pəncərədən gileylə bizə baxdı yarımız,
Gözəllik diyarını indi bax, diyarımız...
Dəniz, dağ bizsiz qalıb, yanlarına getməyə,
Ömrün ixtiyar çağını yoxdur ixtiyarımız...

15.05.2020

QƏFƏS BÜLBÜLÜ

Həmişə gələrdi ev dar kişiyə –
O dağdan, bu dağdan gələrdi səsim...
İndi çevrilmişəm “evdar kişi”yə,
Ürəyim darıxır, çatmır nəfəsim...

Qələm də şairin baxmır sözünə,
Nəğməkar eləyir həvəs bülbülü...
Hamımız həsrətlik çəmən üzünə,
Hamımız olmuşuq qəfəs bülbülü...

06.01.2021

YAŞI ALTMİŞ BEŞDƏN YUXARI OLANLAR

Küçəyə buraxmırlar
yaşı 65-dən yuxarı olanları. –
Qorxurlar ki, amansız virus
yapışa onların yaxasından...
Yaşı 65-dən yuxarı olanlar
evdə oturublar,
həm canlarının, həm də
ciblərinin qorxusundan...
Bir zaman mənəmlilik xəstəliyinə
tutulanların hamısı
indi ələcsiz bəndəyə dönüb. –
İndi bu yazıqlar
pəncərədən küçəyə baxırlar
qorxa-qorxa, devikə-devikə.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Yaş –
onların ayaqlarında
kündəyə dönüb,
Qocalıq –
boyunlarında
ağır bir yükə...

11.04.2020

**KORONAVİRUS
ZARAFATLARI**

Həyat eşqini
sönməyə qoymur
bir-birindən məzəli
koronavirus zarfatları. –
Bir boş qalan küçələr
rahatlıq tapıb,
bir də
65 yaşdan yuxarı olan
kişilərin arvadları...

11.04.2020

DİRİLƏN İNSANLIQ

Ünsiyyət, get-gəl azalsa da,
təmizlik günbəgün
çoxalır elə bil.
Dünyanın puçluğunu dərk edən
kobud adamların da

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

ürəyi yuxalır elə bil...
Balaca, gözəgörünməz bir
virusun əlində
əsir-yesir qalan insan
günahlarını dərk edib,
için-için ağlayır...
Elə bil bir-biri ilə cismən
görüşə bilməmək
adamları mənən bir-birlərinə
daha çox bağlayır....
İndən belə
düşüncələr saflaşsa əgər,
Çox işlər görülməkdir.
“Mənəm-mənəmlik” ölsə,
“Mənim-mənimlik” ölsə,
İnsanlıq diriləcəkdir...

12.04.2020

NİQAB VƏ MASKA

Niqaba lağ edənlər,
Hicabı pisləyənlər
İndi maska taxırlar.
Xırdaca, bapbalaca
Virusdanmı qorxurlar?

Bildilərmə boş yerə
Deyilmiş niqab, yaşmaq?
İnsana çox yaraşır
Təmiz adla yaşamaq,
Ləyaqətlə yaşamaq.

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Niqab çox ucadaymış
Kinayəli sözlərdən. –
Qadını qoruyurmuş
Virus dolu gözlərdən...

03.04.2020

YARASA VİRUSU

Dünyanı zülmətə
qərğ etmək istəyir
Yarasa virusu...
Yarasa xislətlilərdən
Bizi Allah qorusun!

05.04.2020

SÜKUT SƏSİ

Ayın görünməyən üzü
Yeri hey çəkir özünə.
Həsrətdən rəngi saralıb,
Yuxu da getmir gözünə...

Milyon illərdi fırlanır,
Ehtiyacı var dinc ələ.
Susun, bir az mürğüləyib,
Yer bəlkə bir az dincələ!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bomboş küçəyə baxıram,
Gözlərim dönüb buluda.
Hay-küyündən yer-göy əsən
Şəhər bələnib sükuta...

Qu desən qulaq tutular,
Hənirim daş, şəhər şüşə...
Bu müdhiş sükutun səsi,
Az qalır ki, qulaq deşə!

05.04.2020

Yenə də qoca dərviş
Dağıdacaq Parisi.
İndi koronavirus
Olub ilham pərisi...

2020

**BULUD, DURNA
VƏ DRON**

Nəhəng arılara bax,
Vızılıyla uçurlar...
İnsanların başına
Min bir oyun açırlar.

Onu bircə yol görən
Çox çətin ki, unuda.
Bu nəhəng arıların
Bənzəri var buluda.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Hansı tərəfə əsir
Görən əcəl küləyi?
O bulud yağış deyil,
Göydən mərmə ələyir.

İbrət olmayıb, yenə
At oynadır fironlar.
Durnalar gözə dəymir,
Göydə uçur dronlar...

13.04.2020

Bizimki yaşamaq deyil,
Bizimki gün keçirməkdi...
Ömrün uzun təsbehinə
Muncuq tək gün keçirməkdi...

Pəncərədən baxmaq ilə
Yanğını soyutmaq olmur.
Kaman tək inləyən qəlbi
Heç nəylə ovutmaq olmur.

Həsratəm meşəyə, dağa,
Gün keçir, günüm gün deyil.
Dörd divarın arasında
Xoşbəxt olmaq mümkün deyil.

13.06.2020

YERİN SÖZÜ

Öz yerimi bilirəm,
Yerəm,
Yerəm,
Yerəm mən.
Verilən suallara
Gərək cavab verəm mən...

İnsan danışan zaman
Gərək bir az düşünə...
“Mən qadirəm”, – söyləyib,
Çox döyməyə döşünə.

Yerlə Göy arasında
Sən özünü azca öy...
Kainat çox böyükdür:
Zəmin –Yer,
Asiman –Göy...

Mən də Göy övladiyam,
Sözlərim deyil hədə...
Fərqimiz böyüksə də,
Zəmin – Asiman qədr...

“Göy boşluqdur” deyənin
Mat qalmışam sözünə.
Gündüz Günəş, gecə Ay
Görünürmü gözünə?

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

KİM bilir şəfəq saçan
Ulduzların sayını?
Kimdir nizama düzən
Kometlər alayını?

Sonsuzluq məkanına
Gərək səma, göy deyəm!
Adım Yer olsa belə,
Mən özüm də göydəyəm...

İnsanlara bəxşişdi
Bu dünyanın hər günü...
Yalnız Yaradan bilər
Yerin, Göyün fərqi...

26.01.2021

YALANLAR

Atalar deyirdi dünya dağılsa,
Yalan ayaq tutar, yeriyə bilməz...
Dağa dağ çəkilər küllük dağ olsa,
Hönkürən ürəyim kiryə bilməz...

Qəlbim də yurdum tək viranə qalıb,
İçimdə arzular qızıl qan qusur...
Yalan Qarabağda yurd-yuva salıb,
Yurdundan didərgin həqiqət susur...

İnləyən qəlbimiz qırıq kamança,
Dağlar gözümüzə olub göz dağı.
Həqiqət gözünü açıb-yumunca,
Yalan alovunda çıxar cızdağı...

Kimə uzadasan axı əlini? –
Adam heç kəsə bel bağlaya bilmir.
Kükürəyib çağlayan yalan selini
Həqiqət bəndləri saxlaya bilmir...

Yalanlar pis günə qoyar dünyanı,
Xəzinədar olub ilanlar yenə.
Həqiqət yağışı yuyar dünyanı,
Sudan quru çıxar yalanlar yenə...

15.12.2019

KİMİN KİMLİYİNİ İT YAXŞI BİLİR

Adam var gözləmə insanlıq ondan,
Qorxaq hey dəm vurur igidliyindən.
İnsan tez-tez çıxır insanlığından,
Min ildi çıxmayıb it itliyindən...

Bəşər tamahına hələ də quldur,
Zəngin utanmırmı lütü görəndə?
Adamlar yanında şax gözən quldur,
Yumaq tək büzüşür iti görəndə...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qazanca döndərib mənim itkimi,
Malımı aparıb, üzümə gülür.
Oğrular qorxurlar itdən it kimi, –
Kimin kimliyini it yaxşı bilir...

Çarəsiz polislər köks ötürürlər
İtirib kələfin bəzən ucunu...
Çətinə düşəndə it gətirirlər
Tapmaqçın oğrunu, qaçaqmalçını...

Hamı çölə çıxır maska üzündə,
Ayrı görkəm alıb indi xeyir, şər...
Ağlının, huşunun bu vədəsində
İtin umuduna qalıbdır bəşər...

17.08.2020

ANONİM KİŞİ

Üzün yoxmu öz adınla üzə çıxmağa?
Maska altda gizləyərmisən kişi üzünü?
Kişi qəfil büdrəyəni qoyarmı lağa?
Kişi kimi deməlidir kişi sözünü...

Özgələrin kölgəsində baş qatanları,
Əvvəl-axır tanıyacaq bu el naşı tək.
Gizli-gizli bostanına daş atanları
Zaman özü tullayacaq sapand daşı tək.

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Quyruğunu ələ verdin, keçib iş-işdən,
Harayına səsləyirsən indi hamını.
Sən almaqımı istəyirsən nurlu günəşdən
Öz kölgəli həyatının intiqamını?

Maskalanıb gizlənməsin kişilər gərək,
Kişi quyruq bulayarmı axı yadlara?
Başqa adlar arxasında kölgələnərək,
Kölgə salmaq istəyirsən nurlu adlara?!

Mən getsəm də, çıxmıyacam elin yadından,
Çox olacaq xatırlayıb ananım, kişi.
Sənin qəlbin qovrulacaq hikkə odunda,
Halın niyə pərişandı, “Anonim kişi”?

Qabaq-qənşər döyüşlərdə batmaz div ona,
Öz nəfsinə heç olarmı əsir kişilər?
Namərdləri açıq-aşkar çəkər divana,
Yaxşılığı gizli edər əsil kişilər...

07.04.2020

Nağıllar qapısında mat qoyub “sim-sim” səni,
Vicdan məhkəməsindən xilas edər kim səni?
Sümük dimdikləyənlər cinayətkar sayılır,
Gödən dağıdanlarla işi yoxdu kimsənin...

2020

NAMUS MEYARI

Ay “feminist” xanımlar,
bir özünüz düşünün:
Ulu Burlaxatunu, Nigarı salın yada!
Namus meyarındırsa, əgər qadın kişinin,
Demək qadından uca məxluq yoxdur dünyada...

Niyə qara yaxdınız azadlığın rənginə?
Namus uca deyilmi mirvaridən, altundan?
Gör “azadlıq” istəyi sizi salıb nə günə! –
Az qalır ki, yer qaça ayağımız altından!

El qoyan qaydalara baxmaq mümkünmü gəndən?
Qadına yaraşarmı hər məclis, hər ziyafət?
Əsil kişilər üçün dünya yaranan gündən
Əxlaq meyarı olub qeyrət, namus, ləyaqət...

Kim quruda bilər ki, çağlayan göz yaşını?
Zatı qırıq olanlar bunları duya bilməz.
Namus uca eləyər ərənlərin başını,
Ləyaqət ləkəsini Kür, Araz yuya bilməz...

Olmaqı istəyirsən yol ötənin “qonağı”?
Baxmaqı istəyirsən hər “nemətin” dadına?
Qanunlardan ucada durur elin qınağı, –
Kim haq verər sənin tək “azad” qıza-qadına?

Namuslu anaların yer titrəyir ahından,
Bu elin, bu obanın ayaqlarına döşən!
Yalvar, tövbə et, bəlkə keçdilər günahından,
Ayağa qalxa bilməz elin gözündən düşən...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qadın sədaqətiylə bizi ucaldar göyə,
O, bizə arxa olar elin ən dar günündə.
Baş əyin, ərənlərin başı dik olsun deyə
Özünü fəda edən anaların önündə,
Özünü fəda edən bacıların önündə...

24.03.2020

DÖRDLÜKLƏR

Kirpiklər işıq saçan gözün üstünü örtür,
İkibaşlı kəlmələr sözün üstünü örtür.
Günəşin qarşısına pərdə tutur buludlar,
Kül də sönmüş ocaqda közün üstünü örtür...

Ağac bərk gileylidir tikanlı sarmaşıqdan,
Saz qurtulmaq istəyir köksü yanan aşıqdan.
İnsan kölgə axtarır gündən daldalanmağa,
Hər şey qorxur işıqdan, hamı qorxur işıqdan...

Bu virus rəhm eləmir nə arığa, nə kökə...
Azadlıq həsrətidir məni salan bu kökə.
Ocağın nə vecinə biz ölürük acından, –
Heç bişənə oxşamır təndirdəki bu kökə...

13.04. 2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Gözümüzdə şimşək çaxır, ay haray!
Təpəmizdən tüstü qalxır, ay haray!
Ömür boyu Kür Xəzərə axırdı,
İndi Xəzər Kürə axır, ay haray!

Yaman günlər yaxşını da pis edir,
Ürəyimiz təhlükəni hiss edir...
Çöldə günəş yandıq verir elə bil,
Evdə ümid çırağımız his edir...

07.06.2020

Gördüyün işlərdən usan, a yağı!
İnsan da olarmı insana yağı?
Qəlbimin qırxıncı sirr otağına
Hələ dəyməyibdir insan ayağı...

18.07.2020

ACI HƏQİQƏT

Əgər insansa,
həmişə haqq,
ədalət uğrunda
döyüşməlisən...
Ancaq dünyanı
dəyişə bilmirsənsə,
başqa yolun qalmır –
Özün dəyişməlisən!

2020

QƏLƏBƏYƏ GEDƏN YOL

ŞƏHİD NƏĞMƏSİ

Biz əbədi ruh oluruq, quşa dönürük,
Sevənlərin gözlərində yaşa dönürük.
Əbəs yerə ölmürük ki, Vətən yolunda, –
Müstəqillik sarayında daşa dönürük!

Qələbəyə sonsuz ümid bəsləyirik biz,
Sizdən zəfər xəbərini gözləyirik biz.
Dönüb vətən göylərində qövsü-qüzehə,
Yurdumuzu gələcəyə səsləyirik biz...

El yolunda qan veririk, qanlar tökürük,
Təkcə bayraq qarşısında biz diz çökürük.
Ağlamayın, sızlamayın, – şəhidlər ölmür,
Biz ruh olub yurdumuza keşik çəkirik...

Dar məqamda kaman kimi gərilirik biz,
Ana yurdun qədəminə sərilirik biz.
Qanımızla elə yeni həyat veririk,
Xalqın xoşbəxt günlərində dirilirik biz...

15.07.2020

QEYRƏT DƏYİRMANI

Qəlbimdəki ağrılar dinclik tapmır bir hovur,
Arzum gözümdə qalıb, içimdə şimşək çaxır...
Məmurular kreslodə əyləşib milçək qovur, –
Dəyirman işindədir, kimdir sayan çax-çaxı?

Heç bitənə oxşamır, bu haqsızlıq, bu savaşı,
Yerdə qoymaq olarmı igidlərin qanını?
Şəhid övladlarının gözlərindən axan yaş
Nə vaxt işə salacaq qeyrət dəyirmanını?...

30.07.2020

DOĞULMAYAN UŞAQLARIN RUHU

Düşüncələr mənə
rahatlıq vermir,
Pis gündəyəm,
pis gündə...
Doğulmayan uşaqların
ruhu uçuşur
Şəhid məzarlarının
üstündə...

2020

**KASIBIN VƏTƏN
NƏGMƏSİ**

Ay Vətən, sənin yolunda
Alovdan, közdən keçərik.
Varlı bir kirpikdən keçməz,
Biz iki gözdən keçərik...

Baxıb dünya gərdisinə,
İnsan gərəkdir düşünə!
Zənginlər döyər döşünə, –
Biz sözü sözdən seçərik.

O kef çəksin, sən əzab çək? –
Vətən, özün haqq-hesab çək!
Yolunda incəlib sap tək
Kiçik ulduzdan keçərik...

Xoşbəxtdir uğrunda ölən,
Dərdini səninlə bölən,
Ömrümüzə təzə gələn
Çiçəkli yazdan keçərik.

Yolunda girərik oda,
Namərdlərə düşsün qadan! –
Onlar keçməz kreslodan,
Biz canımızdan keçərik...

22.08.2020

ZƏFƏR DASTANI

Şükür sənə, İlahi,
Nələr gəldi ağlıma? –
Qələbə məlhəmi qoy
Mənim könül ağrım!

Bizi lala döndərib
Sanki otuz il susmaq.
Qismət elə sən mənə
Zəfər dastanı yazmaq!

Xalqım şərəflə çıxsın
Tarixin sınağından.
Axır ki, babaların
Qurtaraq qınağından...

Otuz illik mürgüdən
Yaralı şir oyandı...
Hər qayanın dibindən
Bir qəhrəman boylandı...

Boz ata süvar olub,
Nəbi Həcərlə gəldi...
Sultan bəy belindəki
İti xəncərlə gəldi...

Elə bil kişnəyirdi
Əfsanəvi qır atlar...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Koroğlu nərəsimi
Şaqqıldayan qradlar?

Hirslənən igidlərin
Gözlərinə qan gəldi.
Qarlı dağlar aşaraq
Ağ atlı oğlan gəldi...

Köksümüzdəki vulkan
Od püskürdü, qaynadı.
Qarabağ səmasında
İldırımlar oynadı...

Göylərdən xeyir-dua,
Yer altdan səda gəldi.
Çox şükür, qeyrətlənib,
Lazım baba da gəldi...

Baxmadı nə çovğuna,
Baxmadı nə qırova!
Azərbaycan əsgəri
Bayraq sancdı Murova...

Büzüşən zirvələrin
Açıldı qırışığı.
Nur saçdı Qarabağa
Bayrağımın işığı...

Bizdən küskün Kəlbəcər
Sevincindən uçunur...
Muştuluqla Şuşanı,
Muştuluqla Laçını...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Füzulidə səslənsin
Füzulinin qəzəli...
Döndər yaşıl yarpağa
Vaxtsız solan xəzəli...

İgidlərim inadlı,
Arzularım qanadlı...
Gözün aydın, Cəbrayıl,
Gözün aydın, Qubadlı!

Zəngilan, çinar meşən
Qırılıb, nə gündədir?
Ağdam, fikir eləmə,
Ağ günlərin öndədir...

Ay Bərgüşad, Həkəri,
Araz, gözlərin aydın!
Çiməcəyəm suyunda
Bu yaz, gözlərin aydın!

Dalğalanır Murovda
Azərbaycan bayrağı...
Şöhlələnir qəlbimdə
Sönən ümid çırağı...

Azərbaycan əsgəri
Səni Allah qorusun!
Yağılarm başına
Yağdır hiddət dolusu...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ayağın dəyən yerdə
Bitəcəkdir gül-çiçək...
Öz doğma yurdumuza
Dönəcəyik sevincək...

Qış çəkilib getməsə,
Bahar, yaz ola bilməz.
Mənim zəfər dastanım
Sənsiz yazıla bilməz...

01.10.2020

**MUROVUN
ZİRVƏSİNDƏ**

Murovun zirvəsində
üçrəngli bayrağım yellənir, –
Qarabağım təzəcə ayılıb,
illər boyu gördüyü
qara-qura yuxudan...
Murovun zirvəsində
üçrəngli bayrağım
yellənir, –
bizim qəlbimiz
sevincdən əsir,
düşmənlərin ürəyi
qorxudan...

01.10.2020

**AY AZƏRBAYCAN
ƏSGƏRİ**

Ay Azərbaycan əsgəri,
Səndədir zəfər sənədi...
Evimdən ayrı düşdüyüm
Bilirsən neçə sənədi?
Otuz ildir ürəyimdən
Qara-qara qanlar axır,
Yağları qov yurdumdan,
Təkcə gümanım sənədi,..

01.10.2020

**AZƏRBAYCAN
DRONU**

Sanki simurq quşudur,
Azərbaycan dronu...
Qanadlanıb uçanda
Hünərin var vur onu!

O “quş” komandirlərin
Hər əmrini dinləyir...
Düşmənin tanklarını
Çəyirtkə tək dənləyir...

02.10.2020

QƏLƏBƏ SEVİNCİ

Dindi alovlu mərmilər,
Bir möhtəşəm ocaq çatdım.
Lərzəyə gəldi dağ-dərə,
Aləmi bir yerə qatdım.
Dırmandım üzü yuxarı
Qədəm-qədəm, addım-addım.
Gözün aydın, Murov dağı,
Axır ki, zirvənə çatdım...

Sərilib dığa-mığalar
ordumuzun ayağına,
Yurdumuzun oğulları
dönüb elin dayağına,
Zirvələrdə dalğalanan
Azərbaycan bayrağına,
Düşmən baxır
yana-yana,
qorxa-qorxa,
maddım-maddım...

Qoyardımı talasınlar
Vətənin bol sərvətini?
Zəfərlərin sevincini
qələbənin şərbətini
Mən ləzzətlə
daddım, daddım,
Min ləzzətlə
daddım, daddım!
Şükürlər sənə İlahi,

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Axır ki, murada yetdim,
Axır ki, arzuma çatdım...
Sönmüş ocağın yerində
Bir möhtəşəm tonqal çatdım!

02.10.2020

HİDDƏT SELİ

Yurd sevgisindən coşan
Mərdlər haray qopardı.
Fırtına at oynatdı,
Sular coşdu, qabardı...
Düşməni çör-çöp kimi,
Hiddət seli apardı...

02.10.2020

İSTİ YAĞIŞLAR

İçimi silkələdi ordumuzun zəfəri,
Qəlbimin dağlarında ildırımlar oynadı...
Məni xoşbəxt elədi bu qələbə xəbəri,
Uçum-uçum uçundum,
gözümdən yaş qaynadı...

Xirtdəyimə söykənən həsrət dönub qılınca,
Ömrün bu qış çağında qismətim bahar imiş...
Durub qaçmaq istədim ayaqları yalınca,
İlahi, gözlərimdə nə qədər yaş var imiş!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Cavan idim bir zaman, indi qoca kişiyəm,
Bax qəlbimdə sızlayan çata, məni, bağışla.
Doğma yurdum, viranə qalan evim-eşiyim,
Qəbri uçan, ot basan ata, məni bağışla!

Heç bilirsən qınından qılınc kimi sıyrılan
İnsanları görəndə nələr gəlir ağılıma?
Səndən gözləri yaşlı uşaq kimi ayrılan
Nəvələri ağsaçlı qoca görüb, ağlama!

Bu taleyə tab etməz, qəlbi kövrələr daşın,
Qədər in oyunları bizi salıb çətinə.
İki oğlun, sevimli bacın, həyat yoldaşın,
Gələ bilməyəcəklər bir də ziyarətinə...

Sellər, sular süzülür saçlarımın qarından,
Yaralı xatirələr gur gürşada tələsir...
Otuz il silələnən həsrət buludlarından
Yağan isti yağışlar Bərgüşada tələsir...

04.10.2020

Vətəndən böyük
sərvətimiz yoxdu,
Gözümüz
nə var-dövlətdə,
nə altındadı...
Düşmən alayının
döyüş bayrağı
Azərbaycan ordusunun
ayaqları altındadı...

Şükür sənə, ilahı,
Bu həsrətin, nisgilin
axırına daş atdın...
Qələbə sevincini
Xalqımıza yaşatdın!

05.10.2020

**TANRI QORUSUN
TÜRKÜ**

Ulduzumuz, ayımız
Göydə bir sayrışanda,
Qələbə sevincimiz
Kükrəyəndə, daşanda,
Dilində haqqın adı
Düşmənlə vuruşanda
Bilərmisoyuq, bürkü? –
Tanrı qorusun türkü!

Qəlbində iman nuru,
O, gələndə qaçar şər, –
Qədəm basdığı yerdə
Ab-hava, ruh dəyişər,
Namərdliklə işi yox,
Haqq uğrunda döyüşər,
O, bilməz qorxu-hürkü, –
Tanrı qorusun türkü!

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Dosta qapısı açıq,
Düşməni it tək qovar,
Xalqına xor baxanın
Bəbəklərini ovar,
Din-iman sahibidir,
Göz üstündə yeri var,
Ona dostdursa hər kim, –
Tanrı qorusun türkü!

Bayrağımız yellənir
Uca Murov dağında,
Gözün aydın, ulu yurd,
Qələbəmiz yaxında!
İgid oğulların var,
Aslanlar qabağında
Neyləyər çaqqal, tülkü? –
Tanrı qorusun türkü!

Qardaşlıq göylərində
Yellənir qoşa bayraq,
Kim bizə bata bilər,
Yolumuz, yönümüz haqq?
Eyni ürək, eyni qan,
Eyni millət, eyni xalq,
Eyni dil, eyni türkü, –
Tanrı qorusun türkü!

07.10.2020

**TƏZƏ TARİX
YAZIRIQ**

Ali baş komandanın
Sözləri deyil hədə:
Bizi qorxuda bilməz
Nə bir təhdid, nə hədə!

İşimiz haqq işidir,
Bizə yaraşır zəfər!
Güc bizdə, ağıl bizdə,
Xalq müdrik, el müzəffər!

Fürsət düşsə, zəhərli
Böcəyə dönər yağı!
Göydə şahin görəndə
Cücəyə dönər yağı!

Silahlar başlayanda
Şimşək kimi çaxmağa.
Deşik gəzir dığalar
Başlarını soxmağa...

Göz çək Mingəçevirdən,
Basa bilməz yurdu su!
Ayıq-sayıq dayanıb
Azərbaycan ordusu...

Düşmən lərzəyə gəlir
İgidlərin səsindən.
Çaqqal-çuqqal qurtulmaz
Aslanlar pəncəsindən!

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Azmanlar diyarında
Qorxaq düşmən kiçilib.
Haqq, ədalət, mərhəmət
Boyumuza biçilib...

İnsanlıqımı gözləyək
Körpələrə qıyandan?
Xəbəri yox yağının
İçimdəki qiyamdan?!

Lovğalanan düşmənin
Olubdur dili gödək.
Bəylər, xanlar yurdunda
Nə gəzir gədə-güdə?

Qiyamətə qalmadı
Xocalının qisası...
Qalibiyyət bizimdir,
Budur sözün qisası...

Xudafərin oyanıb
Elə bil daş yuxudan...
Dost sevinir, yağılar
Tir-tir əsir qorxudan...

Bayrağıma diz çökən
Düşməyə diz çökdürür.
Kəlbəcərə, Şuşaya
Zəfər yolu çəkdirir...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Əsən həsrət yelləri
Təzə xəbər gətirir.
Boylanıb Qarabağa
Zəngəzur köks ötürür...

Yalnız ər oğlu ərələr
Murada çata bilər.
Bizim qabağımızda
Kim at oynada bilər?

Əmr elə, komandanım,
Biz hamımız hazırıq!
Qədim diyarımızda
Təzə tarix yazırıq!

18.10.2020

**GƏLİRİK, YURDUM,
GƏLİRİK**

Bir gözüm qan ağlayanda
Bir gözüm güldü, Qubadlım!
Neçə-neçə oğlun, qızın
Qürbətdə öldü, Qubadlım.

Sənsizlik məşəqqətini
Səndən ayrılında duyduq.
Gəlirik, yurdum, gəlirik,
Gözünü çox yolda qoyduq...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ağrıların, əzabların
Əlindən qurtarmaq olmur...
Yanına qayıtsaq belə,
Keçmişi qaytarmaq olmur...

Bağışla, yurdum, bağışla
Olanları, keçənləri.
Yer üstündə gün görməyib,
Yer altına köçənləri...

Qəbristan təzə yurd yeri, –
Düşündükcə içim yanır...
Yer altından sənə sarı
Nə qədər həsrət boylanır...

Öz yurduna o dünyadan
Əlləri kim qaytaracaq?
Torpaq olan ayaqları,
Əlləri kim qaytaracaq?

Barışarmı bizdən kəsən?
Xarı bülbül, nərgiz, süsən?
Taleyimə sənsiz əsən
Yəlləri kim qaytaracaq?

Dərd əlində qalıb yaxam,
Heç bilmirəm varam, yoxam?
Otuz il gözümdən axan
Səlləri kim qaytaracaq?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sığınıb bir hicra küncə,
İnləmişik, gündüz, gecə,
Ömrümüzə
sənsiz keçən
İlləri kim qaytaracaq?

21.10.2020

ZƏFƏR MÜJDƏSİ

Çat-çat ürəyimdə dərd qəlpə-qəlpə,
Gəldi doğma yurda səfər müjdəsi.
Həsərdən göynəyən viranə qəlbə
Gözəl məlhəm imiş zəfər müjdəsi...

Axır ki, açıldı paslı kilidlər,
Bayraqlar yurdumu bəzəyir necə!
Xaraba şəhərlər, xaraba kəndlər
Viranə könlümə bənzəyir necə?!

Ağır sınaqların, möhnətin izi
Elə bilməyin ki, bizi sarsıtdı...
Qəlbimizdə olan vətən sevgisi
Bitib tükənməyən silah-sursatdı...

Yaşadığ ayrılıq məşəqqətiylə, –
Bir köz kömür olub,
bir közüm gülür.
Doğmalar öldülər yurd həsrətiylə, –
Bir gözüm ağlayır,
bir gözüm gülür...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Uşaqlar böyüyüb, qocalmışıq biz,
Anıb kövrəlirik o çağımızı...
Şükür, boş qalmayıb bizim yerimiz,
Yandıran olacaq ocağımızı...

Ötdü uzun illər, namərd sənələr,
Gəldi başımıza sonsuz bəlalar.
Köçdü bu dünyadan baba-nənələr,
Yurda sahib çıxın, əziz balalar!

Çox yola salmışıq tufanları biz,
Quruyan ümidlər tumurcuqlayır.
Görəndə qeyrətli cavanları biz,
Dolan gözümüzdə yaş muncuqlayır...

Ürək çan atırsa çata yurduna,
Yenə bu torpağa bahar gələcək!
Övlad sahib çıxsa ata yurduna,
Qərrib məzarlarda ruhlar güləcək.

Yadlara qiyməyin, özünüz dərin,
Cavanlar, köksümdə bitən həsrəti.
...O yurdu bir dəfə görməyənlərin
Gözündən boylanır vətən həsrəti...

–Qəlbimiz titrəyən nanə yarpağı,
Həsrət quyusuna daş atmışığı biz.
Bir yol görməsək də doğma torpağı,
Onu qəlbimizdə yaşatmışıq biz...

Geriyə dönərməyən yaydan çıxan ox? –
Dönürük vətənə, – qərar qətidir...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

O torpaq tək bizə babaların yox,
Həm də şəhidlərin əmanətidir...

...Çat-çat ürəyimdə dərd qəlpə-qəlpə,
Gəldi doğma yurda səfər müjdəsi.
Həsərdən göynəyən viranə qəlbə,
Gözəl məlhəm imiş zəfər müjdəsi...

08.11.2020

**GÖZLƏRİN AYDIN,
ŞUŞA**

Bükülmüşdü qəddimiz
Ayrılığın əlindən,
Bir şad xəbər eşitdik
Komandanın dilindən,
Çaylar coşdu, kükrədi
Gözümüzün selindən,
Qarabağ göylərində
Qəlbimiz döndü quşa,
Gözlərin aydın, Şuşa!

Şad xəbəri eşidib,
Köks ötürdüm dərinədən,
Qəlbim rıqqətə gəldi
Ordumun zəfərindən,
Komandan əmr eləsə,
Dağ oynadar yerindən,
Azərbaycan əsgəri
Baxmaz qara, yağışa,
Gözlərin aydın, Şuşa!

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Naxələf qonşuların
Qorxu düşüb canına,
Bədxah havadarları
Çəkilibdir qınına,
Dost kimdir,
düşmən kimdir
Dar ayaqda tanınar,
Görüşünə gələcəm
Türk qardaşım la qoşa,
Gözlərin aydın, Şuşa!

Neçə il ayrılığın
Əlindən dad elədik!
Kövrəlib Üzeyiri,
Bülbülü yad elədik!
Xan qızı Natəvanın
Ruhunu şad elədik!
Düşmənin arzusunu
Ordumuz çaxdı daşa!
Gözlərin aydın, Şuşa!

Mənim doğma yurdumun
Alınmaz qalasısan,
Azərbaycan oğlunu
Sən hünər qalası san!
Daha ömrümüz boyu
Bizimlə qalasısan,
Dağların qucağında
Yaşa, vüqarla yaşa,
Gözlərin aydın, Şuşa!

08.11.2020

Xoşbəxtdir əvvəl-axır
Vətənə dönən, Vətən!
Şəhidlərin qanıyla
Vətənə dönən Vətən!

10.11.2020

YERİNİZ GÖRÜNÜR BU ZƏFƏR GÜNÜNDƏ

Şəhidlərimizə

Siz əzib düşməni rahatlıq tapdınız,
Yeriniz görünür bu zəfər günündə...
Siz ölüb vətənin canına hopdunuz,
Biz hər gün ölürük ruhunuz önündə!

Neçə il gəzmişik gözümüz kölgəli,
Çox şükür çin oldu arzumuz, kamımız...
Şəhidlə vidaya el gəlir, sel gəlir, –
Borcluyuq biz sizə hamımız, hamımız...

Bayrağa döndərdik biz qanlı köynəyi,
Hamınız pak-təmiz, hamınız təzə-tər.
Əllərim titrəyir, ürəyim göynəyir,
Sanmayın qəlbimdən bu ağrı tez ötər...

Qeyrətli oğullar hər zaman anılar,
Torpağı vətənə döndərər şəhidlər...
Qəbriniz önündə diz çökür analar,
Siz yatan torpağa baş qoyur igidlər...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Ruhunuz başımız üstündə al bayraq,
Qanımız səpilən daşda gül bitəndir.
Şəhidlər qanıyla yoğrulmuş bu torpaq
Vətəndir, Vətəndir, Vətəndir, Vətəndir...

Siz əzib düşməni rahatlıq tapdınız,
Yeriniz görünür bu zəfər günündə...
Siz ölüb vətənin canına hopdunuz,
Biz hər gün ölürük ruhunuz önündə!

13.11.2020

ZƏFƏR YALLISI

Yurdumuzun başından
qara duman dağılıb,
Cıdır düzü ucalıb,
bir möhtəşəm dağ olub...

Silkələnir Qarabağ
qara zurna səşindən,
Ocaqlar igidlərin
od alır nəfəsindən.

Bayrağımız yellənir
zirvələrin başında,
Sıldırımlar yuyunur
gözlərimin yaşında...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Qurumuş bulaqların
gözlərinə su gəlir,
Dağların daş qəlbinə
zəfər arzusu gəlir...

Sevinc sədası qopur
torpağımdan, daşımndan,
Sısqə çaylar güc alır
fərəh, sevinc yaşından...

Sevinir Xarı bülbül –
mənim könül sirdaşım!
Qarqar coşub çağlayır,
Araz coşur, Kür daşır!

Zirvələr silkələnir
bu zəfər ahəngindən,
Güllər təzə rəng alır
bayrağımın rəngindən...

Ayağımız altında
yağılar xıncım-xıncım,
Əsgər çəkmələrindən
sanki qopur qığılcım...

Bu dağlar görməmişdi
hələ belə təmtaraq,
Çıdır düzündə “Yallı”
gedən igidlərə bax...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Biz birlikdə güclüyük,
igidlər halay qurur,
Qarağöl cilvələnr,
Göyçə gölü hayqırır...

Sevincdən ürəyimiz
bir alıcı quş olur,
Kəpəz, Murov, Savalan
“Yallı” mızıa qoşulur...

Ağrı dağı çevrilir
düşmənin göz dağına,
Biz onu bələmişik
qoşa türk bayrağına...

Bu zəfər Zəngəzurdan
Naxçıvana yol açır,
Təzə-təzə arzular
önümüzdə qol açır...

“Heyratı” heyran qoyur,
cəngə çağırır “Cəngi”,
Üçrəngli bayrağımız
olub zəfər çələngi...

Eşq olsun Komandana,
göz dəyməsin orduma,
Hünər, zəfər yallısı
çox yaraşır yurduma...

15.11.2020. 03:40

**AZAD EDİLMİŞ YURD
YERİNDƏ DÜŞÜNCƏLƏR**

İndi bütün dünyanın gözü bizə dikilib,
İndi bütün adamlar bir can, bir bədən olub.
Xaraba həyətlərin hasarları sökülüb,
Sənin, mənim olan yer birləşib Vətən olub!

Nələrə qadir deyil yurd eşqi, el əməyi?
Üzümüz sabahadır, sanmayın yol azalıb...
Dağıdılıb körpülər, ancaq qəm eləməyin,
Bu qıjıtlı çaylar çox körpü yola salıb...

Bərgüşad Həkəriyə qoşulub axır, axır,
Biz millət savaşından geri dönmərik əsla!
Murdar ayaqlar dəyən bu müqəddəs torpağı
Gərək salavat çəkib təmizləyək Arazla!

Gözəl bir məkan varmı bu yurddan, bu ölkədən?
Bu torpaq möcüzədir, daş da səpsən, bitəndir.
Torpağı yağılardan, gözümüzü kölgədən
Qurtaran oğulların əmanəti Vətəndir.

Dəyişəcək nəsillər, aylar illər ötəcək,
Heç vaxt sönməyəcəkdir bizim qaynar ocaqlar.
Kökümüzdən boy alan övlad, nəvə, nəticə
Bu müqəddəs torpağın sahibi olacaqlar...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Yurddan ayrı düşəni həsrət alovu qarsar,
Yalnız haqqa güvənən murada çata bilər...
Ürəyimiz həmişə eyni ahənglə vursa,
Bu torpağa bağlansaq, bizə kim bata bilər?!

İndi bütün dünyanın gözü bizə dikilib,
İndi bütün adamlar bir can, bir bədən olub.
Xaraba həyətlərin hasarları sökülüb,
Sənin, mənim olan yer birləşib Vətən olub!

16.11.2020

**HAQQA
GÜVƏNƏN
XALQ**

Şərəfini, şanını
hər gün itirənə bax,
Düşməyə gizli-gizli
silah ötürənə bax!

Köpəklərə yal verib
üstümüzə “kısıqırır”,
Haqq-ədalət deyərək
boğaz yırtır, qısıqırır...

Dünyanın qulağı kar,
dünyanın gözü kordu...
Allah özü qorusun
bu milləti, bu yurdu...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Bir xalqı barmağına
sarımaq istəyənlər,
Bizə özünü dost tək
sırımaq istəyənlər

Gündüz haqdan danışır,
gecə haqdan danışır. –
Nahaqqa qahmar çıxan
necə haqdan danışır?

Arvad-uşaq üstünə
mərmi ələyəmə bax!
Gəmidə gəmiçiyə
dava ələyəmə bax!

Allah bizə güc verdi
qalxdıq div yuxusundan,
Axır ki, cəlladların
yapışdıq yaxasından...

Bəndə poza bilərmi
Tanrı yazan yazını? –
Qiyamətə qoymadıq
Xocalı qisasını...

Torpağıma göz dikən
neçə azğını qırdıq,
Yava-yava danışan
qövmün ağzını cırdıq...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qazıb atdığım yurdumdan
murdarların izini,
Yol azan azmanların
yerə vurduq dizini...

Xirtdəyinə dirədik
intişam ülgücünü,
Ulduza hürən köpək
gördü türkün gücünü...

Dar məqamda qardaşlar
bizə durdular arxa,
Haqq özü kömək oldu
Haqqa güvənən xalqa...

19.11.2020

İGİDLƏR DİYARI

Bizim qələbəmizə
kim sala bilər kölgə?
İgidlər diyarıdır
bu məmləkət, bu ölkə...

Dağılmış qəbirləri
gördüm, qəlbim üşəndi...
Bizim düşmənlərimiz
adam yox, gör eşəndi...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Viranə eləyiblər
şəhərləri kəndləri,
Körpüləri partladıb,
uçurdubar bəndləri.

Yurdumun sərvətini
çarıblar, talayıblar...
Şəhərləri, kəndləri
odlara qalayıblar.

Torpaqdan izimizi
pozmağa tələsiblər,
150-300 yaşlı
çinarları kəsiblər...

Haqq özü qənim olub,
qəlbi, ruhu kərlərə.
Torpaq təslim olmayıb
bu azğın nankorlara...

Bərgüşad sahilində
nə qədər ağac bitib,
Çaylaq daşlarını da
çəmənlik, kol-kos örtüb.

Bu torpağın, bu xalqın
üzü günəşə olub.
Düşmənin acığına
pöhrələr meşə olub.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qəribsəyən çiçəklər
küçələri dəlibsə, –
Torpaq əsirgəməyib
əlindən nə gəlibsə...

Evləri düşmənlərin
nəzərindən qoruyub,
Yaralı divarları
ot-pencərlə sarıyıb...

Təbət yurd yerinə
sahib durmaq istəyib,
Dağıdılmış evləri
ovundurmaq istəyib...

Düşmənlər ondan-bundan
alana qədər yardım,
Onların sırasını
öz tunc sinəmlə yardım...

Azərbaycan oğluyam
önümdə dağ-daş əsər,
İstəsəm, yer üzündə
düşməndən qalmaz əsər.

Ancaq ürəyimdə var
haqq nuru, iman nuru,
Yıxılanı əzmərəm,
ucadır türk qüruru...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Saxta keçmiş üstündə
tikilən saray uçar,
Ən pəhlə qıfıllara
iman nurudur açar...

Bizim qələbəmizə
kim sala bilər kölgə?
İgidlər diyarıdır
bu məmləkət, bu ölkə...

20.11.2020

**TƏZƏ QUBADLININ
ŞƏHİDLƏR XİYABANI**

Vətən uğrunda son gilə
qanlarını verərək
təzə güllər kimi
soldu şəhidlər.
İşğaldan azad edilən
təzə Qubadlının
ilk sakinləri
oldu şəhidlər...
Yolumuzu həsrətlə gözləyən
viranə yurdumu görəndə
təskinlik tapıram ki,
havayı tökülməyib
bu igidlərin qanı...
Qubadlının abadlaşdırılan
ilk məhəlləsi oldu
burdakı Şəhidlər xiyabanı...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Torpağa əmanət etdiyimiz
övladlarımızın şəkillərinə
baxıram:
hamısı gülümsəyir,
hamısının üzü nurludur...
Ziyarətə gələnlər
kövrəlsələr,
ağlasalar belə
insanlar qürurludur...
Hamı belə ləyaqətli
oğullar yetişdirən
ata-ananı alqışlayır...
Əslində təzə Qubadlı
bu təzə salınmış
Şəhidlər xiyabanından
başlayır...

23.11.2020

**KƏLBƏCƏRİN DAĞLARINA
YAĞDI QAR**

Ana yurdum, daha sənin nə dərdin?
Övladların ağ etdilər üzünü.
Közərtmələr kül altında gizlənən
Ocaqların bizə həsrət közünü...

Bu yerlərdən kəsilməmişdi ayağım,
Qan qardaşım oldu mənim dayağım...
Zirvəsində dalğalanır bayrağım,
Ulu Murov xoşbəxt sanır özünü.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Saray olmaz namərdlərin damından,
Hünərin var burun çıxart komandan,
Yumruğunu düyünləyib komandan, –
Daddınızı qalxan deşən gürzünü?

Pay umanlar paylarını aldılar,
Zingildəyib həpəy-həşir saldılar,
Zəfər çaldıq, yana-yana qaldılar,
Azmanların yerə vurduq dizini.

Ulu Tanrım oldu mənim dayağım,
Çəkil get öz xarabana, a yağ! –
Bura dəyməz bir də düşmən ayağı,
Bədxahların kor elədik gözünü...

Qəlbə sevgi, inam varsa, zəfər var,
Bu gün ulu bir diyara səfər var,
Kəlbəcərin dağlarına yağdı qar,
Silmək üçün yağların izini...

25.11.2020

**ZAVAL YOXDUR HEÇ ZAMAN
BU YURDA, BU MİLLƏTƏ**

Boş saxlamaq olarmı qan çilənən səngəri?
Qoruyun doğmaları, zaman ayrı zamandır. –
Düşmənin gülləsindən yaralanan əsgəri
Öpüş güllələrinə tuş etməyin, amandır...

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Qınamıram heç sizi, əmr eləyən ürəkdir,
Ancaq biz dərd qatmayaq elin dərdi-sərinə.
Qoruyaq igidləri, onlar bizə gərəkdir,
Bir virusdan qurtarıb, baş əyməyək birinə!

Nəmli gözlərimizdə əzab sayrışacaqdır,
Düşmənə daddırmasaq cəhənnəm əzabını.
Bəs kim döyüşəcəkdir, bəs kim soruşacaqdır
Viran qalmış yurdların haqqını, hesabını?

Özgənin yuvasına girən yuvasız qalar,
Özgə atına minən bir gün qalar piyada...
Coşqun çaylar yanında nə karədi sızqalar?
Gərək dərd bizi qəflət yuxusundan oyada...

Gözümdə yaş çağlayır, yenə göynəyir içim,
Hər şeyin hesabı var: “Haqq gec elər, güc elər”.
Elə bil bizı görüb hıçqırır için-için,
Bu viranə şəhərlər, bu viranə küçələr...

Gözümüzdə qalmasın gərək bir arzu, muraz,
Viranəlik yaraşır yurdumun harasına?
Bir uşaq dodağından qopan “Baytı-Şiraz”
Elə bil məlhəm olur Ağdamın yarasına...

Kim batıra bilər ki, bu harayı, bu səsi?
Göydə quş qanad salır, yerdə atlar büdrəyir.
Yeri, göyü əsdirir “Qarabağ şikəstəsi”,
Uçuq-sökük evlərin bünövrəsi titrəyir...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Otuz illik mürgüdən ulu bir yurd oyanır,
Şəhidlərin qəlbinə qalxmaq arzusu gəlir.
Kol-kosdan boynubükük bənövşələr boylanır,
Quruyan bulaqların gözlərinə su gəlir...

Kəmanə haray salır, mizrab od səpir simə,
Çat-çat torpaq güc alır gözlərimin yaşından...
Dinir “Bayatı-Şiraz”, hamı düşüb tilsimə,
O zəngulə yol gəlir, illərin o başından...

Çox şükür ki, qurtardıq ruhların qınağından,
Dinlədikcə o səsi qəlbim gəlir riqqətə...
Ləyaqətlə çıxmışıq illərin sınağından,
Zaval yoxdur heç zaman bu yurda, bu millətə...

29.11.2020

ATA OCAĞI

Murdar haramzadələr nəfslərinə quldurlar,
Halal-hümmət evləri çapıblar, talayıblar.
Atıb abır-həyanı bu oğrular, quldurlar
Şəhərləri, kəndləri odlara qalayıblar.

Yaralı ürəyimdə nifrət seli çağlayır,
Xəbis ömrü uzunluğunu qılınclayıb kölgəmi.
Baxıram evimizə ürəyim qan ağlayır,
Gör nə günə salıblar topdağıtmaz mülkümü?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Namərd əllər uçurub neçə isti yuvanı,
Cənnəti talayanı cəhənnəmə qovarlar.
Sökülüb daşinsa da, pəncərəsi, tavanı,
Düşmənlərin önündə diz çökməyib divarlar...

Bütün sinə dağları əvvəl axır sağalır,
Nəfəsim dolur evə açıq pəncərələrdən.
Hər daşında atamın əllərinin sığalı,
Uşaqlığım boylanır uçuq pəncərələrdən...

Qan ağlayan gözümdə nifrət selləri daşır,
Köksümdə bir saralmış yarpağa dönür ürək.
Divarlara hörülən hər qara çaylaq daşı
Nəfəsimiz dəyəndə kömür tək közərəcək...

Nələr keçirdiyimi bilər qəlbi incələr,
Çətin ki, geri dönə, o günlərim, o çağım.
Bu həyətə gələndə nəvələr, nəticələr
Yenidən isinəcək mənim ata ocağım...

01.12.2020

BİR DƏQIQƏLİK SÜKUT

*Vətən müharibəsində şəhid olan
bütün əsgərlərimizin ruhuna*

Qəlbimiz parçalandı, gözlərimiz nəm oldu,
Ruhlarımız qoşuldu ölməzlər sırasına...
Sizin axan qanınız müqəddəs məlhəm oldu,
Vətənin illər boyu sızlayan yarasına...

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Öz şirin canınızı Vətənə qurban dediz,
Müqəddəs bir diyarda kamala dolmusunuz.
Bir vaxt üç minə yaxın anaya oğul idiz,
İndi siz milyonların övladı olmusunuz...

Öz qısa ömrünüzdə şərəfli yol seçdiniz,
Pillələr saldınız ki, zirvəyə qalxa bilək.
Siz vətənin yolunda canınızdan keçdiniz,
Biz sizin borcunuzdan çətin ki, çıxa bilək...

Hamımız səs veririk qəlbimizin səsinə,
Nakam taleyinizə göynəyirik, yanırıq.
Siz qorxmadan qalxdınız şəhadət zirvəsinə,
Bir dəqiqə sükutla indi sizi anırıq...

Günah qara yeldədi, vicdanlar sakit deyil,
Solan körpə güllərin axı nə günahı var?
Minalanmış sahədi, bu adi sükut deyil,
Bu sükutun içində anaların ahı var...

Bu sükut gərək bizim ruhumuzu dəyişə,
Qanınız milyonlara sədəqədir, fitrədir...
Bu sükut min il qabaq el yolunda döyüşən
Nigaran şəhidlərin məzarını titrədir...

Qarşınızda şax duran, ruhunuzdan güc alan
Bir ölkənin yenilməz, müzəffər alayıdır...
Bu adı sükut deyil, bizsiz viranə qalan
Ulu yurd yerlərinin ehtiram harayıdır...

04.12.2020. 12:00

QARABAĞ SAVAŞI

Qarabağ savaşı
Sönmüş ocaqlarımıza
şəhid yarasından,
qazi təbəssümündən
qızıl-qızıl köz ələdi...
Qarabağ savaşı
yaralı xəritəmizi sağaltdı,
ruhumuzu təzələdi...
Qarabağ savaşı
zəfər bayrağımızı
düşmənlərin
gözünə sancılan
biz elədi...
Qarabağ savaşı
on milyon “mən”i
birləşdirib,
“Biz” elədi...

05.12.2020

Belə qeyrətli oğulları,
qızları olan Vətənin
Bəxtəvər başına!
İki min yeddi yüz
səksən üç şəhid
İki min yeddi yüz
səksən üç ananın

göz yaşlarıyla yoğrulyb,
Döndülər
yeni Azərbaycanın
təməl daşına!

05.12.2020

KASIBIN SƏRVƏTİ

Varlının vətəni cibidi, –
Hara gəldi gedir,
Harda gəldi yaşayır...
Kasıbın cibi boş olsa da,
çiyinlərində
Vətən qeyrəti daşıyır.
Kasıbın qarnı ac,
Gözü isə həmişə toxdu...
Kasıbın vətəndən başqa
gedəsi yeri yoxdu...
Bilmirəm
insanlar arasındakı
bu fərq nədəndi?
Varlının güvəndiyi
puldu, sərmayədi,
Kasıbın
ən böyük sərvəti isə
vatəndi!
Onun ulu yurddan başqa
nəyi var ki?!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Varlının dayağı pul,
Kasıbın dayağı Allahdı...
Kasıbın Vətən boyda
cərvəti var. –
Ona kasıb demək
günahdı...

06.12.2020

İşin çətinə düşsə,
Doğmalara əl elə!

Kim bizə bata bilər
Tuta bilsək əl elə?

Yaşamaq çətin olur
Sığınmasa el elə...

Toy-bayrama çevrilər
Qara gün də el ilə...

06.12.2020

ZƏFƏR PARADI

Araşdırdım tarixi,
çox axtardım, aradım,
Hələ mən görməmişdim
belə zəfər paradı...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Şütüyür tanklar, toplar,
təyyarələr, dronlar...
Yaşasın haqq işində
bizə arxa duranlar!

Xilas etdik yağıdan
Kəlbəcəri, Laçını!
Yurd yerləri sevincdən
uçum-uçum uçunur...

Sakitə baxmaq olmur
Füzuliyə, Ağdama,
Gərək naxələflərin
gözlərinə ağ dama...

Cəbrayıl gedib huşa,
Şuşa xəyala dalıb,
Zəngilan inildəyir,
Qubadlı viran qalıb...

İgidlər son qoydular
illərin ah-ufuna!
Salam olsun qəhrəman
şəhidlərin ruhuna!

Düşməni yurdumuzdan
pərən-pərən salmışıq,
Gözün aydın, Xocalı,
qısasını almışıq...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qələbə sevinciylə
coşur Araz, Həkəri.
Gözümüz aydın olsun, –
yandı tale ölkəri...

Xəbər çatdı Bağdada,
xəbər çatdı Hələbə,
Gözün aydın, Nəsimi,
bizimlədir qələbə...

Koroğlunun, Nəbinin,
Cavanşirin ruhu şad...
Nümayişə tələsir
Tərtər, Araz, Bərgüşad...

Qələbə sevinciylə
gülür ellər, obalar,
İlan ulduz görməsə,
ölməz deyib babalar...

Yurd eşqi köksümüzdə
bir sönməz ocaq çatıb,
Nə qədər fısıldayan
ilanın fısı yatıb...

Baxıb bir cüt bayrağa
yana-yana qalan var,
Bərq vuran ulduz görüb
hey yalmanır ilanlar.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bu möhtəşəm qələbə
qoy olsun halalımız,
Bədrələnmiş ay olsun
qoşa türk hilalımız!

10.12.2020

**PAYIZDA XARI
BÜLBÜL**

Xarı bülbül güc alıb,
Şəhidlərin qanından.
O, torpağın altında
Əsir həyəcanından...

Nə olsun ki, payızdır,
Öndən qarlı qış gəlir.
Torpaqdan baş qaldırmaq
Ona yaman xoş gəlir.

Xarı bülbül elə bil
Şipşirin yuxu görür...
Doğma əllər çəmənə
Uzanıb, onu dərir...

Ulduzlar gəl-gəl deyir,
Göyün yeddi qatından.
Doğma hənir eşidib,
Boylanır yer altından...

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Xarı bülbül kövrəlib,
Xarı bülbül dolubdur.
İndi o, əsgərlərin
Talismanı olubdur...

Dartınır, qurcalanır,
Ürəyi tir-tir əsir.
O, doğma insanların
Görüşünə tələsir...

11.12.2020

**BU PAYIZ
HAVASINDA**

Yağış yağır alnıma,
Yağış yağır üzümə.
Bu payız havasında
Yer tapmıram özümə...

Vaxtsız solan qönçələr
Ürəyimi ağrıdır...
Müharibə ürəkdən
Silinməyən ağrıdır...

Şəhidlər çevriliblər
İsaq-Musaq quşuna!
Yağan yağış qarışır
Gözlərimin yaşına...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Nur cöhrəli igidlər
Sanmayın ki, söndülər.
Vətənin damarında
Təzə qana döndülər...

Yaramızın üstünə
Səpilən duz oldular.
Başımızın üstündə
Təzə ulduz oldular...

Xəzan yarpaqları tək
Uçub ruh aləminə,
Onlar səpələndilər
Vətənin qədəminə...

Yağış yağır alnıma,
Yağış yağır üzümə.
Bu payız havasında
Yer tapmıram özümə...

12.12.2020

**TƏSKİNLİK
MƏLHƏMİ**

Adamın içinə yağın
həsrət yağışlarını
ümid çətirləri də
saxlamır...
Qələbə sevinci

təskinlik məlhəminə
dönsə belə,
Şəhid analarının
könül yarası
göz bağlamır ki,
bağlamır...

12.12.2020

TƏK AĞAC

Bir zaman evimizin
Önündəki yamacda
Bir tək ağac görmüşdüm, –
Tək darıxır ağac da...

Kölgəsində görsək də,
Hərdən qoyun-quzunu,
O, tək-tənha qalmışdı
Aylar, illər uzununu...

Həmişə tək qalanda
Tək ağacı düşündüm.
İçimi sazaq kəsdi,
Tənhalıqdan üşüdüm...

Gözlərimin önündən
Keçdi düzlər, yamaclar.
Düşündüm ki, xoşbəxtdi
Meşədəki ağaclar...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Dönə bilsəm kəndimə,
Özümə ev tikəcəm.
Tənha qalan ağacın
Önündə diz çökəcəm.

Əlim sığal çəkəcək
Düyünlü gövdəsinə.
Kövrəlib hay verəcək
Ürəyimin səsinə...

Tək ağacın yanında
Təzə ağac əkəcəm.
Göz yaşımı suvarıb,
Hər nazını çəkəcəm...

Qışda küləkdən, yayda
Qoruyacam quraqdan.
Fərəhlə baxacağam
Mən onlara qıraqdan...

Doğma hənir eşidib,
Sevinəcək yal-yamac.
Daha darıxmayacaq
Tənhalıqdan tək ağac...

13.12.2020

ZƏFƏR TARİXİ

Min dəfə şükür olsun
Aləmlərin Rəbbinə!
Vətən sevgisi salıb
Hamımızın qəlbinə...

Yurduma xor baxanın
Dimdik burnunu ovdudq.
Həvirləşən itləri
“İtiqovan”la qovduq...

Atalar söyləmişkən
Bir də gələr arxa su!
Arxalı köpəklərin
Yerə gəldi arxası...

Bizi qorxuda bilməz
Sizin silah yarışı,
Qapqaynar köksümüzdə
Suya dönər qurğuşun...

Yandırdığınız evlər
Sizə üz qarasıdır...
Biz qisas almalıyıq,
Hələ bu harasıdır?

Göydə “Bayraqdar” uçur,
Başınız bərk qarışıb...
Günahsız körpələrin
Sizi tutub qarğışı...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Xarıbülbül gül açdı,
Qış çevrilib yaz oldu...
Qələbə tariximiz
Qızıl qanla yazıldı...

Zəfərlə ütüləndi
Alnımızın qırışı...
Düşmənlərə verilməz
Torpağın bir qarışı...

Çaqqal sürüsü ilə
Aslan kimi döyüşdük...
Zəfər tarixi yazıb,
Biz tarixi dəyişdik...

14.12.2020

**QARLI MƏNZƏRƏ VƏ
HƏSRƏT LEYSANI**

Kəndimizə yağan
qarın ağılığında
qəribə bir işıq var idi...
O qarlı dağlarda
bir vaxt sevinclə,
xoşbəxtliklə gözən
bir uşaq var idi...
İndi olan olub,
keçən keçib...
Qaçan qaçıb,
köçən köçüb...

Evləri dağıdılan,
valideynlərini itirən
o uşaq
indi bir qocanın
yaralı ürəyini özünə
yurd yeri seçib...
İndi o uşaq
o qocanın
qəm pəncərəsinə
bənzəyən gözlərindən
boylanıb,
qar altında üşüyən
yaralı evlərə baxır...
O uşağın gözlərindən
o qocanın içinə
həsrət leysanları yağır...

14.12.2020

YARALI ƏSGƏRİN DÜÇÜNCƏLƏRİ

Aydınlıq gecədir, torpaq soyuq, nəm,
Dostlar şəhid olub, təkcə sağ mənəm...
Özümə gəlmişəm, ancaq bilmirəm
Qismət olacaqmı yaşamaq mənə?

Bir də görəcəmmi gələn baharı?
Hər yan qar olsa da, hələ deyil qış...
Özümdən gedəndə, diddən yuxarı
Kimsə ayağmı qaytanlayıbmuş...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ulduzlar bərq vurur nəmli gözümdə,
Arxası üstəyəm, köksüm qabarıb...
Tək-tənha qalmışam çölün dözündə,
Mərimi ayağımı qırıb aparıb...

Deyəsən sönəcək ömür çıraqım,
Cənnət misallıdır burda qəbir də...
Babamın yurduna dəyən ayağım
Qayıtmaq istəmir geriyə bir də...

Ay aman, deyəsən çin olub yuxum,
Pəzur sakitliyi şırıldayan çay.
Yaram göynəsə də, xoşbəxti ruhum,
Başımın üstündə gülümsəyir ay...

16.12.2020

**NƏ O KƏND O KƏNDDİ,
NƏ DƏ MƏN MƏNƏM**

Köçəri quş imiş insan sən demə,
Xəyal köhlənimi minib çapıram.
Sevincə dönürəm doğma kəndimə,
Xaraba yurdumda saray yapıram...

Dözə biləcəkmə qəlb bu sevincə? –
İlk vüsəl gününü düşünürəm mən.
Qəlbim yarpaq kimi titrəyir necə! –
Həsərət sazağında üşüyürəm mən...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Orda kim olacaq dərdimə şərik? –
Suallar pərt edir adamı necə?
O evin yerində ev də tikərik,
Geri qaytaracam anamı necə?
Geri qaytaracam atamı necə?

Xiffətədi qəlbimdə gur ocaq çatan, –
Babam, nənəm varmış, atam var imiş...
Bu daşa, torpağa gözəllik qatan
Bizə doğma olan adamlar imiş...

Elə bil həyat da olub mənasız,
Məni cəlb eləyən nə yer, nə göydür...
Babasız, nənəsiz, ata, anasız
Doğma kənd elə bil mənə ögeydir...

Yuvası boş qalan quşlar uçubdur,
Bu doğma dağ-dərə mənə bəs etmir...
Sanki çörəyimin duzu qaçıbdır,
Ən qaynar ocaq da məni isitmir...

Atalar, analar, nənələr köçüb,
Niyə ögey oldum axı mən mənə?
Aradan ağırlı sənələr keçib,
Nə o kənd o kənddi,
nə də mən mənəm...

17.12.2020

**KÖHNƏ YURD,
TƏZƏ YURD**

Yanırıq qınaq közünə, –
Guya torpağı sevirdik...
Heç bilmirəm nə ağılla
Doğma yurddan üz çevirdik?

Köhnəyə arxa döndərib,
Təzə arzularla yandıq.
Bəyənmədik dogma yurdu,
Yad elləri gözəl sandıq...

Ögeylər haray vermədi,
Səsimizə, ünümüzə.
Gedib, biz olmayan yeri
Biz saldıq öz günümüzə...

Bu qədər dilbər guşəni
Axı niyə tərək elədik?
Köhnə yurdun dəyərini
Təzə yurdda dərk elədik...

20.12.2020

ÖMRÜN QIŞ ÇAĞINDA QUBADLI QIŞI

Otuz il getmədi yuxu gözüne,
Doğmalar qoynundan uzağa düşdü.
Qubadlım, biz həsrət qaldıq üzünə,
Ümid çiçəyimiz sazağa düşdü...

Gözümdən sıçrayan həsrət qorudu –
Mürgülü ocağı oyatmaq üçün.
Şükür yaradana, bizi qorudu
Təzədən qoynuna qayıtmaq üçün...

İçimi yurd etdi həsrət qoşunu,
Ağrı mərmiləri başıma düşdü.
Otuz ildən sonra sənin qışını
Görmək ömrümün də qışına düşdü...

Üstündə var imiş Tanrı nəzəri,
Qışın da gözəldi, yazın da gözəl...
Sənin çaylarının varmı bənzəri?
Çardaxlı düzün də, Yazın da gözəl.

Çaylağın kol-kosu meşə olubdur,
Bərgüşad ağlayır hey için-için.
Elə bil təbiət meşə salıbdır,
Yurdu bəd nəzərdən qorumaq üçün...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Həkəri kövrəlib, bulud tək dolub,
Doğma övladların axıb dalınca.
Çaylaqda hər ağac cəngavər olub,
Hər budaq çevrilib iti qılınca...

Qayıtsa ömrümün güllü baharı,
Hönkürən ürəyim kiriyə bəlkə.
İllərin üst-üstə qalanan qarı
Vüsal günəşiylə əriyə bəlkə?

İzn ver, nazını çəkim, Qubadlı,
Ömrün qış çağında ürək yar umur.
Ağ xalat geyinib həkim Qubadlı,
Bəlkə o sağalda könül yaramı...

Həsret şimşəkləri bəzəyib göyü,
Kömür arzuları nura bələdi.
Çox şükür, Yaradan bu gözəlliyi
Görməyi bizə də qismət elədi...

20.12.2020

**SNAYPER GÜLLƏSİ,
TELEFON VƏ
ANA DUASI**

Gözəgörünməz bir qüvvə
anıdaca köməyə gəldi, –
Giliz
kəmfürsət namərdin
yanına düşüb qaldı...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Snayper gülləsi
zirehli köynəyi –
sipəri dəldi,
ancaq
əsgərin döş cibindəki
telefona ilişib qaldı...
İgidimizin alnını
öpən yellər
adicə meh yox,
Həyatın nəfəsi idi...
Əslində ö gülləni
saxlayan
Telefon yox,
onun içindəki
Ana duası,
Ana səsi idi...

22.12.2020

**VƏTƏN SEVDALI
ƏSGƏR**

Vətən sevdalı əsgər
Yurdunun dayağıdır.
Əlindəki Vətənin
Üçrəngli bayrağıdır...

Ayağı dəyən yerdən
Qopar alov, qığılcım...
Pulemyota çevrilər
Koroğlunun qılıncı...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qaraca Çobanın da
Fəndi köməyə çatar. –
Sapandı dron olub,
Düşməne mərmə atar...

O, yaği sürüsünə
Girər canavar kimi...
Əridər qarı, buzu
Günəşli bahar kimi...

Sonsuz yurd sevgisidir
Güc verən əsgərlərə.
Haqqa güvəndiyindən
Çevrilər əsgər nərə!

Qəlbində sevgi olsa,
Bir igid təkbaşına,
Döyüş meydanlarında
Cavab verər qoşuna....

22.12.2020

QOŞUN

Haqsızlığı görən zaman
Nifrətim qurğuşun olur!
Əsgərlər biri-birinə
Qoşulanda qoşun olur...

Yeniyetmə cavanlarıq,
Bizi də cərgəyə qoşun...
Qoy daha da güclü olsun,
Bizim ordu – bizim qoşun...

02.01.2021

TORPAQ TƏSLİM OLMAYIB

İllərin ayrılığı məni qoyub pis günə,
Heç bilmirəm yer nədir, heç bilmirəm göy nədir.
Korun-korun yanırım tüstü çıxır təpəmdən,
Talan olmuş yurd yeri gözlərimi göynədir...

Bu amansız canilər, bu qaniçən yağılar
Möhtəşəm sarayları odlara qalayıblar.
Bu quldurlar, oğrular təkcə sərvətimi yox,
Vətənlilikləri çapıblar, talayıblar...

Yurdu kimsəsiz görün meşə haraya gəlib,
Özünü lüt evləri örtməyə yetiribdir.
Kimsəsiz həyətləri boş qoymayıb təbiət,
Düz evin ortasında ağaclar bitiribdir...

Qəlbində dağ yaşayıb yurdum dağlar qoynunda,
Yalnız dağ çəkə bilər bu ağrını, bu dərdi...
Torpaq təslim olmayıb, qalxıb yaşıl üsyana,
Düşmənlərin izini otlar, çiçəklə örtüb...

Boynubükük evlərə sığınan bənövşələr
Əyilən divarlara dayaq olmaq istəyib...
Düz divarın üstündə bitən qızıl lələlər
Evimizin üstündə bayraq olmaq istəyib...

22.12.2020

**ALİ BAŞ KOMANDANIN
QUBADLI SƏFƏRİ**

Bitdimi bu qara-qorxulu nağıl?
Ürək xiffət çəkir ötən çağ üçün.
Torpağı ölümdən qurtaran oğul
Gedir xəstə yurdu yoluxmaq üçün...

Yanır, şölələnir köksündə məşəl,
Can atır kəndləri qurub tikməyə...
Düşmənin başında yumruq olan əl,
Gedir küskün yurda sığal çəkməyə...

Sevincdən uçunur bərələr, bəndlər,
Divarlar dikəlmək, qalxmaq istəyir.
Yaralı şəhərlər, viranə kəndlər
Xilaskar oğluna baxmaq istəyir.

Elə bil budaqda yarpaq sevinir,
Könlündən dil açmaq arzusu keçir.
Doğma qədəmlərdən torpaq sevinir,
Qəlbindən gül açmaq arzusu keçir...

Böyük də, kiçik də olub səfərbər,
Çirkinə vermərik gözəlimizi!
Əlini Arazda yumasa rəhbər,
Zəfərdən yumuşduq biz əlimizi...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Güclü ol, zamanın budur tələbi,
Sanki köks ötürür Araz dərindən...
Sevinc karvanları keçir elə bil
Əsrlər şahidi Xudafərindən...

Qaçıbdır Mollunun gözündən yuxu,
Bənd uçub, Həkəri dolama gəlir.
Qəhrəman Nəbinin, Həcərin ruhu
Bir cüt nəvəsini salama gəlir...

Gülür Şah İsmayıl, Babək, Koroğlu,
Bu zəfər çevrilib heyrət rəmzinə.
Elin qeyrətini çəkən oğulun
Özü də çevrilib qeyrət rəmzinə.

Nəğməkar Bərgüşad gəlibdir coşa,
Kükürəyən çayların ilhamı gəlib.
Sevinir ürəyi yaralı Şuşa,
Onun görüşünə İlhamı gəlib...

Payız gülləri də ətir qoxuyur,
Duman get, sevirik biz aydınlığı.
Sanki Ağa çayı nəğmə oxuyur,
Verir doğma yurda göz aydınlığı...

Açır gözlərini yaralı törpaq,
Üzləri təbəssüm bəzəyir indi.
Zirvədə yellənən üçrəngli bayraq
Zəfər çələnginə bənzəyir indi...

24.12.2020

ƏSİR TANKLAR

Sərsəmləyib deyirdilər:
Tanklar Bakıya girəcək...
Bu zavallı yazıqların
Yalanları olub gerçək...

Zəncirlənmiş köpək kimi
Qəfəslərdə gəzir tanklar.
Ordumuzun qabağında
Olub yetim-yesir tanklar.

Bir vaxt döşünə döyənlər,
Qapazla başına döyür.
Təpəsini Zəngəzurun,
Şuşanın daşına döyür...

Dronları görən kimi
Qorxusundan əsir tanklar...
Dönüb rişxənd hədəfinə
Əsir toplar, əsir tanklar!

02.01.2021

GƏLƏR

O, çıxıb çox sınaqlardan,
seldən, yeldən dağ uçsunmu?
Leysan düşsə, ağac qalar,
çör-cöp axıb çaya gələr...
Həyasız yersiz görəndə,
həyalı yerli qaçsınmı? –
Bəzən haqqı olmayanlar
əl uzadıb paya gələr...

Hər meşənin öz ağacı,
öz ulası, palıdı var,
Hər çəməninin öz çiçəyi,
hər göyün öz buludu var,
Səxavətin öz qədəri,
səbrin də öz hüdudu var,
Torpaqdan pay uman kəsin
təpəsinə paya gələr!

Qaçırır şirin yuxumu,
təhqir eləyir ruhumu,
İstəyir ki, talan edə
mənim varımı-yoxumu,
İnsanların arasına
səpirsə riya toxumu,
Qada-bala gəlsə əgər,
özgəyə yox, “hay”a gələ!

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Hönkürüb, şivən qoparıb,
zarısa da orda-burda,
Halal mayadan yoğrulub,
zaval yoxdu bizim yurda!
Məqam düşsə mırıldayar
arxalı köpəklər qurda,
Qancıq kimi zingildəyər,
it sürüsü haya gələr...

İşimiz haqq içidirsə,
Haqq özü bizə yar olar!
Oğru elə bağırar ki,
doğrunun bağı yarılar,
Yalvarmaqdan,
yalmanmaqdan,
nə usanar, nə yorular.
Həyasızın çöhrəsinə
çox çətin ki, həya gələ!

Əziz bala, uyma yada,
dost-düşməni yaxşı tanı,
Sev öz gözəl diyarını,
öz ananı, öz atanı,
Səbrin də öz hüdudu var,
zirvələrə daş atanın
Əvvəl-axır yuvarlanıb,
kəlləsinə qaya gələr....

03.01.2021

**QƏLƏBƏNİN
ÖZÜLÜ**

Səbrli bir millətin
Hövsələsi çat verdi...
Polad ölümü ilə
Döyüşə start verdi!

Cavanlar can atdılar
Qazi, igid olmağa.
Şəhidlər qoymadılar
Yurdu şəhid olmağa...

Hamısı bizim üçün
Oldu doğma, can-ciyər.
Birini tərifləsək,
O birilər inciyər...

Hamısı qulaq asıb
Ürəyinin səsinə,
Ucaldılar şəhidlik,
Qazilik zirvəsinə...

Onların çəkdiyinə
Azərbaycan şahiddi! –
Ürəkləri yaralı
Analar da qazidi,
Analar da şəhiddi...

Şükür, bulaqlar, çaylar,
Torpaqlar azad oldu...
Şanlı qələbəmizin
Özülü Polad oldu...

03.01.2021

TÜRK OĞLUYAM, TÜRKƏM MƏN

Doğulmuşam Vətənin
Keşiyini çəkəm mən.
Yurduma göz dikənin
Gözlərini tökəm mən. –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

Kəlbəcərə, Laçına,
Şuşaya yol çəkdirib,
Amansız döyüşlərdə
Düşməne diz çökdürüb,
Hazıram bayrağımın
Önündə diz çökəm mən. –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

Talış, cuhud, ləzgi, tat...
Od qonşum, sirdaşımdır.
Yurdumdakı hər millət
Dostumdur, qardaşımdır.
Arxamda dağ dayanıb,

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Sanmayın ki, təkəm mən, –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

Hazıram meşə salam,
Ağac, çiçək əkəm mən.
Yaralı torpağıma
Gərək sığal çəkəm mən.
Təzə şəhərlər salam,
Yaradam mən,
tikəm mən. –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

Nurlu ayı, ulduzu
Gözlərimlə öpərəm.
Vətənin bükülməyən
Dizlərində təpərəm.
Təpədən dırnağacan
Amalam,
məsləkəm mən. –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

Elimə gərəyəm mən,
Yurduma gərəyəm mən.
Vətənin sinəsində
Döyünən ürəyəm mən.
Şüşə kimi kövrəyəm,
Polad kimi bərkəm mən. –
Türk oğluyam,
Türkəm mən.

03.01.2021

QƏHRƏMANLAR DİYARINDA

Əzəl gündən Azərbaycan
Qəhrəmanlar diyarıdır.
Qorxmaz, cəsur, mərd oğullar
Bu millətin vüqarıdır...

Nəsillər dəyişsə belə,
Yeni igidlər doğulur.
Onları seyr eləyəndə
Adamın qəlbi dağ olur.

Elə bil ki, qəhrəmanlıq
Ürəkdən, candan süzülür.
Ləyaqət, kişilik, ismət,
İlikdən, qandan süzülür.

Vətən uğrunda döyüşən
Oğulları yaxşı tanı!
Damarlarda qeyrət olub,
Ana südü, ata qanı...

Bacıların ləyaqəti
Qardaş üçün şərəf-şandır.
Qəhrəmanlar diyarında
Hər insan bir qəhrəmandır...

03.01.2021

XATİRƏ LEYSANI

Həsət gəmilərim üzür dərinə,
Mürgülü hissləri oyadıram mən.
Baxıb göndərilən şəkillərinə
Xəyalən kəndimə qayıdıram mən.

Nələri anmıram, burda nələri?
Ulu yurd yerinə sevgim dənistir.
Xırdaca kəndimin xərəbələri,
Böyük şəhərlərdən mənə əzizdir...

Dizimi qanadan tikan sevinir,
Hayana baxırsan, kol-kos, ağacdır...
Bizsiz qəribsəyən məkan sevinir,
Burda aldığımız nəfəs qazandır...

Yamaclar üstündə quş olur ürək,
Dikilib dağların gözləri bizə...
Burda gördüyümüz hər ot, hər çiçək
Tanrı bəxşşidir gözlərimizə...

Sənən ocağımız bəlkə oyana?
Bəlkə kül altında közüm sevinir?
Gəzirəm, baxıram o yan-bu yana.
Ayağım sevinir, gözüm sevinir...

Divarlar üstümə gəlir elə bil,
Həsət alovuna qəlbim yanıbdır...
Burda həyət-baca, küçələr deyil
Sanki ürəyim də minalanıbdır...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Yoxdur qonum-qonşu,
kənd həmin kənddir,
Dindirsen, evimiz ağlayacaqdır.
Xatirə leysanı bir himə bənddir,
İndi gözlərimdən çağlayacaqdır...

Həsrət gəmilərim üzür dərinə,
Mürgülü hissləri oyadıram mən.
Baxıb göndərilən şəkillərinə
Xəyalən kəndimə qayıdıram mən...

03.01.2021

YARALI XATİRƏLƏR

Dönüb qara xəbər bir qara yelə,
Heç kəs onu yolda ləngidə bilmir...
Bəzən heç qələbə sevinci belə
Ürək ağrısını səngidə bilmir...

Kimi şəhid oldu, kimisi qazi, –
Kimin kimliyini seçdi döyüşlər!
Çətin ki, silinə bu dağın izi,
Sütül cavanları biçdi döyüşlər.

Nəmli kirpiklərdə bərq vurur inci,
Yeddi qabaqdadı, üçündən keçib...
Dərdsizlər nə bilsin zəfər sevinci
Hansı ağrıların içindən keçib?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Yaralı qəlblərə hey köz ələdir,
Kədər neçə evin qonağı olub...
Ağrılar, əzablar hey çözülədir, –
Qazilər xatirə yumağı olub...

Onların hər sözü titrədir yeri,
Ümid şəfəqləri bizi isidir...
Döyüşün yaralı xatirələri
Zəfər yürüşünün salnaməsidir...

Gülür bayrağımın ulduzu, ayı,
Hamı öz dərini çəkir içində...
Yaxşı ki, axmayıb bu qan havayı, –
El təskinlik tapır şükür içində...

Gün həsrət buzunu çətin əridə,
Ağır xəbərləri dağ uda bilmir.
Zəfər bayrağının şəfəqləri də
Həsrət buludunu dağıda bilmir...

Yaralı çiçəklər boylanır yerdən, –
Gül olub bu yurdda bitən sağ olsun!
Qan axır yaralı xatirələrdən, –
Təki yurd yaşasın, Vətən sağ olsun!

13.01.2021

QAYITDIM

Kəndim, gözün aydın, azadsan daha,
Dayana bilmədim gəndə, qayıtdım.
Yaddaşım qoymadı sənə yadlaşım,
Yurd sevgisi varmış gəndə, qayıtdım.

Əzablar, ağrılar görəndi ömrüm,
Ən tər çiçəkləri dərəndi ömrüm,
Qocalıq dağına dirəndi ömrüm,
Qalib uşaqlığım səndə, qayıtdım...

Ayrıliğa dözmək çətinmiş, çətin!
Sən varkən ömrümü kimə həsr edim?
Qürbətə gedirdim, sənin həsrətin
Oldu ayağımda kəndə, qayıtdım.

Ümüd bağlamışdım nurlu səhərə,
Şirin xəyallarım döndü zəhərə,
Ömrün yaz fəslində gedib şəhərə,
Ömrün qış çağında kəndə qayıtdım.

Ağsaqqal eləyib zaman uşağı,
Qamətim əyilib indi aşağı,
Yoluma nur saçır sevgi işığı,
Bir qatı dumanda, çəndə qayıtdım...

Yerə buludlardan su axıdardım,
Dəryaya çevrilib mən dağ udardım,
Bir zaman sel kimi bənd dağıdardım,
Elə ki, duruldum, bəndə qayıtdım.

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Kim dönə bilib ki, ömrün yazına?
İman nuru düşüb qəlbin pasına,
Düşmüşdüm tanrılıq iddəasına, –
Mən olub bir mömin bəndə qayıtdım...

Sevgi ölüm kimi bilmir vaxt-vədə,
Mən xilaf çıxmadım verdiyim vədə!
Yollar əvvəl-axır dönür məbədə, –
Yurdum, gözün aydın, mən də qayıtdım!

13.01.2021

ÇARDAXLI SUYU

İnci axtarmışam hər an dərində,
Gözüm uzqalara baxıb həmişə...
Mənim Çardaxlımın həndəvərində
Bulaqlar çağlayıb, axıb həmişə...

Bir cam su içmədim Cam bulağından,
Ucqar Quş bulağı quşlara qalıb...
Qarağac bulağı Səngər dağından
Süzülb, durulub, daşlara qalıb...

Həsərət yağışları üzümü yuyur,
Nisgil ürəyimi dəlib həmişə...
Mənim Qubadlımın içməli suyu,
Mənim Çardaxlımdan gəlib həmişə...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Baxıb uzaqlara köks ötürmüşük,
Ov bircə addımlıq bərədə qalıb.
Pəyhan bulağından su gətirmişik,
Qısraq boynubükük dərədə qalıb.

Lalə dənizimi Çardaxlı düzü?
Ona gözəlliyi Yaradan verib...
Hər an təşnə qalıb Çardaxlı özü,
Suyu Qubadlıya həyat, can verib...

Bu kənddə gəlmişəm imana, dinə,
Bu kənddən gözəl yer qonaq tapmayıb.
Heç kəs susuz yerdə salmayıb binə,
Eli öz başına bulaq toplayıb...

14.01.2021

MƏNİM XƏRİTƏM

Çiçək arzulara kəfən biçibdir
Üstümüzə düşən qara kölgələr...
Bütöv xəritəmi qayçılayanlar
Yanımda yaradıb yamaq ölkələr...

Dolarmı quyuya su tökmək ilə?
Gərək öz köksündən bulaq çağlaya...
Mərdin ömür yolu mərdanəlikdi,
O, çətin namərdə könül bağlaya...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sədəqə dilənib ömrü uzununu,
Kimsə sümük atdı ağzına bəlkə?
Bizə nə ağilla meydan oxuyur
Cırıq cındırından cin hürkən ölkə?!

Uzaq əsrlərdən ləngərlə gələn
Ömür karvanıma hürmək əbədi...
Onu cəhənnəmə vasil etməyə
Qayamızdan qopan çinqıl da bədi...

Arxalı köpəklər hürsə də bizə,
Xalqımın qolunda haqqın gücü var...
Namərddir nahaqqa havadar olan,
Onun da məhvinin tezi-geci var...

Gözüm xəcalətdən kölgələnməyib,
Xətir-hörmətim var el arasında.
Xəritəm ayna tək çiliclənsə də,
Xalq bütöv görünür hər parasında....

15.01.2021

CAVABSIZ SUAL

Ana, deyirlər ki,
şəhidlər ölmür.
Əgər bu doğrudusa,
niyə atam
evimizə gəlmir?

04.01.2021

**ŞUŞA YOLU –
ZƏFƏR YOLU**

Həsərət buludları dönübdür selə,
Dağlar da “Yallı”ya, “Halay”a gedir.
Şuşaya çəkilən təzə yol ilə
Alı Baş Komandan Qalaya gedir...

Yenidən geriyə dönür o çağlar,
Zirvəyə ucalan yollar sevinir...
Gəlib həyəcana dərələr, dağlar,
Ağaclar sevinir, kollar sevinir...

Qeyrət karvanının qaçın önündən,
Halal zəmimizə sünbül qayıdır...
Qalaya tələsən köçün önündə
Natəvan, Üzeyir, Bülbül qayıdır...

“Şuşanın yolları dolambadolan”, –
Görən ürəyindən büstün nə keçir?
Bu yol ümüdləri gözündə qalan
“Yan”ların, “hay”ların üstündən keçir...

Duman dağ başında olubdur cuna,
Sevinc gözümüzdə ulduzdu, aydı...
Yaralı heykəllər gəlibdir cana,
Əziz şuşalılar, gözünüz aydın!

Düşmənin gördüyü sərsəm yuxunu,
Şükür, Cəhənnəmə göndərə bildik.
Xoşbəxtik, yenidən xalqın ruhunu
Vüqar qalasına döndərə bildik...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Tələsir yaxından, uzaqdan gələn,
Bu yol ulu yurda səfər yoludu...
Bu yol Qobustandan, Azıxdan gələn
Ulu bir millətin zəfər yoludu...

16.01.2021

KİM HAQQA GÜVƏNSƏ

Dost-düşmən tanımaq deyildir asan,
Hər gəl-di-gedərə güvənmək olmaz...
Döyüş yollarında saç ağartmasan,
Zəfər müjdəsinə sevinmək olmaz.

Özü günahkardı kim ki, uduzdu,
Şirin bal gözləmə sən hər arıdan.
Zaman dəyişsə də, donuz, donuzdu, –
Dua oxumaqla çıxmaz darıdan...

Möminə qanundu Tanrı buyruğu,
Bulaqlar dağların döşündə qalıb...
Qoyun sürüsünün yağlı quyuğu
Min ildi gənələr dişində qalıb...

Namərdi mərd etmək deyildir asan,
Hamı anlayırmı nədir duz-çörək?
İtlə dostluq etmək zorunda qalsan,
Çomağın əlindən düşməsin gərək...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Uyma məsum-məsum baxışlarına,
Xəbərin yoxdurmu işindən hələ?
Aldanma timsahın göz yaşlarına,
Qan qoxusu gəlir dişindən hələ...

Kimin ki, sevgilə atlanır döşü,
Sevdalar yurduna səfər onundur...
Kim Haqqa güvənib görsə Haqq işi,
Qələbə onundur, zəfər onundur...

18.01.2021

Ürəyimdən
Köhnə yurdumuzu
təzələmək arzusu keçəndə
elə bil qövr eləyən yaram,
dərdim də təzələnir...
Göydə ulduzlar
bərq vuranda
mənə elə gəlir ki,
yorğanıma, döşəyimə,
yastığıma köz ələnir.
Kırpıklarım od götürür,
Gözlərimə getmir çimir...
Ürəyimə axan yaşla
Xatirələr çimir, çimir...

04.01.2021

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ürəyimi göynətdi
Hər kəlmə dönüb közə.
Mat-məəttəl qalmışam
Uşaq söyləyən sözə:
–Baba, Şaxta baba da
Şəhid olub deyəsən,
O, götürüb Qar qızı
Bu il gəlmədi bizə...

12.01.2021

AZADLIQ YOLU

Yalançı dostların
kor bəbəklərinə soxmalıyıq
bu qanlı cinayətləri,
bu qanlı faktları...
Əsrlərcə
namərdcəsinə tapdalanıb,
İnsan hüquqları, insan haqları...
Çox şükür ki,
10 dekabrda əsir kimi
Azadlıq meydanına
qaytara bildik,
20 yanvarda, 26 fevralda
əliyalın insanları
qanına qəltan eləyən
quduz tankları...

20.01.2021

DÖYÜŞLƏR DAVAM EDİR

Axır ki, son qoyuldu illərin əzabına,
Axır ki, sirdaş olduq bol müjdəli səhərlə...
Biz qəhrəman oğullar, igidlər hesabına
Qarabağ döyüşündən çıxma bildik zəfərlə...

Qələbə sevincindən coşdu millətin qanı,
Təzədən su gələcək bizim köhnə arxlara.
Düşməyə dəmir yumruq göstərən komandanın
Barmağı silkələndi harın oliqarxlara...

Neçə igid ömrünün qaralıb işıqları,
Təzəcə qaysaq tutan yaranı qanadırlar.
İndi də Paşinyanın bacısı uşaqları
Qarabağda villalar tikməyə can atırlar.

Gözaltı edənlər var dərələri, dağları,
Yenəmi yurd sahibi qalacaqdır qıraqda?
Şəhidlərin qanı ilə yoğrulan torpaqları
Pay-püşk eləmək üçün duranlar var marıqda...

Yaratmaqla işi yox, bu, hazıra nazirdi,
Sanarlar ki, mömindir onu tanımayanlar...
Bir qarış torpaq üçün qan tökməyə hazırıdı,
El yolunda bircə yol burnu qanamayanlar..

Hazır leşin üstünə qarğa-quzğun yığılar,
Ekranı növbə ilə özlərini öyürlər...
Döyüşdə çanağına çəkilən tısbağalar
İndi boyun uzadıb “biz də varıq”, – deyirlər...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Birinin el yolunda qanamayıb barmağı,
Bəs onda nəyə görə göz dikiblər payıma?
Düşmənin tapdığından azad olan torpağı
Hasarlamaq üstündə dava gedir, ay aman!...

Qorxmurlarımı nə vaxtsa yağa hiddət yağışı?
Nigaran baxışlarda görmürlər şimşək çaxır?
Hələ heç qurumayıb, anaların göz yaşı,
Bunların torpaq üçün ağzının suyu axır...

Şəhid haqqı tapdansa göydən ələnməzmi daş?
Girişməyin milləti talamağa, çapmağa.
Əkəndə, biçəndə yox, yeyəndə orta qardaş
Olanlar hazırdılar tikəmizi qapmağa...

Tanrı bu acgözləri niyə belə yaradıb?
Gücsüzə ağadılar, güclüyə nökərdilər.
Əlacları olsaydı dənizi də qurudub,
Dibindəki torpaqda villalar tikərdilər...

İşlər öz qaydasına düşəcək narın-narın,
Acgözlər ətəyindən tökə bilsələr daşı...
Gözü torpaqlanmasa bu acgöz harınların,
Zəfərlə bitə bilməz haqq-ədalət savaşı...

05.02.2021

RUHLARIN HARAYI

Öz yurdu olmayanlar hazır olub həmişə
Özgə torpaqlarına yiyə, sahib çıxmağa...
Onsuz da ləkə vurmaq mümkün deyil günəşə,
Bizim qüdrətimiz var şimşək kimi çaxmağa...

“Yan”lara yanımızda yer verdik, qudurdular,
Onlar “abrogen” olub, biz dönmüşük “gəlmə”yə.
“Bura bizimdir” deyə üzümüzə durdular,
Girişdilər torpaqdan izimizi silməyə...

Nə qədər məscidləri, məbədləri yaxdılar,
Qaydadır, meymunların xoşu gəlməz güzgüdən.
Nə qədər mahnımızı adlarına çıxdılar, –
Bir şeyi olmayanlar oğurlayar özgədən...

Nəsillər nələr çəkib bu “hay”ların əlindən?
İnsanlığın üzündən bu ləkə getməyəcək?
Yüz dəfə eşitmişik dahilərin dilindən:
Neçə ki, erməni var nifaqlar bitməyəcək...

Belə nankor görməyib hələ bəşər övladı,
Bilmirəm zavallı türk o “yan”lara neyləyib?
İnsanlığa ləkədir onların murdar adı! –
Bunu Teymurləng,
Marks,
Puşkin,
Düma söyləyib...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Mayakovskinin də sözlərində varmış haqq,
İş çətinə düşəndə dost-düşmən bilinəcək...
Kimisə yer üzündən silmək istəyən bir xalq
Əvvəl axır özü də dünyadan cilinəcək...

Bayquş ulayan yurda baxıram yana-yana,
Bu mərd, dözümlü xalqda səbir də qoymayıblar.
Dağıdılan şəhərlər, kəndlər qalsın bir yana,
Bir dənə eşilməyən qəbir də qoymayıblar...

Şərəfi olmayanlar layiq olmaz şərəfə,
İgidlər qəbirlərdən durmaq, qalxmaq istəyib.
Talan olan el-oba, şəhərlər bir tərəfə,
Bu “hay”lar qəbristandan hayıf çıxmaq istəyib...

Gördüyü cinayəti neçə dəfə, dağ udub,
Gün işığı neyləsin içinə qəm çökənə?!
Nə ad verək bilmirəm qəbirləri dağıdıb,
İnsan kəllələrinin ağzından diş çəkənə?

Qarğa-quzgun yaraşmaz çiçəkli gülşənlərə,
Yaxşı-yaxşı tanıyın bu “hay”ları, “yan”ları.
Kaftarkos desək əgər biz bu goreşənlərə,
Təhqir etmiş olarıq biçarə heyvanları...

Söküblər qapıları, kəsiblər ağacları,
Oğruyla ortaq olan ondan söz soruşarmı?
Söküb apardıqları mərmər qəbir daşları
Murdarların qəbirinin üstünə yaraşarmı?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

İntiqam harayı var ürəyimin çatında,
Ocağa çevriləcək bir gün qəlbimin qoru.
Müsəlman baş daşının ayağının altında
Qoy elə zillət çəksin murdar “hay”ların goru!

Ümid yoxmuş onların insafına, rəhminə,
Nələrə qadir imiş, “bu yazıq xalq”, “bu millət”?
Həmd olsun babaların, zəkasına, fəhminə:
İlanın ağına da, qarasına da lənət...

Halal nə, haram nədir, yoxmu mizan-tərəzi?
Eşiblər qadın, kişi, uşaq qəbirinəcən...
Dinçlik tapmayacaqdır anamız Yer kürəsi,
Ən sonuncu erməni ölüb, gəbərənəcən....

Qırışığı açılıb, dağın da, dərənin də,
Düşməni mat eləyib xalqımızın zəfəri.
“Hay”dan insanlıq umub, ona hay verənin də
Tarix boyu olmayıb insanlıqdan xəbəri...

Özgə yuva dağıtsan, başına uçar koman,
Gədədən sahib çıxmaz uca Xan sarayına!
Bu qədər qəddarlığa, vandallığa göz yuman
Necə cavab verəcək ruhların harayına?!

08.02.2021

BƏXTİM AYAQ ÜSTDƏYMİŞ

Ötür gözüm önündən ömrün ötən çağları,
Tale qismət elədi durdum o ucalıqda...
Mən üstünə çıxmışam sinəmdəki dağların, –
Nə gözəl görünürmüş yurdum o ucalıqdan...

Sanki doğma hənirdən xaraba kənd sevindi,
Yaralı xatirələr ürəyimi göynətdi...
Bu divarları uçan ev mənim ilk evimdi,
Bu həyət ayaq tutub gəzdiyim ilk həyətdi...

Ömrün ixtiyar çağы insan olur yalquzaq,
Nə yaxşı ki, dərələr qısqanmır dağa çayı.
Bu, mənim yer üzündə ilk su içdiyim bulaq,
Bu, suyunda çimdiyim ilk çaydır – Ağa çayı...

Heç zaman ürcah olmaz deyirdilər dağ dağa,
Uşaqılıqla qocalıq burda üz-üzə gəlib...
Hanı qaya üstündə bitən nəhəng dağdağan? –
O quruyandan bəri kəndimiz gözə gəlib...

Ömrün ötən çağları çevrilibdir səraba,
Lənət olsun düşmənin ev yıxan nifaqına...
Hacı Hüseynin bəyin yurdu qalıb xaraba,
Düşmən Şahsuvar bəyin od vurub tifaqına...

Məlhəm tək içimdəki dərin yaranı yuyur,
Ağa çayı axdıqca nələr düşür yadına?
Göz yaşına qarışıb doğma bulağın suyu,
Yeni bir ahəng qatır qəlbimin fəryadına...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Yaralı xatirələr mənə verməyir macal,
Çırmanıb uşaq vaxtı bu çaydan çox keçmişəm...
Çaylaqdakı hər qaya çevrilir addamaca,
Ayaq basıb üstünə adlayıram keçmişəm...

Ən ağır məqamlarda yetə bilir dost dada,
Burda hər yol, hər cığır mənə doğma, tanışdı...
Elə bil Ballı qaya dilə gəlib astadan
Mənimçün şirin-şirin xatirələr danışdı...

Sənən ocaq közərir korun-korun, gizlicə,
Bura yenidən dönmək taleyin fürsətidir...
Xarabaya dönsə də, kəndim gözəlmiş necə!
Onu gözəlləşdirən sonsuz yurd həsrətidir...

...Ötür gözüm önündən ömrün ötən çağları,
Bəxtim ayaq üstəymiş, durdum o ucalıqda.
Fövqündə dayanmışam sinəmdəki dağların, –
Nə gözəl görünürmüş yurdum o ucalıqdan...

09.02.2021

**ŞƏHİDLƏRİN QANIYLA
YOĞRULAN ANA TORPAQ**

Payımıza göz dikib yenə azğın fironlar,
Qovuşsaq da biz həsrət qaldığımız torpağa.
Ömür boyu zəli tək qanımızı soranlar
İndi də göz dikiblər aldığımız torpağa...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sonsuz yurd sevgisinə necə olum mən asi? –
Cənnətə döndərən var möminlərin könlünü.
Qadir Allah, partlayıb qorxunc tamah minası
Niyə göyə sovurmur acgözlərin külünü?

Bəbəkləri önündə ildırım şaqqıldayır
Hərsləklə torpağı vərəvurd edənlərin...
Qəhrəman qazilərin yarası zoqquldayır, –
Yoxdur bir təmənnası yurdu yurd edənlərin...

“Hazıra nazir”lərsə dayanıblar marıqda,
Haqsızlıq görənlər könül çox çətin ki, ovuna.
Torpağı xilas edən pələng qalıb qıraqda,
Kaftarkoslar göz dikib onun halal ovuna...

Köksümüzdən boylanan azadlıq günəşidir,
Sevgi seli gərəkdir fırlanan çarxlar üçün...
Torpağın hər qarışı namus, şərəf işidir,
Yurdu xilas etmədik biz oliqarxlar üçün...

Həqiqət ayrı şeydir, inanma nağıllara,
Tamahkarın üzünü niyə yumur mürdəşir?
Torpağı xilas edən cəngavər oğullara
Bu torpağın üstündə bir qəbirlik yer düşür...

Xoşbəxtlik insanların üzünə güləcəkmiz? –
Halal nəfəs duymasa çətin oyana torpaq...
Zəlilələr sürüsündən qoruna biləcəkmiz,
Şəhidlərin qanıyla yoğrulmuş ana torpaq?!

12.02.2021

**QAYITMIŞIQ
GÜLƏBİRDƏ**

Qartalımız həsrət qoyub,
Biryolluq sarı, işığa.
Həkərinin halal suyu
Çevrilib sarı işığa...
Gözünüz aydın söyləyin
Yaxşıya, Sarı Aşığa!

Məhv elədik yamanları,
Bizdən torpaq umanları.
Laçın dağları üstündən
Qovduq qara dumanları.

İgid oğullar qoyarmı
Düşmən bizə gülə bir də?
Sən dön bir sarı bülbülə,
Yaxşı dönsün gülə bir də...
Oyan, oyan, Sarı Aşıq,
Qayıtmışiq Güləbirdə...

15.02.2021

**DOĞMA YURD
ÖGEY OLMAZ**

–Qar yağıb Qaf dağına,
Dünyanın saf dağına.
Doğma yurd necə dözsün
Düşmənin tapdağına?

–Uca dağmı Qaf, ana?
Bənzəyirmi Qafana?
–Bu yurd yeri bizimdi,
Həkk elə öz qafana...

Leysandı, qısıl daşa!
Dönübdür qızıl daşa!
Kaş qayıda biləydim,
Qafana, Qızıldaşa...

Çırtlayıb qan ucaya,
Bax suya qanlı çaya.
Sahib çıx Salvartıya,
Sahib çıx Qanlıcaya!

Hər qamışdan ney olmaz,
Ay, ulduzsuz göy ölmaz.
Yüz il özgə yaşasa,
Doğma yurd ögey olmaz...

17.02.2021

**BİZƏ ÇOX GÖRMƏYİN
XARABA YURDU**

Nigaran gözlərə qaranlıq çökür,
Elə sanırdıq ki, ağ nura düşdük.
Bizsiz ata yurdu müsibət çəkir,
Yağışdan qurtarıb, yağmura düşdük...

Hamının vicvicə düşüb canına,
Utancaq arzular boy ata bilmir...
Ürəyim dönsə də Aşiq Cünuna,
Səsim Koroğlunu oyada bilmir...

Yaman nigaranam, itib dincliyim,
Sağalmır qəlbimə vurulan zədə.
Dəcəl uşaqlığım, qaynar gəncliyim
Məni tapacaqmı təzə binədə?!

Divanə könlümün deyil o çağı,
Bizə sitəm edib qaraguruhlar...
Əlimlə yanmasa ata ocağı,
Ora qayıdarmı pərvanə ruhlar?

Kəndim – xatirəylə dolu xəzinə,
Burda yol gözləyən xeyli bulaq var.
Dönüb baxacaqmı Qeysin üzünə,
Bu Məcnun sevdalı Leyli bulaqlar?

Ciyəri hicrandan ələyə dönən
Bəlkə şəfa tapa nağıllı kənddə...
Doğma yurd dərdindən dəliyə dönən
Xoşbəxt olacaqmı “Ağıllı kənd”də?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bu da bir sınaqdı, nə küs, nə inci,
El gözündən düşən boy ata bilmir...
Nə günə qalmışıq, zəfər sevinci
Qara bəxtimizi oyada bilmir...

Nuru azalsa da, göz o göz deyil; –
Halal yurd yerimiz sonalanıbdır.
Təkcə həyatımız, evimiz deyil
İndi səbrimiz də minalanıbdır...

Divanə Məcnun tək mən də dəliyəm,
Öz doğma Leylimi könlüm haraylar...
Hələ görməmişəm xoşbəxt eləyə
Qəlbi viranəni abad saraylar...

Onu cəlb etmədi nurlu səhərlər, –
Həmişə könlümdə qəm yuva qurdu...
Cavanlara qalsın abad şəhərlər,
Bizə çox görməyin xaraba yurdu...

20.02.2021

ƏN BÖYÜK QƏHRƏMAN

Torpaq uğrunda döyüşən
igidlərimizin heç biri
orden, medal
təmənnasında olmayıb.
Ancaq döyüşlərdə
şücaət göstərən
bircə nəfər də
ordensiz, medalsız qalmayıb...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Qəhrəmanlıq –
insanların içində
babalardan yadigar qalan
qeyrət közündü, –
Qəhrəimanlıq –
bu xalqın taleyinə yazılıb...
Ən böyük qəhrəman isə
Vətən torpağının özündü, –
Sinəsindən ən dəyərli
ordenlər, medallar kimi
şəhid məzarları asılıb...

04.03.2021

**O DAĞLAR, DƏRƏLƏR
GÖZLƏYİR MƏNİ**

Şirin xatirələr mənə əl edir,
Uzaqda qalmışam tənha ada tək.
Bizim Daşlıdərə uzanıb gedir
Əyinin altından Bərgüşadadək...

Bir vaxt bu dərənin hər yamacında
Bostan yerlərimiz sıralanardı...
Hərə öz işində, öz amacında,
Xatirə bostanı uralanardı...

Kimi qınayıram, axı mən kimi?
Günahkar özüməm, yurd unudulub.
Gözümüz üstündən çəkilən kimi
Pəyhan bulağının gözü tutulub...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qarağac bulağı qalib pis gündə,
Vida söyləyibdir öz həyatına.
Doğma üz görməyib yerin üstündə,
Qayıdıb gedibdir yerin altına...

Mənimçün darıxıb Qısrıq bulağı
Gözümü yuman tək girir yuxuma...
Gecə səhərəcən çağlayır, axır,
Sərinlik gətirir təşnə ruhuma!

Çıxıb bağlığından dərədəki bağ,
Daha mal-davar da mağala gəlmir.
Ağsuyun köksünə çəkilibdi dağ,
Bu nə müsibətdi? –
Ağıla gəlmir...

Bulağa çevrilir gözlərimdə yaş,
Qısrıqdan su içən köksüm dənizdir.
Bu doğma məkanda hər qaya, hər daş
Ruhumu titrədir, mənə əzizdir...

Hicran alovunda oda qalandım,
Yara var, köksümdə yaralar kimi?
Dünyada çox yeri gəzib dolandım,
Gözəl yer tapmadım buralar kimi...

Ötən xatirələr səsləyir məni,
Zaman işindədir, gəlib vaxt-vədə...
O dağlar, dərələr gözləyir məni, –
Yollar əvvəl-axır dönür məbədə...

05.03.2021

SEVGİ NƏĞMƏLƏRİ

Allah nazil eləyibdir bizim üçün “Quran”ı,
Xoşbəxt olsun qəlbimizdə sevgi taxtı quranı!

Saçlarıma ağ düşsə də, içim çiçəkli yazdır,
Əsər etməz ürəyimə qışın qarı-boranı...

Qaranlıqda qalan ürək axı necə unutsun
Bir ay kimi şəfəq saçıb başı üstə duranı?!

Ömrümüzə bəzək olsun, vəfa, ilqar, sədaqət,
İncitməyək qəlbi hər an qəlbimizlə vuranı...

İman nuru məlhəm olar ən sağalmaz yaraya,
Sevgimizlə abad edək ruhu, qəlbi viranı...

Biz qonağıq bu dünyada unutmayaq heç zaman,
Qoymayaq ki, hədər getsin ömrümüzün bir anı...

05.12.2019

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Sənsizəm, ayrılığından ürəyim qana dönüb,
Soyuyub isti ocaq, ev yenə zindana dönüb...

Gözlərindən oxudum sevgini, əsdi ürəyim,
Yetmiş haqlayan aşıq cavan oğlana dönüb?!

Kül sənə başına, Vahid, nə günə qaldı sənət,
Bir qəzəl yox oxuyum, ölkə qəzəlxana dönüb...

Düz kimi düz sözünü qəlbi sınıqlar sevməz,
Sevgidən parçalanıb, öz ürəyim qana dönüb...

Sözlərindən üşüyən gül qısılib kol dibinə,
Xətrinə dəydiyinin boynu yenə yana dönüb...

Tək onun xətrinə sevdim qəzəli, çarəm yox,
Yusifovlu deyəsən, ayrı bir insana dönüb...

01.12.2019

Möhtacam yaxşı bilirsən ki, özün mən köməyə,
Yanıma üzmək üçün tez yüyürüb min gəmiyə...

Həsretin çarmıxa çəkmiş məni, sənsiz ölürəm,
Kaş ki, sevda qatarın yolda durub, ləngiməyə...

Belə tünd eşq şərabi bil, bizi rüsvay edəcək,
Bu qədər mübtəlasan, aludəsən sən ki, meyə...

Rafiq Yusifoğlu. Zəfər dastanı

Dəli könlüm arabir köksümə meydan oxuyur,
Çırpınır quş kimi hərdən uçacaq canki göyə...

Baxışından canıma fasiləsiz qor ələnir,
Qoyma sevda odunu zərrə qədər səngiməyə.

Şairin dərmanını özgə ilə göndərmə,
Qovrulur həsrət odunda gəl özün sən köməyə!

28.08.2020

Sevgilim, mən nə qədər səndən əgər olsam uzaq,
Qəlbinə eşq odu düşsə, iticək qüssə-sazaq...

Eşqimin güllərini soldura bilməz şaxta,
Gecə qəlbim kimi köz-köz alışan göylərə bax!

Zülməti qoymayacaq bir daha gəlsin yaxına,
Dəli sevda həmişə qəlbimizə nur saçacaq...

Bilirəm qorxudur hərdən səni həsrət sazağı,
Saçımın rənginə baxma, ürəyim – qaynar ocaq...

Külün altında qalan söz közə dönmüş elə bil,
Bilmirəm sevdalı könlün nə zaman dil açacaq?

Sevgidən qönçə tutub, bir himə bənddir baxışım,
Yusifoglu sənə baxsa, ürəyin gül açacaq...

2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ayrılıq körpüləri uçub sevgi selindən,
Hava yenə coşdurub şairin ilhamını,
Nə yaxşı ki, kükrəyən dənizin sahilindən
Dalğa qovub hamını, külək qovub hamını...

Mənə qanad veribdir əsən həsrət küləyi,
Elə bil ki, dənizin üstündə uçan quşam...
Şükür sənə, İlahi, qəlbimdə eşq kükrəyir,
Xəzərin sahilində mən də dalğa olmuşam ...

Sanmayın ki, tənhayam içimdə qasırğa var,
Səhər-səhər köksümdən boylanır eşq günəşi.
Adam yoxdu, qəlbimdə kükrəyən qasırğalar
Xəzərin qoynundakı dalğalarla sevişir...

07.09.2020

Nəfəsinlə həyat verdin
öləziyən közümə,
Möcüzədir, çiçək bitir
sinəsində daşın da...
Gözlərimin qapısını
bağlasam da üzünə,
Gülüm,
keçib əyləşmişən
ürəyimin başında...

02.12.2019

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Dilində “sevirəm” sözünə dönüm,
Yanar ocağının közünə dönüm!
Təbəssüm şəfəqi səpir üstümə,
Sənin gözlərinin gözünə dönüm!

22.04.2020

**ÜRƏYİM MÖHTACDI
YAZ HAVASINA**

Sən mənə baxanda ürəyim gülür,
Məhəbbət közərdir qara gözünü...
Sən soyuq olanda eşq günəşinin
Həsərət buludları örtür üzünü...

Sən soyuq olanda kirpiklərində
Qaynar göz yaşları buza çevrilir.
Titrək dodaqlardan qopan “yox” sözü,
Yarama səpilən duza çevrilir...

Sən soyuq olanda qızmar yay günü
Elə bil qış gəlir, soyuqlar düşür.
Sən soyuq olanda sevgi gülümün
Zərif ləcəyinə soyuq qar düşür...

Sevdalı ürəyin bülbülə dönsün,
Qoşulsun qəlbimin xoş avazına...
Gəl, qarssın üzümü qaynar nəfəsin,
Ürəyim möhtacdı yaz havasına...

26.03.2020

**YAZ ELÇİ GÖNDƏRİB
MƏNİM QIŞIMA**

Ürəyin işinə heç vaxt qarışma,
Qoy özü boşalsın, qoy özü dolsun!
Yaşın bu çağında səni qarşıma
Çıxaran Tanrıya şükürlər olsun!

Nə qədər mən qalım qulağı səsdə?
Nə qədər həsrətlə döyünsün ürək?
Qəlbim köklənsə də, muğamat üstə,
Onu oyatmağa zəngulə gərək!

Sarı yarpağımı döndər yaşıla,
Günəşi qıymırsan, ay göndər ona!
Sevgi buludumu qoyma boşala,
Həsrət buxarından pay göndər ona!

Dönüb qığılıcıma şair nəzəri,
Sənin də gözündə şimşəklər çaxır.
Nəfəsim dəydikcə, üzün közərir,
Bircə himə bənddir sevgi ocağı...

Ay Allah, bu nəydi gəldi başıma? –
Saçlar bozaranda ocaq külü tək,
Yaz elçi göndərib mənim qışıma,
Həsrətim qar deşir novruzgülü tək...

10.05.2020

SEVGİ YAĞIŞLARI GƏRƏKDİR BİZƏ

*“Sevgi fəslinin yağışı” şeirimi oxuyan
bir xanım belə yazıb: “Bu sevgi yağışınızı
hər fəsildə yağdırın”...*

Dediyin sözləri necə unudum? –
Sevgisiz taleyə bəxt demərəm mən.
Gözlərin bir topa həsrət buludu,
Eşqinlə xoşbəxtəm, bəxtəvərəm mən...

Başımın üstündən bu vaxta qədər
Həsrət buludları əskik olmayıb...
Tanrı bəxşişidi bu bəxt, bu qədər,
Heç zaman qəlbimin gülü solmayıb.

Mizraba dönməsə həsrət yelləri,
Buluddan bir damla yağdıra bilməz...
Köksümdə çağlayan sevgi selləri
Kükürsə, önündə dağ dura bilməz.

Sənin könül sazın gərək köklənə,
Yağışdan nəf gəlsə, təşnəyə gələr...
Çağırısan, çevrilib dəli köhlənə,
Həsrətim kişnəyə-kişnəyə gələr...

Qəlbindən nə keçir utanma, istə,
Qıymaram ələmə ürəyinə çən.
Yağışa çevrilsəm sinənin üstdə,
Hoparam köksündən iliyinəcən...

Sevinc yaşlarıyla ömrümü bəzə, –
Axıb şərab olsun eşq badəsində...
Sevgi yağışları gərəkdir bizə
Ömrün hər fəslində, hər vədəsində...

25.04.2020

QIŞDA YAZ NƏĞMƏSİ

Aldanma səraba, öndə qış durub,
Qovur bir-birini saatlar, anlar...
Yazıq quşları da hava çaşdırıb,
Qışda yaz nəğməsi oxuyur onlar...

Yaşıl libasını geyir yamaclar,
Günəş öz yolundan qışı saxlayıb.
Ağ qarın üzünə həsrət ağaclar
Bəyaz çiçəklərdən örpək bağlayıb...

Bir gözəl süslənir mənim qarışında,
Sevdalı köksümdə eşq yuvası var...
Qışı hiss etmirəm ömrün qışında,
Mənim də içimdə yaz havası var...

Öpüb qoxlayıram ağ çiçəkləri,
Yaz meydan oxuyur fağır qəlbimə.
Başımda oynayır eşq şimşəkləri,
Sevgi yağışları yağır qəlbimə...

22.02.2020

SEVGİ YAĞIŞINDAN MƏNİ QORUMA

Hər gəldi-gedərə könlünü vermə,
Bir eşq ocağı çat mənim qoruma!
Titrək qanadını üstümə gərmə,
Sevgi yağışından məni qoruma!

Tutmaram heç nəyə tay camalını,
Görəndə utanır Ay camalını,
Gözlərim gəzəndə ay camalını,
Həsrət buludları girir arama...

Yanında solğundur gül-çiçək sənin,
Bu əllər sənindir, bu ürək sənin.
Qədrini kim bilər mənim tək sənin? –
Özünə ayrı bir simsar arama...

Bir gün mən də gələm “dərsinə” gərək,
Divanə şairə tər sinə gərək...
Mən tək divanəyə dərzi nə gərək? –
Dərd özü don biçir könül yarama...

Təmiz ad heç zaman götürməz yamaq,
Bədxahlar qarşında olublar yumaq,
Bu yaşda kimdənsə sədəqə ummaq
Harama yaraşır, mənim harama?

Qədrimi dərdimdən ölənlər bilir,
Məni ziyarətə gələnlər bilir,
Nələyə qadirəm, bilənlər bilir,
Qoymaram qarışsın halal harama!

28.04.2020

SEVGİ ÇİÇƏKLƏRİ

Dünyada nə var ki, sevgi gücündə?
Onun sayəsində boy ata bildim!
Uzaqdan-uzağa sənin içində
Sevgi həyəcanı oyada bildim...

Axır ki, tanıdın xalisi, qəlpi,
Qara gözlərində yaş muncuqladı.
Sevgi nəsimiyə titrədi qəlbin,
İçində arzular tumurcuqladı...

İçib arzularla dolu bədəni,
Gəldin həsrətimə qənim olmağa...
Elə bil hazırmış ruhun, bədənin
Təpədən dırnağa mənim olmağa...

Bir anda çevrildin xoşbəxt qadına,
Ümidin gecikmiş sevginə imiş...
Tamarzı qalmışdın eşqin dadına,
İlk dəfə duydu ki, sevgi nə imiş...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Həsrətlə açıldı şümşad qolların,
Səni tilsimləyən şirin söz oldu...
Kömürə bənzəyən qara xalların
Qaynar nəfəsimlə qızıl köz oldu...

Haraya çağırdın sən ulduzları
Göylər də baş əydi eşqin önündə...
İçində əridi həsrət buzları,
Sevgi çiçəkləri açdı sinəndə...

17.12.2019

RÜBAİ ÇƏLƏNGİ

İkimiz necə bır araya gəldik?
Sən demiş, gör hardan haraya gəldik!
Mürgülü duyğular üsyan elədi,
Biz nalə eşidib, haraya gəldik...

Qəlbini yaxmazmı həsrət atəşi?
Söndürə bilərmı yağış günəşi?
Ruhunu qızdırı biləcəyəmmi? –
Sən küskün bənövşə, mən qış günəşi...

Sevgilər qəlbimi edib xaraba,
Aldanma ilğıma, uyma səraba!
Sənin sevilməli vaxtındı hələ,
Mənimsə günəşim enir qüruba...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Sevgi baxmasa da, qoca-cavana,
Könül vermək olmur ruhu yavana...
Gözümdən axsa da həsrət selləri,
Necə su ələyim isti yuvana?

Adamın sözünə baxmır ki, ürək,
Məni əsir etdin, ay qəlbi kövrək!
Qurduqsa bir gizli sevgi yuvası,
Onu bədnəzərdən qoruyaq gərək!

Dodağım çatarmı o bal dodağa?
Sevdaı ürayim sənə sadağa!
Qəlbimiz sevgiyə döyünsə əgər,
Bizə neyləyəcək qoruq-qadağa?

Baxma qanlı-qanlı sən öz ovçuna,
Kim nə deyir desin, deyil borcuma!
Ürayim bir sarı yarpaqmış sanki,
Nəfəsin dəyən tək düşdü ovcuna...

15.12.2019

Olmadın həsrətə qənim, sən, gülüm!
Pozdun dincliyimi mənim sən, gülüm.
Söylə, aramızdan nə külək əsdi? –
Bir zaman deyirdin mənimsən, gülüm!

SƏNİNDİ

Təzə bir gül açıb sevgi bağında,
Gülən göz mənimdi, buta sənindi.
Taleyin əlləri əsir yaxanda,
Qıyma sən onları yada, sənindi.

Təslim olarammı hər qilü-qala? –
Mənim pak ürəyim alınmaz qala!
Qıyma ki, uzanıb havada qala, –
O əl ya özgənin, ya da sənindi...

Elə düşünmə ki, şair qocalıb,
Sevib-sevilməyə yoxdu macalı.
Dəryanın qoynunda bir dağ ucalıb,
Dalğalar mənimdi, ada sənindi.

Buludlar örtməsin günəş üzünü,
Yağışla doldurma qara gözüünü,
Seçim qarşısında qoyma özünü,
Onlar da sənindi, bu da sənindi...

Gah bumbuz olursan, gah da istisən,
Dili dualısan, namaz üstəsən,
İstəsən çırpı at,
söndür istəsən,
Ocaq da sənindi,
su da sənindi...

12.05.2020

İKİ OD ARASINDA

“Əlvida” deməyə çətin dil dönə,
İnsan qədərindən mümkünmü qaça?!
Qorxmursanmı şeytan sevgi cildinə
Girib başımıza oyunlar açə?!

Qalmısan sən iki od arasında,
Ağlına gəlməyən başına gəlir...
Soyuq kül altında od arasan da,
Qəlbi kövrəkliyin xoşuma gəlir...

Ayrılıq qorxusu hopub qanıma,
Əzəldən şərikəm sənin ağrına.
Coşub çağlayanda məni qınama, –
Eşq seli sığışmır dostluq arxına...

Kimə eləyəsən axı gileyi? –
Çəkilib getsə də bir gün o duman,
Həsərət tüstüləri tutacaq göyü
Ürəyin alışsa mənim oduma...

Sətəlcəm istəyin sınıb quluncu,
Bu sevgi yaraşır mənim harama?
Aramıza düşən vicdan qılıncı
Qoyarmı qarışsın halal harama?

Həsərin əlinə keçibdir yaxam,
Nə qədər gizlicə göynəyim, Allah?
“Dostluq” buzlarının altında axan
Sevgi çaylarıyla neyləyim, Allah?!

12.05.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qürur күndə olub ayaqlarında,
Sən qoyub qaçmışdın tələdə məni.
Geri qayıtmağa üzün yoxsa da,
Unuda bilmirsən hələ də məni...

Hicran iynə olub qəlbimi deşdi,
Sən Əsli, həsrətin qara keşişdi,
Özüm də bilmirəm bu necə işdi,
Sevir ağıllı da, dəli də məni!

Sevdalı köksümdə bir ocaq çatdın,
Arzular kösövdü, ümid çat-çatdı.
Şehli çiçəkləri üstümə atdın,
İndi qısqanırsan gülə də məni...

İtirdim tacımı, şahlıq taxtımı,
Ağac etmək olmaz quru taxtanı,
Sevgində elə bir güc nə axtarır,
Yetim quzu kimi mələdə məni?!

Yarışma qolumdan, yolumdan çəkil,
Qəddimi əyibdir ayrılıq yükü,
Qəlbim eşq oduna elə yanıb ki,
Çətin ki, həsrətin kül edə məni...

09.04.2020

AZ OXU SƏN MƏNİM ŞEİRLƏRİMİ

*Dünən yazdığınız şeir məni çox düşündürdü.
Cox gözəl, çox məntiqli, incə ruhlu bir seirdir.
Bəyənmişəm... Qəlbinizin və ruhunuzun nə qədər
gözəl, incə olduğunu bir daha duydum. Fikrinizi,
nə demək istədiyinizi bildim... Sizi bir dost kimi çox
istəyirəm. Seirdə yazdığınız kimi sizi qarşıma
cixaran Tanrıya şükür edirəm...*

Bir məktubdan

Bu qədər əzaba mən necə dözüm? –
Min şükür Tanrının verdiyi paya!
Nə gecəm gecədir, nə də gündüzüm,
Qəlbim əsir olub günəşə, aya...

Ürəyim od alıb həsrət közündən,
Nədən qorxuramsa, başıma gəlir.
Çəmən çiçəyinin nəmli gözündən
Diz çöküb şəh öpmək xoşuma gəlir.

Havada uçuşan xəzəl görəndə,
İçimə sehrlı yağışlar yağır.
Gözlərim nur saçır gözəl görəndə,
Dumanlı başımda şimşəklər çaxır...

Ağaran yelkənim möhtacdı yelə,
Sevda dənizində üzən gəmiyəm...
Məcnun tək vurğunam səhraya, çölə,
Eşq odunda yanan Kərəm kimiyəm...

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Xilas et bu qorxunc yaradan məni,
Sənsiz ürəyimə qaranlıq çökür.
Kim bilir bəlkə də Yaradan məni
Sevgi əzabıyla sınağa çəkir?

Ani təbəssümlə həsrət ərimir,
Mənim sevənlərə ərzi-halım var.
Az oxu sən mənim şeirlərimi,
Sevgiyə yoluxmaq ehtimalın var...

14.05.2020

**HƏSRƏT
CƏZİRƏSİNDƏ**

Sevda okeanında
qərq oluram, ay haray,
Dadıma çatan yoxdu
bulud kimi dolmuşam...
Vurub eşq dalğaları
məni atıbdır bura, –
Həsrət cəzirəsində
indi tənha qalmışam...

28.08.2020

Xiffət qəlb göynədir, könül dağıdır,
Dərdini, ağrını duyana danış!
Sahib olmadığın könül dağıdır,
Sahib olduğunu sevməyə çalış!

2020

**SEVGİ DƏNİZİMİN
TƏZƏ DALĞASI**

Görən nə sə varmı sevgi gücündə? –
Deyəsən batacam yenə günaha.
Fırtına oyatdın yenə içimdə,
Mən heç nə düşünə bilmirəm daha...

Gözlərin nə yaman həsrətlə baxır?
Yenə də toxundun sən sarı simə...
Başımın üstündə şimşəklər çaxır,
Sevgi yağışları yağır qəlbimə...

Həsrətəm saçının gözəl iyinə,
Mənim içimdədir bu dəniz indi...
Gözəllik qatmışan gözəlliyinə, –
Ayrı biçimdədir bu dəniz indi...

Könlümün hökmünə ol maram asi,
Demə şair qəlbi sanki qayadır.
Sevgi dənizimin təzə dalğası
Sinəmin üstünə gəlib, qayıdır...

Zərifdir, qonçədir bu sevgi hələ,
O gözəl gəlməsin gözə, İlahi.
Qəlbimə saldığın bu sevgi ilə,
Xaraba könlümü bəzə, İlahi!

16.07.2020

**KİM NƏDƏN
QORXURSA**

Onsuz da düz çıxır qəlbimə daman,
Utanıb, istəmə üzr, sən, gülüm!
Görmürəm sahilə gəzdiyın zaman
Sevgi dənizində üzürsən, gülüm?!

Yanağın rəng alıb həsrət odundan,
Uzaq üfüqlərə baxır gözlərin.
Otən arzuların külü altından
Arabir işarır sevgi közləri...

Layiq olana ver eşqin tacını!
Qəlbi alışana nə demək olar?
Ürəyin məhəbbət ehtiyacını
Özün de, nə ilə ödəmək olar?

Sevgisiz həyatın ləzzəti hanı? –
Sən niyə hər şeyi dərd eləyirsən?
İçindən boylanan dəli sevdanı
“Dostluq” kəlməsiylə pərdələyirsən...

İmdad diləyirsən əsən küləkdən,
Təmiz dağ havası xoşuna gəlir...
Yamanca qorxursan məni sevməkdən, –
Kim nədən qorxursa başına gəlir!

11.08.2020

**QƏM NURUNU
ƏSİRGƏMƏ**

Uçuşur qara buludlar,
sanki göydə əsir qəmər,
Həsrət gözlərim yol çəkir,
qəlbin olub əsir qəmə...
Təbəssümün biçməsə də,
həsrətimin buludunu,
Məndən sevgi əzabını,
qəm nurunu əsirgəmə!

22.04.2020

Yerimizi verən yoxdu –
əvəzimiz gedib, gəlir.
Arabir düşsək də ruhdan,
həvəsimiz gedib, gəlir...
Nə qədər qoca olsaq da,
biz dəyərlik min cavana,
Şükür, hələ yaşayırıq,
nəfəsimiz gedib-gəlir...

13.05.2020

Bax qəlbimə düşən çata,
Eşq qəlbimdə ocaq çatar.
Sənin o ay yanağına,
Dodaqlarım çətin çata!

**QORU,
SAFLIĞINI QORU**

Nəzmiyyə üçün

Haqsızlıq görüb hıçqırma, –
dünya dəyməz göz yaşına!
İçində yaz havası get
ömrün boranlı qışına!
Onsuz da öz işindədi
it xılı, çaqqal sürüsü, –
Hər hürənə bir daş atsan,
çatmazsan mənzil başına!

Zülmətləri əridəcək
qəlbindəki iman nuru!
Qoyma zərrəcə azala
ömür ocağının qoru!
Ən zərif çiçəklər belə
ən sərt qayaları deşir,
İçin duru, çölün duru,
qoru, saflığını qoru!

04.03.2021

YOL VƏ CİĞİR

Yüz yerə əyilsəm də,
Yenə yola çıxıram...
Sən yolsan,
Mən çığıram...

SEVGI KÖRPÜSÜ VƏ HƏSRƏT SELLƏRİ

Bir zamanlar sanırdım ki,
sel gücü var sevgimizdə,
Bir zamanlar deyirdin ki,
gələcəyəm, çağır məni!
Bir “yaxası dar köynək”də
xoşbəxt idik ikimiz də,
İndi təkəm, bu gen dünya
məngənə tək sıxır məni...

Zirvələr yolun sonuymuş,
niyə qalxdıq uca dağa? –
Dünyanı dərk eləyəndə
ürəyim fəğan qopardı.
Həyat bizi məhkum etdi
bir əbədi ayrılığa,
Bizim sevgi körpümüzü
həsrət selləri apardı...

26.05.2020

Baxışlar danışanda
söyləməyə söz qalmır.
Kim deyir ki, ürəkdə
hər sevgidən iz qalmır?
Gələcək taleyimiz
alnımıza yazılıb,
Heç nə səbəbsiz deyil,
heç nə əvəzsiz qalmır...

Sevda dolu gözlərində
Mən həmişə təzə-tərəm,
Əlim də çatmır çəmənə,
Sənə layiq çiçək dərəm...
İllər, aylar atıb məni
Zamanın köhlən döşünə,
Qayğılar hey qovur məni,
İmkan vermir nəfəs dərəm...

13.03.2020

**QƏLBİMDƏ
EŞQ TAXTI
QURANLAR**

–Necəsən, əzizim?
–Soranlar sağ olsun!
Qəlbimdə eşq taxtı
Quranlar sağ olsun!

Bu həyat yolunda
nə qədər sınaq var,
Çox gözəl bilir ki,
ürəyi sınıqlar
Yaxşını yamandan
ayırır sınaqlar, –
Həmişə yanımda
duranlar sağ olsun!

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Çox zaman bədgüman
olsam da özümdən,
Neçə qəlb od alıb
işaran közümdən,
Bənövşə baxışlar
qaçarmı gözümdən? –
Həsrətdən boynunu
buranlar sağ olsun...

Çox düşdüm həyatda
yoxuşa, yenişə,
Ürəyim can atır
ulduza, günəşə,

Ovxarlı saxlayıb
ruhumu həmişə, –
Tufanlar sağ olsun,
boranlar sağ olsun!

...Yenə də sahilədən
əl-ayaq yığışib,
Vecimə almıram
küləyi, yağışı,..
Elə bil soruşur
sevdalı baxışın:
–Necəsən, əzizim?
–Soranlar sağ olsun!
Qəlbimdə eşq taxtı
Quranlar sağ olsun!

07.11.2019

HƏSRƏT ODU

Həsərət küləyi içimdə
Közərdir qara kömürü...
Xiffət sevdal ürəyi,
Pas məhv eləyir dəmiri.

Sən bilməsən də, el bilir
Mənim kökümü – əslimi.
Dönmüşəm Yanıq Kərəmə,
Odum göynədir Əslimi.

Baş götürüb həyatımdan
Sən getməkmi istəyirsən?
İçimdəki eşq odunu
Səngitməkmi istəyirsən?

Hicran yeli külümüzü
Havalara sovuracaq...
Harda olsaq içimizi
Həsərət odu qovuracaq...

18.07.2020

Aldı deyəsən ayrılıq
Əfsanəmi məndən,
Mənmi soyudum,
bilmirəm,
Əfsanəmi məndən?

HƏSRƏT CIĞIRLARI

–Neçə yol eşq oduna
Alışmışıq, sönmüşük.
Görüşə də bilmirik,
Aya, günə dönmüşük.

–Bəbəklərin od saçır,
Bəbəklərim od saçır...
Həsərət cığırılarıyla
Baxşılar gizli qaçır...

–Sanki qıl körpüsüdür
Vüsala gedən o yol...
Qaynar qır qazanında
Qovrulmağa hazır ol.

–Göynədir içimizi
Onsuz da eşq əzabı...
Sevənləri qorxutmaz
Tanrının haqq-hesabı...

–Həsərin qəm yükünü
Təkcə daşımaq olmur.
Ayrı göynəmək olur,
Ayrı yaşmaq olmur...

30.04.2020

İLHAM PƏRİSİ

Köksümdə ulduz yanır,
Bir aləmdə bu gecə!
Yenə ilham pərisi
Qonaq gəlib gizlicə...

O, mənə İlahinin
Göndərdiyi mələkdi...
Nəfəsi eşq dağından
Əsən sərin küləkdi...

Qələmimin ucunda
Sözlər puçur-puçurdu...
Şairi xoşbəxt edib,
Bir ilahi pıçıltı...

24.04.2020

“ÖZÜNƏ BAX” DEYƏN GÖZƏL

Tez-tez mənə yazırsan ki,
Sən yaxşı bax, özünə!
Necə əməl eləməyim
Axı sənin sözünə?

“Özünə bax” deyən gözəl,
Dərdimdən çox üzülmə.
Əzab çəkmək yaraşarmı
Mənim qara gözlümə?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Nə vaxtdandır baxışlarım
Tamarzıdı üzünə!
Sən yoxsansa, kim su səpsin
Həsrrətimin közünə?

Yanıma gəl, gözlərini
Həsrrət qoyma gözümə!
Mən onların aynasında
Hər gün baxım özümə...

17.04.2020

**ŞAIR VƏ
HEYKƏL QIZ**

Şair, çoxdandır mənə
“Sevginamə” yazırsan. –
Ayağımın altını
Qələminlə qazırsan.

Elə bil yavaş-yavaş
Dizlərimə hey gəlir.
Belə getsə, uçacaq
Mənim vüqar heykəlim...

Əlim gəlmir su səpəm
Bu sevgi ocağına...
Qollarını geniş aç,
Gəlirəm qucağına...

22.04.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Xəyanət hörən divarı,
Məhəbbət çətin suvaya...
Yalvarış, axan göz yaşı
Dönməz dərmana – davaya.

Oxşamır tilsim sınana,
Yad mizraba sim inanar?
Daha sənə kim inanar
Sözü sovursan havaya?...

Quruyan çiçək boy atmır,
Güvənsiz həyat həyatmı?
Quş quşdu, o da qayıtmır
Yad nəfəs dəyən yuvaya...

13.06.2020

Heç özümüz də bilmirik,
Öndə bizi nə gözləyir..
Elə söz var adam onu
Özü özündən gizləyir...

Həqiqətdən qorxan üçün
Həyatda hər şey rəmzidi...
Ağ gül dostluq, sarı həsrət,
Qırmızı sevgi rəmzidi...

Ürək daim şafəq saçır,
Nərgiz solur, lalə solur.
Mənə ağ gül göndərənin,
Yanaqları lalə olur...

14.06.2020

ZAMANIN YANAN KÖRPÜLƏRİ

Bir zaman natəmiz adamlar
təmiz sevgimizi
gözə gətirdi...
İllərin, ayların
ayrılığından sonra
tale yenə də bizi
üz-üzə, göz-gözə gətirdi...
İkimiz də yaxşı bilirik ki,
sevdiyin adamdan
ayrı yaşamaq
ömür-gün deyil...
Ancaq istəsək də,
istəməsək də,
o illərə yenidən dönmək
mümkün deyil...
Sənin yeniyyətməliyini,
mənim gəncliyim
Zamanın yanan körpülərinin
o üzündə qalıb...
Ancaq o günlərin,
o illərin arxasında

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

qürub edən sevgimizin
son şəfəqləri
hələ də sənin üzündə,
gözündə qalıb...

17.11.2019

MÜDRİK GÖZƏLLİK

Ömrün də
çiçəklənən bağı var,
Onun ən dadlı
meyvələrini isə
yalnız bəsirət gözü
açıq olanlar dərə bilər.
Gözəlliyin də kamillik,
müdriklik çağı var,
onu yalnız
müdrik gözlər
görə bilər...

05.05.2020

Sevgi tutmur xəbisliklə,
Düşüncəsi naqisliklə!
Alnınıza yazılıbdır
sevgisizlik! –
Vallah deyil,
Billah deyil
sevgi sizlik!

03.01.2020

**SƏN, MƏN,
SAHİL VƏ
SÜBH GÜNƏŞİ**

Sübh çağı
ləpədöyəndə gəzirsən,
Elə bilirsən ki,
hər şeyə,
hər şeyə qadirsən...
Kölgən səndən
qabağa düşüb,
onun arxasınca
harasa gedirsən...
Baxanda aydınca
görünür ki,
sevgi əzabları sənə
dağ çəkib...
Sən həsrətindən
yanan günəşə
arxa çevirdiyindən,
üzünə həsrət kölgəsi çöküb...
Mən sənə baxa-baxa
xəyali sevgi gərdəyimizi
bəzəyirəm...
Mən səni
şəfəq qollarımla
arxadan qucaqlayan
günəşə bənzəyirəm...

11.08.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Qatarından ayrı düşən
durna kimi uçuram
həsrət buludlarını
yara-yara,
İçimdəki qəm karvanını
gecikmiş təbəssüm alayı da
ləngidə bilmir...
O qədər dərin ki,
qəlbimə vurduğun yara, –
bütün dərdlərin dərmanı
zaman belə
ağrılarımı
səngidə bilmir...

01.03.2020

Üç-dörd aydan sonra
yadına düşmüşəm,
mənə yazırsan ki,
günaydın!
Eşq günəşi
Həsrət buludunun
arxasında
görünməz olubsa,
necə olsun
gün aydın?!

07.04.2020

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Hələ əlim əlinə çatmasa da,
Bilirəm ki, çox yaxındasan.
Qəlbinin nəyə
ehtiyacı olduğunu
indi daha yaxşı bilirsən, –
Sən öz gözəlliyinin
müdrüklük çağındasan...

12.05.2020

Sən dönməz idin,
sevgi yolundan
niyə döndün?
Həsrət sazağında üşüyən
nanəyə döndün...
Tanrı yaradan sevginin
əfsanəsi bitməz,
Əfsanə sanıb eşqimi,
əfsanəyə döndün?!

13.06.2020

Sevgi nəğməsi
çalmaq istəyirsənsə,
Özünə simsar
bil simi...
Elə et ki,
heç zaman qırılmasın
sevginin tilsimi...
Yoxsa adicə bir dəmirə dönər

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

əlindəki açar...
Sehrli bir qəlbiin kilidini
çətin açar...

26.06.2020

Heç kəs
gözəgörünməz düşmənlə
döyüşə bilmir...
Heç kəs öz xislətini
dəyişə bilmir;
Yaxşı yaxşılığını eləyir,
Yaman yamanlığını...
Göz ovsundu deyirlər, –
Gözlərimi görən
ilanlar belə
unudur ilanlığını...

06.08.2020

Qəlbimi duyan tənha insanın
Yarı mənəm!
Yalnız ikimizin gözünə görünən
Həsrət dağlarının
qarı mənəm.
Sirrin etibarlı əldədir,
Narahat olma, -
Xatirələr səltənətinin
xəzinədarı mənəm...

31.12.2020

BU GÖZƏL DÜNYANI GÖR KİMLƏRƏ MİRAS ELƏDİK?

Bəsləyib biz nə qədər yarpağı atlas elədik,
Ağacı rəndələyib tar elədik, saz elədik.

Elə ki, dəydi tazənə qopuzun simlərinə,
Titrəyən telləri biz sehrli avaz elədik.

Sığınıb köksümüzə saz dilə gəldi, oxudu,
Dinləyən dərdlilərin əhvalını saz elədik.

Biz ilahi kəlamın sehrinə düşdük, böyüdük,
Neçə dilbilməz əlindən sözü xilas elədik...

İndi söz gülşəninə bir sürü quzğun dadanıb,
Dili söz tutmayı, tərif edib “as” elədik...

Turp əkirlər sənətin başına, bizsə susaraq
Neçə şairciyəzin keyfini taraz elədik...

Əfv edərmi görəsən dahilərin ruhu bizi? –
Bu sənət mülkünü gör kimlərə miras elədik?

09.09.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Görəsən mən nə zaman bülbülə mehman olacam?
Qarğa-quzğun səsinə gündəmi qalxan olacam?

Yanıram odsuz, aloysuz tez olun, çarə tapın,
Nə qədər tüstü olub göylərə qalxan olacam?

Qanına qəltan ediblər qəzəli, şeiri, sözü, –
Kükrəyib əvvəl-axır bir qana yüz qan alacam.

Nə qədər baltalayırısan, yenidən pöhrələnir,
Çevrilib əzrayla mən nə qədər can alacam?

Qanı rəiyyət qanıdı, yepyekədi iddəəsi
Söyləyir ki, bu sənət dünyasına xan olacam.

Düşmüşəm lap acığa, qafiyə toqquşdururam,
Deyəsən əvvəl-axır mən də “qəzəlخان” olacam...

07.09.2020

Nə yazı yaz oldu, nə qışdır qışı,
Ay Allah, gör kimə umud olmuşuq...
Dünyanın özünə qarışıb başı,
Hamımız, hamımız unudulmuşuq...

2020

ƏLİM QALIB ÜZÜMDƏ

Bülbüllər qəfəsdədi, qəribsəyib çöl-bayır,
Parklarda, meşələrdə qarğalar qarılıdayır...

Oğrular doğrulara tələ toru toxuyur,
Əxlaqsızlar əxlaqdan mühazirə oxuyur...

Baxanda sanırsan ki, çox mədəni adamdır,
“Çaqqal var gödən yırtır, qurdun adı beddamdır”.

Cəmdək şaqqalayanlar sudan quru çıxırlar,
Sümük dimdikləyənlər tutulmaqdan qorxurlar.

Qanımızı içirlər bu gənələr, zəlilər,
Döndərmək istəyirlər bu milləti zəlilə...

Ölkənin var-yoxunu talasa da tiranlar,
Kasıbların gözündə axtarırlar tir onlar...

Kül üfürə-üfürə özgələrin gözüne,
Özləri qızınırlar gur ocağın közüne...

Biz hara gediriksə qarşımızda dururlar,
Bütün əliəyriilər düzlükdən dəm vururlar...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Saza nifrət edənlər aşıqdan danışirlar,
Kölgəni yaradanlar işıqdan danışirlar...

Mat-məəttəl qalmışam, heç deyiləm özümdə,
Matım-qutum quruyub, əlim qalıb üzümdə...

26.05.2020

TƏRİF YAĞMURU

Bəzən istedadlı qələm sahiblərinin uğurlarını görməzliyə vuranlar elə cızmaqaraları tərifləyirlər ki, adamın lap matı-qutu quruyur... Hələ bu azmış kimi, istəyirlər ki, sən də onların tərif həmkarına çevriləsən...

Nəyinsə xətrinə xoş söz söyləmək
Həmişə gəlibdir arıma, qağa.
Tərif yağmuruna tutub nadanı,
Gör kimlər duz səpir yarama, qağa?!

Saray adlandırıb uçuq hinləri,
Sevdirmək istəyir bədbəxt kimləri?
Dəmir hövsələmin sarı simləri,
Çəkilib yamanca tarıma, qağa.

Qanqala gül deyib o, ömrü boyu,
Tükənib, qalmayıb üzünün suyu,
Axı su tökməklə dolarmı quyu?
Gör kim mizrab vurur tarıma, qağa?!

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Deyirəm: –Biz susaq,
gop elə sən də,
Qatmanı sarıyıb top eləsən də,
Dolmaz, yırtıq şarı ha püləsən də,
Bizi barmağına sarıma, qağa...

Gör kimdi nırx qoyan qara bazara?
İpəkçi çıxarar xara bazara!
Keşikçi nə gərək xarabazara? –
Dəyərsiz şeyləri qoruma, qağa.

Sən özün seçmişən bu güzəranı,
Yaxşıca bilirəm dərd-azarını,
Dəllalı olmusan söz bazarının,
Bu qədər ah çəkib, zarıma, qağa...

Sənət yollarında keçmişəm oddan,
Mənə söz atma ha, sən altdan-altdan,
Çırtmayla salaram “atlını” atdan,
Sən yaxşı bələdsən zoruma, qağa!

Oyunçu neyləsin, verə zər gərək,
Xalis üzük üçün xalis zər gərək,
Paslı dəmirləri qoca zərgərə
Təmiz qızıl kimi sırımıma, qağa...

İlhamım dönübdür Kürə, Araza,
Xəbisi sözümlün alovu qarsar.
İşığı çətin ki, sevə yarasa,
Pərvanələr gəlsin nuruma, qağa...

Sən sözdən abidə yapa bilməzsən,
Sənət köhlənini çapa bilməzsən,
Gündüz çıraqla da tapa bilməzsən,
Mənim kimisini arama, qağa!

26.04.2020

TƏRİF ÇİÇƏKLƏRİ, SƏNƏT GÜLLƏRİ

Cındırı xara tək bizə sıriyır, –
O özü nədi ki, zövqü nə ola?!
Tərif çox olanda ilham quruyur, –
Sənətkar təriflər fəvqündə olar!

Təzə şitil əkir köhnə bostana,
Nə qədər adamı o, dəng eləyir...
Çəkisi çox yüngül olan dostuna
Ucuz tərifini pərsəng eləyir...

Cıqqılı başını kola soxanın
Çöldə bədənindən yoxdu xəbəri...
Öz sözü olarmı “sözəbaxan”ın?
Çən örtə bilərmə nurlu səhəri?

Şirdən üstün tutur oğru çaqqalı,
Xəzəli təriflə süsləmək olmur.
Gözə kül üfürür, yanar saqqalı,
Cidanı çuvalda gizləmək olmur...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Hay-haray qaldırmaq işə yaramır,
Leysanın qədrini sel yaxşı bilir...
Halal tək soxsə da, gözə haramı,
Kimin kimliyini el yaxşı bilir...

Şeir-sənət yükü çox ağır olur,
Dağı öz yerindən qaldırmaq olmur.
“Tərif çiçəkləri” saralır, solur,
Sənət güllərini soldurmaq olmur...

26.01.2021

Nə özünə, nə bizə
vermə bu qədər əzab,
Səndən sənətkar olmaz,
get özünə sənət tap!
Ütülü kəlmələrin
yox zərrəcə kəsəri,
İynə deşib keçməsə,
ardınca gedərmə sap?!

Qulp qoymağa çalışma
mənim neştər sözümə,
İçin-için yanırım,
su ələmə közümə...
Xalq kimin kimliyini
yaxşı bilir, unutma,
Küllükdə ağna, ancaq
kül üfürmə gözümə!

03.11.2019

DUYGULAR MUZEYİ VƏ “ƏDƏBİ TƏNQİD”

Təzə nırx qoyanlar var
Köhnə söz bazarına.
Bu bədbəxt tutulubdur
Dərs vermək azarına...

Dildə işlənməsə də,
“Ədəbi tərif” sözü.
Onu əvəz eləyir
“Ədəbi tənqid” özü..

Bu sözlər dünyagörmüş
Şairin gileydi.
Hər əsər elə bil ki,
Duyğular muzeydi...

Bu muzeydə işləyən
Səriştəli gid yoxdu.
Ədəbi təhlil yoxsa,
Ədəbi tənqid yoxdu...

Bu hərif istəyir ki,
Bizi də hərifləyə. –
Nə tənqid edə bilir,
Nə də ki, tərifləyə...

21.12.2019

DƏYƏR VERİN YAXŞILARA

Zövqlərinə güvəndiyim, yaxşı nəşə yazacaqlarına ümid bəslədiyim qələm adamları “uşaq ədəbiyyatı” ilə bağlı bir cızmaqaranı o qədər müzakirə, tənqid elədilər ki, ürəyimdən bir ağrı qopdu. Acı-acı gülümsünüb düşündüm ki, əzizlərim, bunun səbəbkarı elə siz deyilsinizmi? Yaxşıya həmişə laqeyd olmasaydınız, dəyərlı, gərəklı poetik nümunələri bilərəkdənmi, bilməyəyəkdənmi görməzliyə vurmasaydınız belələri meydanı “boş görüb” “at oynatmaq” eşqinə düşərdilərmı?!

Veriblər ağız-ağıza,
Xor yaradıb cılız səslər. –
Yaxşıdan danışan yoxdu,
Dildə dastan olub pislər...

Şeir-sənət gülşənini
Başdan-başa basıb çayır...
Pisdən danışdığıın vaxtdan
Bir az da yaxşıya ayır...

İnsan peyğəmbər deyil ki,
O, məhkumdu səhv etməyə.
Dəyərmı heç zir-zibilə
Bu qədər vaxt sərf etməyə?

Qızıl buğda çöldə qalıb,
Həsərdı dəyirman una.
Biz isə hey su tökürük
Pislərin dəyirmanına...

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Gözəl sözə göz yumuruq,
Eybəcər sözdən danışıb.
Özümüz də pisləşirik
Bu qədər pisdən danışıb...

Niyə həmişə laqeydik
Sevgi dolu baxışlara?
Pisi yıxıb sürüyüncə,
Dəyər verək yaxşılara!

Həssas qəlb korluq çəkməzmi
Bir kəlmə xoş söz sarıdan? –
Versək onun dəyərini,
Pis özü çıxar sıradan...

Həsərət qəmli gözlərimdə
Dönüb kədər buluduna.
Boş qalan sənət meydanı
Qalar pisin umuduna...

23.08.2020

Sənət gülşənini çayırlar alıb,
Naşılar gözündə axı kiməm mən?
İlahi, gör sənət nə günə qalıb? –
Paslı məftil deyir: – Sarı siməm mən...

04.03.2021

Uğurlarımı görüb düşürlər haldan-hala,
Üzümə gülə-gülə mənə quyu qazırlar...
Zəhərə əl vururam, dönür şəkərə, bala,
Hara bir mıx vururam, ora papaq asırlar...

17.09.2020

DANIŞIR

Bu həpənd tısbağa tək arxası üstə atılıb,
Hönkürür, ah-vay edir yerdə zülümdən danışır.
Gecə-gündüz hamının tor toxuyardı başına,
İndi o, özgələrin fitnə-felindən danışır...

Dəyişib məssəbini bir sığala, bir tumara,
Vurulan iynə ilə yad qan axıbdır damara,
Ölkənin sərvətini qurban edibdir qumara,
İndi fəryad eləyir, Göyçə gölündən danışır.

Daşımın, torpağımın ehtiyacı var ağıya,
Millət uysun deyə meydan verilib lağlağıya,
Belə dostu olanın ehtiyacı yox yağıya,
Yurduunu yağmalayıb, indi elindən danışır...

İş düşəndə çətinə imdad umurlar xalqdan,
Elə arxa çevirən devriləcəkdir taxtdan,
Haqqı tapdaq eləyənlər söz açırlar haqdan,
Hamını dərdə salan dərdin əlindən danışır.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Çıxarıb başımıza ermənisoy külfətini,
Yadlara qurban edib öz elini, millətini,
Axıdıb “ofşor”a o, ölkəmizin sərvətini,
Söndürübdür ocağı, indi külündən danışır...

Millətin var-yoxunu həzm eləyib, doymurlar,
Kasıba, kimsəsizə bir çöpü də qıymırlar,
Quyruğu keçsə ələ, əfi olur məmurlar,
Hamısı bir-birinin zir-zibilindən danışır...

12.09.2020

Tülkü tülkülüyünü
Sübut eləyənəcən,
Dərisini soyurlar,
O, bu dünyadan köçür.
Oğru elə bağırır,
Doğru özündən gedir,
Həqiqətlər yalanın
Doğanağından keçir...

20.02.2020

Doğru doğruluğunu
sübut eləyənəcən,
Oğru onun qanını
sorur iliyinəcən...

2020

CANAVAR QAYDALARI

İnsanlar bir-birlərini
əvvəlki kimi sevə,
oxşaya bilmirlər,
bir-birlərini
didib-parçalamağa da
hazırdılar həтта...
İnsanlar daha insan kimi
yaşaya bilmirlər
Canavar qaydaları
hökm sürən həyatda...

13.04.2020

DİLBİLMƏZ

Üyüdüb tökürsən,
doymursan.
Heç nəyi, heç nəyi
duymursan.
Öyünüb deyirsən:
– Neçə dil bilirəm!
Qəlbədəki mənəni
dil bilməz!
Görmürsən
sözün alt qatını,
Ay çoxlu dil bilən
dilibilməz!

17.05.2020

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Bitib tükənmir iştahı,
Az qalır ki, adam uda!
Hər sözü tikanlı oxdu.
Bu bədbəxt oğlu bədbəxtin
Pulu da var, adamı da,
Bircə adamlığı yoxdu...

13.03.2020

Hücum çəkir üstümüzə
Açgöz bir məmur alayı.
Xımır-xımır bu ölkəni
Yeyir, dağıdır talayır...
Bu harınlıq qəlbimizdə
Nifrət ocağı qalayır...
Paxır gec-tez üzə çıxır,
Nə faydası var qalayın?

2020

Zəbt etmişən dağı, düzü,
Qarışb halal harama...
Canına vicvicə düşüb,
Kürkünə darışb birə...
Nahaqdan yorma özünü,
dərdinə çarə arama, –
Göylərə baş çəkən saray,
Villa yerləşməz qəbirə...

22.08.2020

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Ən mötəbər adamların
Sözünə də inanmıram.
Deyirəm məni aldadır, –
Gözümə də inanmıram.
Öldürüblər inamımı,
Özümə də inanmıram...

14.06.2020

Qaydadır, meymunlar
güzgünü sevməz,
Özünü sevməyən
özgəni sevməz...
Adam dərk eləsə
insanlığını,
Göylərə ucaldar
insanlığı onu!

2020

Qananlar həmişə
məhkumdu
Qanmazların
yükünü daşımağa.
Adamlar adam olsa,
Nə var ki,
insan kimi
yaşamağa...

15.06.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Bu istedadsız adamlar
Hardaydı bu günə kimi?
Niyə sənətin canına
Darışblar günə kimi?!

Olubdur bizə yar asi,
Təşnədi, verin yara su!
Çatan yoxdu harayına,
Qan verir sözün yarası...

Düşmüşük çənə, çiskinə.
Bizi qoyublar pis günə.
Çəyirtkə sürüsü gəlir
Şeir gülzarı üstünə...

Daha yetmir sənət kara,
Dəfn olunub sənət gora...
Sözü urvatdan salanlar
Çevriliblər “sənətkar”a...

Ağacın özü bir yana,
Saldığı kölgə yoluxub.
Şeir-sənət virusuna
Bir kənd yox, ölkə yoluxub...

Niyə pis günə qoyursan
O varağı?
Utanmasan, oynamağa
Nə var axı?!

14.06.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Şahlıq quşu qonubdur
oğruların başına!
Corab hörür oğrular
doğruların başına...

Haqımı tələb edir
“yolaverən” xalq?
Onun harayını
eşidərmə Haqq?

Bir gülər üz görəndə
Ağlayanlar var imiş...
Xəbəsin əlləri yox,
Vidəni qabar imiş...

Bizi qorumursunuz,
Bizdən qorunursunuz.
Müdrək düşüncələrdən,
Gözdən qorunursunuz.

Darışib xalqın çanına
Çapovulçular sürüsü...
Ədalətli bir əl gərək
Bunları yıxıb sürüsün...

Bəşər oğlu öz nəfsinə
quldur indi.
Ağsaqqal da, ağbirçək də
puldur indi...

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Göz diksən haram paya,
Başına dəyər paya!

“Qaytarım, qaytarmayım” –
Bəsdə etdin götür-qoy,
Oğurladıqlarını
Öz yerinə gətir qoy!

Bəlağətlə deyirsən:
Humanistəm, humanist.
Fikrət Sadıq demişkən:
Qərarında “hüma nist”...

Bir namərdlə qardaş idim,
Bircə çimdik duz vermədi...
Yayda ona qar daşdım,
Qışda mənə buz vermədi...

Kimsə yoluxmur məni,
Ağrıdan göynəyirəm.
Sayı çox, sanbalı yox
Dostları neyləyirəm?

Yava-yava danışma,
Sərsəmin biri sərsəm!
Günahlar özündədi
Mən səni yerə sərsəm...

2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Aşbaz olsa istedadsız,
Bişirdiyi olar dadsız...

Dərdinə yoxdu əlac,
Özgələyə az əl aç!

Dünyanın ələyi,
Hamını ələyir...

HƏ FAYDASI

Axtarıb bu mövzuda
Bir şey tapmadım deyə,
Yaman gileylənirsən
Sinənə döyə-döyə...

Qara qəpik də düşmür,
Çəkdiyini o “əməyə”.
Ay alimciyəz qardaş,
Söz tapmıram deməyə...

Meşədə su gəzirsən,
Dənizdə çiçək, yarpaq. –
Sənin “araşdırma”nın
Nə faydası olacaq?

01.10.2020

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Ağzı açılıb kaha tək,
Saya salmır bir adamı.
Yeddi başlı əjdaha tək
Qayğılar udur adamı...

O köntöy, mən qəlbi yuxa,
Heç bilmirəm varam, yoxam,
Nadan əlindədir yaxam
Ağrıdan budur adamı...

O, acgözdür, mən gözü tox,
Hər sözü bir zəhərli ox,
İt dəftərində adı yox,
İt kimi tutur adamı...

04.03.2021

CIZMAQARACILARA

Qələminə qələm çəkim! –
Gərək yaza qələm haqqı!
Bu müqəddəs qələm haqqı,
Sənə düşmür qələmhaqqı...

07.09.2020

Hünərin var
bu çəməndən lalə dər, –
Bu gözəllik
bülbülü də lal edər...

HƏ QORXUSU

Dediyin söz ürəyimi yandırar,
Ay Ələsgər, öz dərdi var hərənin.
“El bir olsa, zərbi kərən sındırar” –
Zərrə qədər qorxusu yox “kərən”in...

19.05.2020

Hər yazan
şair olmadığı kimi,
hər şəkil çəkən də
rəssam deyil...
Kobud sözüylə
kövrək insanın
qəlbinə dəyən
boynuna qalstuk taxsa da,
canlıdı, insan deyil.
Zatı qırıq olanın
mədəni olması
Asan deyil...

Boş ümidlər bəsləmə,
Bir yuxudan oyan da!
Can atırsan zirvəyə,
Nə var axı o yanda?

TƏMSİLLƏR

İŞ ELANI

Möhtac olanlar varsa
Yalın isti dadına,
Təzə işçi gərəkdi
Yaltaqlıq ştatına...

20.02.2020

QARĞA VƏ BÜLBÜL

Meşə artistidi Qarğa,
Bülbülü qoydu lağa:
–Tək cəh-cəh vurmaq ilə
Ad almaq olmur, qağa!
Bülbül güldü: –Neyləyim,
Bacardığım cəh-cəhdi.
Mənim də fəxri adım,
Mükafatım bəh-bəhdi!

24.05.2020

**MÖHTƏŞƏM
YUMURTA**

Nə olub bu toyuğa,
Elə hey qaqqıldayır?!
Sanki leysan qabağı
İldırım şaqqıldayır...

Səsi tutub dörd yanı,
Dimdiyini yummur ta!
Nədi, nədi dünyaya
“Gətirib” bir yumurta...

Gözaydınlığı verdi
Yığılıb qonum-qonşu...
Hamı təbrik elədi
Özündən razı quşu...

Belə bir təklif verdi
Beçə çıxıb ortaya:
–Təqdimat mərasimi
Keçirək yumurtaya!

Dostun şah əsərinə
Durub baxmayaq gəndən! –
Bütün toyuq-cücəni
Çağıraq qonşu hindən.

Özgə yumurtasında
Sanmayın ki, gözüm var.
İclasda danışacam,
Mənim xeyli sözüm var.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Xoruz keçdi qabağa
Özünü darta-darta:
–Siz harda görmüsünüz
Belə gözəl yumurta?

Sevinir toyuq-cücə,
Fərə-beçə fəxr edir.
Deyirlər ku, bu toyuq
Hinimizin fəxridir...

Növbə ilə danışır,
Cavan, qoca toyuqlar:
–Harda belə yumurta,
Harda belə toyuq var?

Təriflər yağdırırdı
Məclisi süzə-süzə:
Toyuğun sevgilisi
Kül üfürürdü gözə...

Dünyagörmüş Qızıl qaz
Elə bil ki, üşəndi. –
Doğrudanmı yumurta
Bu qədər möhtəşəmdi?

Şaqqıdadıb dişini,
Əsnəyəndə Qu quşu,
Hamı narahat oldu –
Kim çağırıb bu quşu?

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

Dindi iclasın sədri:
–Yoldaşlar, belə olmaz.
Bir azca sakit olun,
Söz istəyir Qızıl qaz.

Tərif deyən toyuqlar,
Üşəndilər, qorxdular.
Onun əyri boynuna,
Əyri-əyri baxdılar...

–Gedəndə ləngər vurur,
Elə bil sərxoşdu bu...
–Boynu necə uzundu,
Nə əcayib quşdu bu?!

Flaminqo dözmədi,
Od götürdü, alışdı.
Hamını yuyub sərdi,
Odlu-odlu danışdı:

–Boynum əyri olsa da,
Düz danışmaq peşəmdi.
Bu adi yumurtanın
Harası möhtəşəmdi?!

Biri bir az böyükdü,
Biri bir az xırdaqı, –
Elə bir fərq görmürəm,
Yumurta yumurtadı...

Rafiq Yusiföglü. Zəfər dastanı

Bu bir az ağdı, ancaq
Siz də ağ eləməyin!
Yumurtanı şişirdib,
Qarlı dağ eləməyin...

Həqiqət bir üzlüdü,
Baxmır yada, doğmaya.
Ya qismət hələ bundan
Cücə çıx, çıxmaya?!

...Yaman qalmaqal düşdü,
Xoruzlandı xoruzlar.
Bir toyuğun yanında
Gör nə qədər xoruz var?

Hamısı banlayırdı
Özünü yırtı-yırta...
Ayaqların altında
Qalıb sindi yumurta...

Mat-məəttəl qalmışdı
Qonaqların çoxusu. –
Bürümüşdü hər yanı
Lax yumurta qoxusu...

20.01.2021

ÖZBƏK DİLİNƏ TƏRCÜMƏ OLUNAN ŞEİRLƏRDƏN

БОР

Яхши ҳамки туйғули инсонлар кўпдир,
Сўзнинг харидори, шеър ошиғи бор.
Умр йўллари бўйлаб тўфону довул,
Сокин кунларнинг эгри авжи бор.

Кўеш барқ урганда гуллар уйғонар,
Севганда коинот нурга бурканар.
Кимнидир кўксидан севги бўйланса,
Бошида, кўра бил, қизил тожи бор..

Дард туғён этганда, куч бер қаламга,
Дардинг беланмасин ғамга, аламга,
Кўз ёши оқизиб, оҳ-воҳ айлама,
Дунёда ҳар дарднинг бир иложи бор.

Кўнглимнинг тусагани бесабр этар,
Даврон ўз ҳукмини ўтказар кетар,
У ўзи дунёни ербағир этар,
Ҳар ненинг замонга эҳтиёжи бор...

Озар тилидан ўзбек тилига
Гулзира Шарипова ўгирди.

Rafiq Yusifxanlı. Zəfər dastanı

VAR

Yaxşı ki, duyumlu insanlar çoxdu,
Sözün xiridarı, şeirin acı var.
Ömür yollarında tufan, qasırga,
Ömür yollarında ağrı-acı var.

Günəş bərq vuranda güllər oyanır,
Sevəndə kainat nura boyanır.
Kimin ki, köksündən sevgi boylanır,
Başında elə bil qızıl tacı var...

Dərd tüğyan edəndə güc ver qələmə,
Qəlbin bələnməsin dərdə, ələmə.
Göz yaşı axıdıb ah-uf eləmə,
Dünyada hər dərdin bir əlacı var.

Könlümdən keçəni desəm yeridir,
Dövrən öz hökmünü gec-tez yeridir.
O özü dünyanı yerbəyer edir –
Hər şeyin zamana ehtiyacı var...

КҮЧАЛАР

Күчаларнинг кўплиги
Бир дори, бир соғликдир.
Аммо, кекса танада,
Оёкка оғир юкдир...

Бу кўзлар, бу оёқлар
Энди кўнмас сўзларга
Қўлга ҳасса олинур,
Ойна тақар кўзларга.

Rafiq Yusifov. Zafar dastani

Букилган қоматга боқ,
Эгилган гўё савол.
Гавда енгил бўлсада,
Оғирдир фикр-хаёл.

Кўчаларни кезмоқлик
Малол қомат кўркига.
Оёқларим дош бермас
Фикрларнинг юкига...

Озар тилидан ўзбек тилига
Гулзира Шарипова таржимаси

QOCALAR

Qocaların çoxusu
Bir dəri, bir sümükdü.
Bu cılız bədən belə
Onlara ağır yüküdü...

Nə gözlər, nə ayaqlar
Daha baxmayır sözə.
Ələ çəlik alınır,
Eynək taxılır gözə.

Əyilən qamətə bax
Dönüb olubdur sual.
Bədən cılız olsa da,
Ağırdı fikir-xəyal...

Gəzəndə qocaların
Birə düşür kürkünə.
Ayaqları tab etmir
Fikirlərin yükünə...

КУЗ ЙИҒЛАЙДИ

Куз йиғлайди, кўзларидан
Япроқ-япроқ тўкилар ёш.
Ер устида бўлган билмас,
Таги нега бермоқда дош.

Тўкилаётган япроқларга
Бокқанда қувнар кўзимиз.
Билмаймизда бутоғидан
Айрилган барг ҳолини биз!

Озар тилидан ўзбек тилига
Гулзира Шарипова
ўгирди

PAYIZ AĞLAYIR...

Payız ağlayır, gözündən
yarpaq-yarpaq yaş tökülür,
Yeri isti olan bilməz
üşüyən torpaq nə çəkir!
Biz uçuşan yarpaqlara
baxanda gözümüz gülür,
Ancaq bilmirik budaqdan
ayrılan yarpaq nə çəkir?!

Дўст озарбайжонлик шоир
Rafiq Yusifoglu шеъридан таржима

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Min şükür, Haqqa doğru gedir ömür karvanım

Allahım.....	3
Ya Rəbb, ümidimiz tək sənə qalıb.....	3
Çox şükür ki, dünyaya insan kimi gəlmişik.....	5
Haqqa doğru.....	8
Gərək Yer kürəsi Vətənə dönə.....	8
Zamanın yanan körpüləri və həsrət selləri.....	10
Açılan səhərlər, parlaq ulduzlar.....	12
El yaddan çıxarmaz şair oğlunu.....	14
Həyat eşqi.....	15
Döndərir.....	16
Kim baş açə bilib.....	17
Vaxtım olmayıb.....	18
Yağış və günəş.....	20
Arxa plandakı qarlı dağ.....	21
Taleyin sahibi Allah özüdür.....	22
Payız yağışları.....	23
Sürüşmə.....	24
Dalğa və insan.....	25
Gəlir.....	26
Xiffət.....	27
Kədər reklamı.....	29
Sevdalar yolçusu.....	30
“Məni canavara atsanız belə”.....	30
Fəxri adım, mükafatım.....	31
Gözəl, yaşamaq gözəl.....	32
Dəyişməyib dünya məni.....	33

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Davam edir ömür hələ.....	34
Hər şeyin gecı, tezi var.....	35
“Ötən günlər geri dönməz”.....	36
Hardasan.....	36
Gümanım səksənə qaldı.....	37
Biz olmayan yerlər.....	38
Sabahla nəfəs-nəfəsə.....	39
Çıxırıq.....	40
“Libasını dəyişsə də”.....	41
Baxmır.....	42
Payızın vida nəğməsi.....	43
“Başlanıb yarpaq töküümü”.....	44
Gözü götürməyənlər.....	44
Safılıq.....	45
Qalır.....	46
Mən məhəbbət seliyəm.....	47
“Əlimizdən nə iş gəlir ki”.....	48
Nağıl.....	49
“Qubadlı da”.....	49
“Məni kim qaldıra bilər”.....	50
Gün işığı və qayçı.....	50
“Canımın istisi”.....	51
“Köksümü ötürüb”.....	51
Şəkil çəkdirmək istəyi.....	52
Qocalmaq səadəti.....	53
Mükafat və istedad.....	54
Mənim uğurlarım.....	55
Zamanın geriyyə yolu yoxdu.....	56
“Alatoranda üzürəm”.....	57
“Yenə şimşək kimi çaxan”.....	57

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Xiffət burulğanı.....	58
Dəniz mənim dostumdur.....	59
İlin ilk söhbəti.....	60
Ümid günəşi.....	60
Şairlər günü.....	61
“Sinəmdə həsrət, ağrı”.....	62
“Dərd qəlbimdə yuva salıb”.....	62
“Bəbəklərimə baxanda”.....	62
“Görmüşəm dağı, dənizi”.....	63
“Yüz il ömür arzulayan”.....	63
“Dünyanın ən ağıllı adamı”.....	63
Cənnət planeti.....	64
Sübh çağı.....	65
Zirvədə yol bitir.....	65
Etibarlı dost.....	67
“Budaqlarda gilələnən”.....	67
“Şirindir, sehlidir”.....	68
“Doğma vətən torpağının”.....	68
Qaratoyuq nəğmələri.....	69
“Oxudun, ürəyim əsdi”.....	70
“Təmizlik hava, su kimi”.....	71
“İtib çörəyimin duzu”.....	72
“İtirəndə yaddaşı”.....	72
“Bəzən qınaqlardan”.....	73
Əl çək da yaxamdan.....	73
“Gileylənmə, bu ağrılar, əzablar”.....	74
Qardaşım Oqtayın xatirəsinə.....	74
Bu yağış.....	75
İynə və bıçaq.....	75
Qanlı köynək.....	76

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

“Torpağını yumşaldıbmı”.....	77
Hamı ölür.....	78
“Təpədən dırnağa yanıb”.....	78
Haqqın gücü.....	79
“Qa”, “qu”.....	80
Tərslik qanunu.....	80
“Ürəkdəki”.....	81
Təskinlik düşüncələri.....	82
Əzablı gecələr.....	83
Nar kimi sıxdığım ürək.....	84
Həsrət təndiri.....	84

Gərək təmizləyək düşüncəmizi

“Nə vaxtdır ürəkdən gülmürük, Allah”.....	85
“Sevən ürəklərə qəm ələyən var”.....	85
Tanrı qəzəbimi tutub bəşəri.....	85
“Miri getdi”.....	87
Sabun və qiyamət elçisi.....	88
Bilmirdik axırı belə olacaq.....	89
Təmiz əllər.....	90
Taclı virus və təmiz hava.....	91
Gərək təmizləyək düşüncəmizi.....	93
Ölümə məhkumdur həkimsiz ölkə.....	95
Qocaların gileyi.....	96
Qəfəs bülbülü.....	97
Yaşı altmış beşdən yuxarı olanlar.....	97
Koronavirus zarafatları.....	98
Dirilən insanlıq.....	98
Niqab və maska.....	99
Yarasa virusu.....	100
Sükutun səsi.....	100

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

“Yenə də qoca dərviş”.....	101
Bulud, durna və dron.....	101
“Bizimki yaşamaq deyil”.....	102
Yerin sözü.....	103
Yalanlar.....	104
Kimin kimliyini it yaxşı bilir.....	105
Anonim kişi.....	106
“Nağıllar qarşısında mat qoyub...”.....	107
Namus meyarı.....	108
Dördlüklər.....	109
Acı həqiqət.....	110

Qələbəyə gedən yol

Şəhid nəğməsi.....	111
Qeyrət dəyirmanı.....	112
Doğulmayan uşaqların ruhu.....	112
Kasıbın vətən nəğməsi.....	113
Zəfər dastanı.....	114
Murovun zirvəsində.....	117
Azərbaycan əsgəri.....	118
Azərbaycan dronu.....	118
Qələbə sevinci.....	119
Hiddət seli.....	120
İsti yağışlar.....	120
“Vətəndən böyük”.....	121
“Şükür sənə, İlahi”.....	122
Tanrı qorusun Türkü.....	122
Təzə tarix yazırıq.....	124
Gəlirik, yurdum, gəlirik.....	126
Zəfər müjdəsi.....	128
Gözlərin aydın, Şuşa.....	130

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

“Xoşbəxtdir əvvəl-axır”	132
Yeriniz görünür bu zəfər günündə.....	132
Zəfər yallısı.....	133
Azad edilmiş yurd yerində düşüncələr.....	134
Haqqa güvənən xalq.....	137
İgidlər diyarı.....	139
Təzə Qubadlının Şəhidlər xiyabanı.....	142
Kəlbəcərin dağlarına yağdı qar.....	143
Zaval yoxdur heç zaman bu yurda, bu millətə.....	144
Ata ocağı.....	146
Bir dəqiqəlik sükut.....	147
Qarabağ savaşı.....	149
“Belə qeyrətli oğulları”.....	149
Kasıbın sərvəti.....	150
“İş çətinə düşsə”.....	151
Zəfər paradı.....	151
Payızda xarı bülbül.....	154
Bu payız havasında.....	155
Təskinlik məlhəmi.....	156
Tək ağac.....	157
Zəfər tarixi.....	159
Qarlı mənzərə və həsrət leysanı.....	160
Yaralı əsgərin düşüncələri.....	161
Nə o kənd o kənddi, nə də mən mənəm.....	162
Köhnə yurd, təzə yurd.....	164
Ömrün qış çağında Qubadlı qışı.....	165
Snayper gülləsi, telefon və ana duası.....	166
Vətən sevdalı əsgər.....	167
Qoşun.....	168
Torpaq təslim olmayıb.....	169

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

Ali Baş Komandanın Qubadlı səfəri.....	170
Əsir tanklar.....	172
Gələr.....	173
Qələbənin özülü.....	175
Türk oğluyam, türkəm mən.....	176
Qəhrəmanlar diyarında.....	178
Xatirə leysanı.....	179
Yaralı xatirələr.....	180
Qayıtdım.....	182
Çardaxlı suyu.....	183
Mənim xəritəm.....	184
Cavabsız sual.....	185
Şuşa yolu – zəfər yolu.....	186
Kim haqqa güvənsə.....	187
“Ürəyimdən”.....	188
Ürəyimi göynətdi.....	189
Azadlıq yolu.....	189
Döyüşlər davam edir.....	190
Ruhların harayı.....	192
Bəxtim ayaq üstəymiş.....	195
Şəhidlərin qanıyla yoğrulmuş ana torpaq.....	196
Qayıtmış Gülübirdə.....	198
Doğma yurd ögey olmaz.....	199
Bizə çox görməyin xaraba yurdu.....	200
Ən böyük qəhrəman.....	201
O dağlar, dərələr gözləyir məni.....	202

Sevgi nəğmələri

“Allah nazil eləyibdir bizim üçün “Quran”ı”.....	204
“Sənsizəm, ayrılığından ürəyim qana dönüb”.....	205
“Möhtacam yaxşı bilirsən ki, özün mən köməyə”.....	205

Rafiq Yusifövlü. Zəfər dastanı

“Sevgilim, mən nə qədər səndən əgər olsam uzaq”.....	206
“Ayrılıq körpüləri uçub sevgi selindən”.....	207
“Nəfəsinlə həyat verdin öləziyən közümə”.....	207
“Dilində “sevirəm” sözünə dönüm”.....	208
Ürəyim möhtacdı yaz havasına.....	208
Yaz elçi göndərib mənim qışıma.....	209
Sevgi yağışları gərəkdir bizə.....	210
Qışda yaz nəğməsi.....	211
Sevgi yağışından məni qoruma.....	212
Sevgi çiçəkləri.....	213
Rübai çələngi.....	214
“Olmadın həsrətə qənim sən, gülüm”.....	214
Sənindi.....	216
İki od arasında.....	217
“Qürur kündə olub ayaqlarında”.....	218
Az oxu sən mənim şeirlərimi.....	219
Həsrət cəzirəsində.....	220
“Xiffət qəlb göynədir, könül dağdır”.....	220
Sevgi dənizimin təzə dalğası.....	221
Kim nədən qorxursa.....	222
Qəm nurunu əsirgəmə.....	223
“Yerimizi verən yoxdu”.....	223
“Bax qəlbimə düşən çata”.....	223
Qoru, saflığımı qoru.....	224
Yol və cığır.....	224
Sevgi körpüsü və həsrət selləri.....	225
“Baxışlar danışanda”.....	225
“Sevda dolu gözlərində”.....	226
Qəlbimdə eşq taxtı quranlar.....	226
Həsrət odu.....	228

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

“Aldı deyəsən ayrılıq”.....	228
Həsət cıgırları.....	229
İlham pərisi.....	230
“Özünə bax” deyən gözəl.....	230
Şair və heykəl qız.....	231
“Xəyanət hörən divarı”.....	232
“Heç özümüz də bilmirik”.....	232
Zamanın yanan körpüləri.....	233
Müdrük gözəllik.....	234
“Sevgi tutmur xəbisliklə”.....	234
Sən, mən, sahil və sübh günəşi.....	235
“Qatarından ayrı düşən”.....	236
“Üç-dörd aydan sonra”.....	236
“Hələ əlim əlinə çatmasa da”.....	237
“Sən dönməz idin”.....	237
“Sevgi nəğməsi”.....	237
“Heç kəs”.....	238
“Qəlbimi duyan”.....	238

Bu gözəl dünyanı gör kimlərə miras elədik

“Bəsləyib gör nə qədər yarpağı atlas elədik”.....	239
“Görəsən mən nə zaman bülbülə mehman olacam”.....	240
“Nə yazı yaz oldu, nə qışdır qışı”.....	240
Əlim qalib üzümdə.....	241
Tərif yağmuru.....	242
Tərif çiçəkləri, sənət gülləri.....	244
“Nə özünə, nə bizə”.....	245
Duyğular muzeyi və ədəbi tənqid.....	246
Dəyər verin yaxşılara.....	247
“Sənət gülşənini çayırlar alıb”.....	248
“Uğurlarımı görüb düşürlər haldan-hala”.....	249

Rafiq Yusifovlu. Zəfər dastanı

Danışır.....	249
“Tülkü tülkülüyünü”.....	250
“Doğru doğruluğunu”.....	250
Canavar qaydaları.....	251
Dilbilməz.....	251
“Bitib tükənmir iştahı”.....	252
“Hücum çəkir üstümüzə”.....	252
“Zəbt etmişəm dağı, düzü”.....	252
“Ən mötəbər adamların”.....	253
“Qaydadır, meymunlar”.....	253
“Qananlar həmişə”.....	253
“Bu istedadsız adamlar”.....	254
Bəndlər, beytlər.....	255
Nə faydası.....	257
“Ağzı açılıb kaha tək”.....	258
Nə qorxusu.....	259
“Boş ümidlər bəsləmə”.....	259

Təmsillər

İş elanı.....	260
Qarğa və bülbül.....	260
Möhtəşəm yumurta.....	261

Özbək dilində şeirlər Qulzira Şaripovanın tərcüməsində

Var.....	265
Qocalar.....	266
Payız ağlayır.....	268

Rafiq Yusifoğlu. Zəfər dastanı

Rafiq Yusifoğlu
(Əliyev Rafiq Yusif oğlu)

ZƏFƏR DASTANI
(Şeirlər)

Bakı, ADPU nəşriyyatı, 2021

Rəssamlar: İ.Tofiqoğlu
K.Əkbərova
Korrektor: F.Əliyeva

Arzu və təkliflərinizi bu ünvana göndərməyi xahiş edirik:

rafig_yusifoglu@mail.ru

*Çapa imzalanmış 30.03.2021-ci il
Kağız formatı 60x84^{1/16}, çap vərəqi 18
Sifariş 67, sayı 300*

*ADPU-nun mətbəəsi
Bakı, Ü.Hacıbəyli küçəsi, 68
Tel: (+99412) 493-74-10
Email: poliqrafiya@mail.ru*